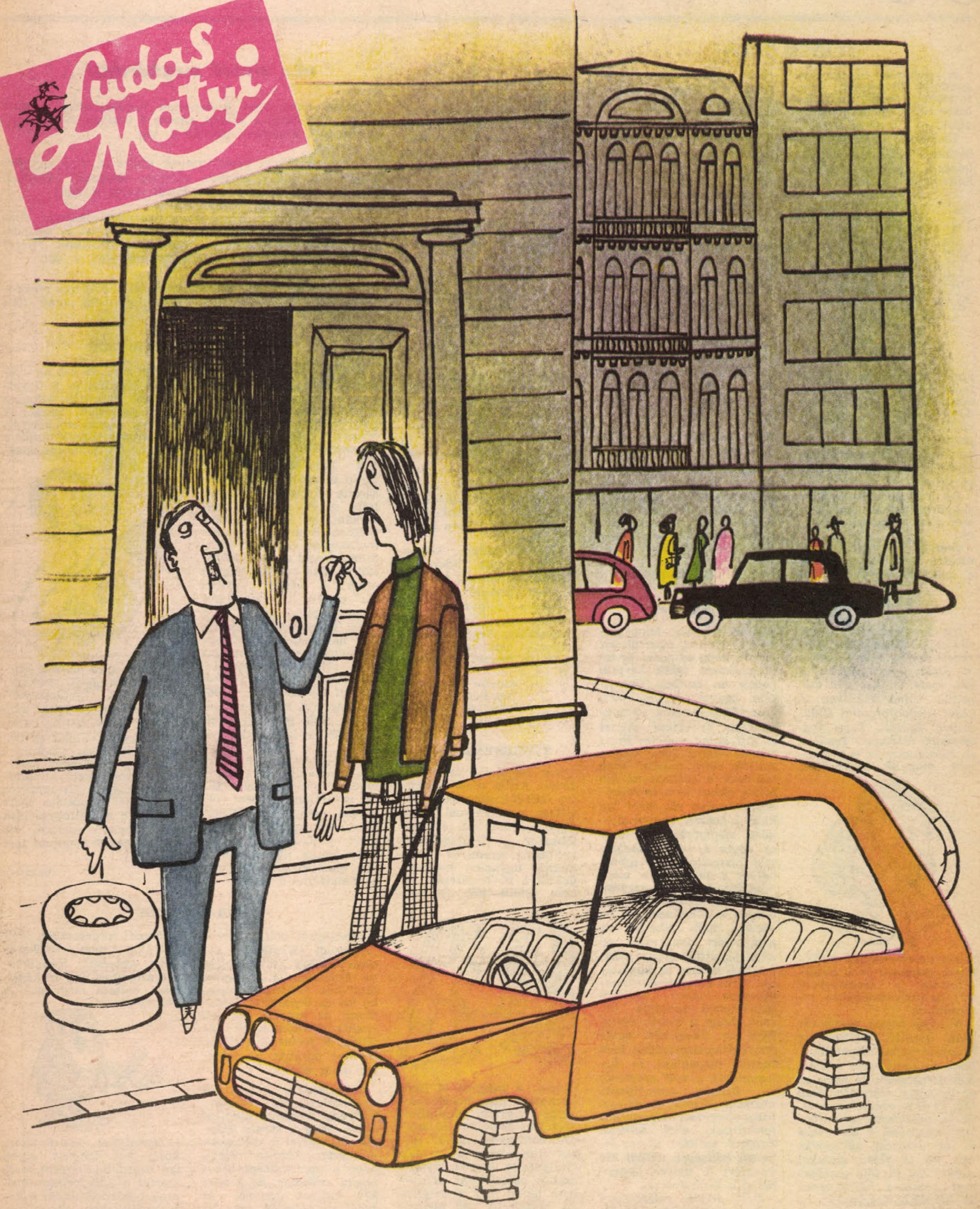
XXXI. ÉVFOLYAM, 15. SZÁM | Ára: 1,80 Ft | 1975. ÁPRILIS 10.

Ludas Matyi



Várnai György rajza

– A kerekeket majd akkor kapod meg hozzá, ha a szigorlatod sikerül…



KEDVES LUDAS!

KI GYŰRI ÖSSZE?

A poharas tejtermékre gondolok momentán, nem tetszenek tudni, ki gyűri össze újabban a poharak alját?

Elemérre gyanakodtam eleinte, családunk kétbalkezes barátjára, akinek kellemetlen szokása, hogy



amint megpillant egy kalapot, rögtön rátelepszik. A boldogtalan tulajdonos kérdésére, miszerint miért művelte mindezt, legott felpattan, s kezében a harcképtelen tökfödővel, siránkozva esküdözik, hogy merő véletlenről van szó.

De ma már oly gyakori a gyűrött pohár, hogy Elemér nem győzheti egymaga.

Gondoltam más magyarázatra is. Olvastam, hogy a legújabb divat szerint egyes ruhadarabokat gyárilag összegyűrve hoznak forgalomba, s ezáltal elmarad a vasalás fárasztó munkája. (Érdeklődve várom, mikor maszatolják majd a szutykot is előre reá, sőt, ha néhol gyárilag elszaggatják, akkor majd mosni-varrogatni sem kell!) Lehetséges lenne, töprengtem, hogy mi is beszereztünk egy ilyen pompás ruhagyűrő masinát, ám szervezési hiba folytán egyelőre a joghurtos poharakat gyűrik vele?

A kosztolás egyébként az újmódi pohárból igen szórakoztató. Tejtermék kanalazgatás közben receg, sasszézik, kánkánt jár, egyre élénkebben viseli magát, s nem is csoda, ha félig telten lefekszik durcásan, pihenni. És egyáltalán, a további fogyasztás során minden kanál után lefekszik.

Egyébként, ha nem árulják el, ki gyűri össze a joghurtos poharakat, az se baj. Csak zavarják el az illetőt a tejes áruk mellől, avval kész, ne is beszéljünk róla többet!

G. Szabó Judit

MAJDNEM ELMARADT A KIRÁNDULÁS

Ifjúsági Pinceklubunk háromnapos kirándulást szervezett április 4. és 6. között az északi országrészbe. A két éjszakát Egerben szerettük volna eltölteni. A bajai Idegenforgalmi Hivatalban kértük, hogy foglaljanak részünkre szállást. A különbuszt és a programot magunk szerveztük,



mivel valamennyien KISZ-tagok vagyunk és a KISZ-bizottság igazolásával 33%-os kedvezményben részesülünk.

Néhány napos várakozás után közölték velünk az Idegenforgalmi Hivatalban, hogy az egyik napi szállást már lefoglalták és hogy az út költsége előreláthatólag 530 Ft lesz személyenként. Ez természetesen nem foglalja magában a zsebpénzt és az étkezési költségeknek kb. a felét. Ezekkel együtt 700 Ft fölé emelkedett volna a háromnapos út költsége. Számunkra ez az összeg elfogadhatatlanul magas volt, mivel az utazók valamennyien pályakezdő fiatalok, vagy tanulók.

Ekkor az Idegenforgalmi Hivatal közölte, hogy félreértés történt, mert ők azt hitték, hogy az egész út lebonyolítását tőlük kérjük; ebben az esetben semmiféle kedvezményben nem részesültünk volna és úgynevezett technikai kíséret is jött volna velünk. Ezért lett az összeg ilyen magas. Ha ők előre tudják, hogy mi csak a szállást kérjük tőlük, akkor nem is vállalkoztak volna rá, mert így kicsi a haszon. Ennek ellenére megígérték, ha már az egyik éjszakai elhelyezést biztosították, megpróbálják a másikat is megrendelni. Ezután hosszasan ecsetelték nekünk, hogy ez milyen körülményes, és ha esetleg nem sikerül, az nem azért van, mert mi nem fogadtuk el az ajánlatukat, hanem az ügyintézés késői volta és körülményessége miatt. Másnap sajnálkozva tudatták velünk, hogy a másik éjszakára az elhelyezést egész Észak-Magyarországon nem tudták megoldani és így lemondták a már meglevőt is. Ezután személyesen utaztunk Egerbe, és az egri Idegenforgalmi Hivatalhoz fordultunk, ahol azonnal kaptunk szállást. Így az étkezési költségek nélkül 280 forintért le tudtuk bonyolítani a kirándulást.

Nem értjük, miért nem tudta ezt megoldani és lebonyolítani itt helyben az Idegenforgalmi Hivatal bajai kirendeltsége?

A bajai Háziipari Szövetkezet Pinceklubjának vezetősége

LIFTRE VÁRVA

Egy szép, aranylemezekkel díszített, régi bérházban lakom a Belvárosban. A hangsúly a régin van, ugyanis köztudomású, hogy ilyen házakban nagyon magas egy emelet, s a miénk hatemeletes. A



felső két emeleten 12 nyugdíjas, idős ember él, akik bizony csak akkor mennek le az utcára, ha orvoshoz kell menniük, mert — 1974 februárja óta nem jár a liftünk. Az ősszel ugyan elkezdtek egy újat csinálni, de az csigalassúsággal készül. A határidő (1974 november volt) természetesen sűrűn módosul.

Kérünk szépen, kedves Ludas, segíts kideríteni, ha módodban áll, hogy az a két szerelő (jelenleg ennyien dolgoznak) mikorra fejezi be végre a munkáját, hogy elmondhassuk, nem csak szép a házunk, hanem kényelmes is.

Kincses Gábor
1053 Budapest
Felszabadulás tér 4.

TÜSKÉSTÁRCSA

Két hónappal ezelőtt a József Attila utcai lakótelep GELKA szervizébe bevittem a magnómat. Azóta ötször jártam ott, és még többször telefonáltam; eredmény semmi. A válasz mindig ugyanaz: megrendeltük a tüskéstárcsát, de nem szállították. És ami



furcsa: a magnót el sem hozhatom, hogy másik szervizbe vigyem, tudniillik szét van szerelve. És amikor bemegyek, „pont" akkor nincs benn a szerelő. Gimnazista vagyok, nyelvszakos osztályban, szükségem lenne már a magnóra, hiszen itt van nemsokára a tavaszi szünet, az ismétlések és szórakozások időszaka!

Huszár Klára
1221 Budapest
XXII., Vihar u. 7/a

Az olvasó megkérdezi...

...miért nem lehet Budapesten termoszbetétet kapni? (Izgatottan várja a választ, illetve a betétet: Bálint Sándorné 1078 Budapest, Hernád u. 13.)

...Trabant 600-as gépkocsimnak kitört az első szélvédő üvege, hol tudok helyette másikat szerezni? (Kérdezi: Őri Pál 8200 Veszprém, Stromfeld Aurél u. 3/c.)

...miért akadozik állandóan a varrógép-alkatrész ellátás? Egyetlen szaküzlet van Magyarországon és ott sem lehet kapni szíjat, tűt, szálrángatót, orsózógumit. Miért? (Kérdi: Jernye Ferencné 2141 Csömör, Ady u. 48/a.)

...hol lehet szerezni vékony átmérőjű 6 amperes olvadóbiztosíték betétet? (Választ vár: Berkovics Jenő 1024 Budapest, Buday László u. 4.)

HALÁLFEJES TAVASZI SÖR

A cím ne tévessze meg az olvasót, az alábbiakban nem a „Felügyelő" sorozat egyik új történetéről lesz szó, hanem a Kőbányai Sörgyár világos sörkülönlegességéről.

A palacksört március 19-én délután 6 órakor vásárolta a vevő a Bartók Béla út és a Csiky utca sarkán, a 11 415 számú boltban. Szomjas lévén elmulasztotta gondosan áttanulmányozni az üveg feliratait és csak miután megitta a sört a színes „Tavaszi sör" címkés üvegből, akkor tévedt a pillantása az üveg többi feliratára és rajzára. Egy halálfejjel nézett farkasszemet és a koponya alatt lábszárcsontokat látott. Alatta a szöveg: „Kromofág! Gyúlékony!" A sörösüvegeken szokatlan feliraton kívül még egy mondat felét is ki lehetett betűzni: „...ó vissza!" A vevő könnyen kitalálta, hogy ez a „nem váltható vissza!" mondat második fele. Sőt azt is kitalálta (ez sem volt nehéz), hogy az üveget azért nem váltják vissza, mert a Kromofág gyúlékony méreg, hiszen különben nem riasztgatták volna a halálfejjel a vevőt.

Igen ám, de ezt az üveget a halálfej és a figyelmeztető feliratok ellenére is visszavették, kifizették érte az egyötven betétdíjat, azután visszaküldték a gyárba, ott kimosták, meg-



töltötték friss tavaszi sörkülönlegességgel, kiszállították a XI. kerületi Bartók Béla út és Csiky utca sarkán levő boltba, ahol nyolc forint vételár és 1,50 betét ellenében átadták a vevőnek. A sörgyár dicséretére meg kell állapítanunk, hogy a Kromofágos üveget jól kimosták, mert a vevő a sör elfogyasztása után életben maradt, de az ijedtségtől nehezen tért magához.

(palásti)

KULCSKÉRDÉS

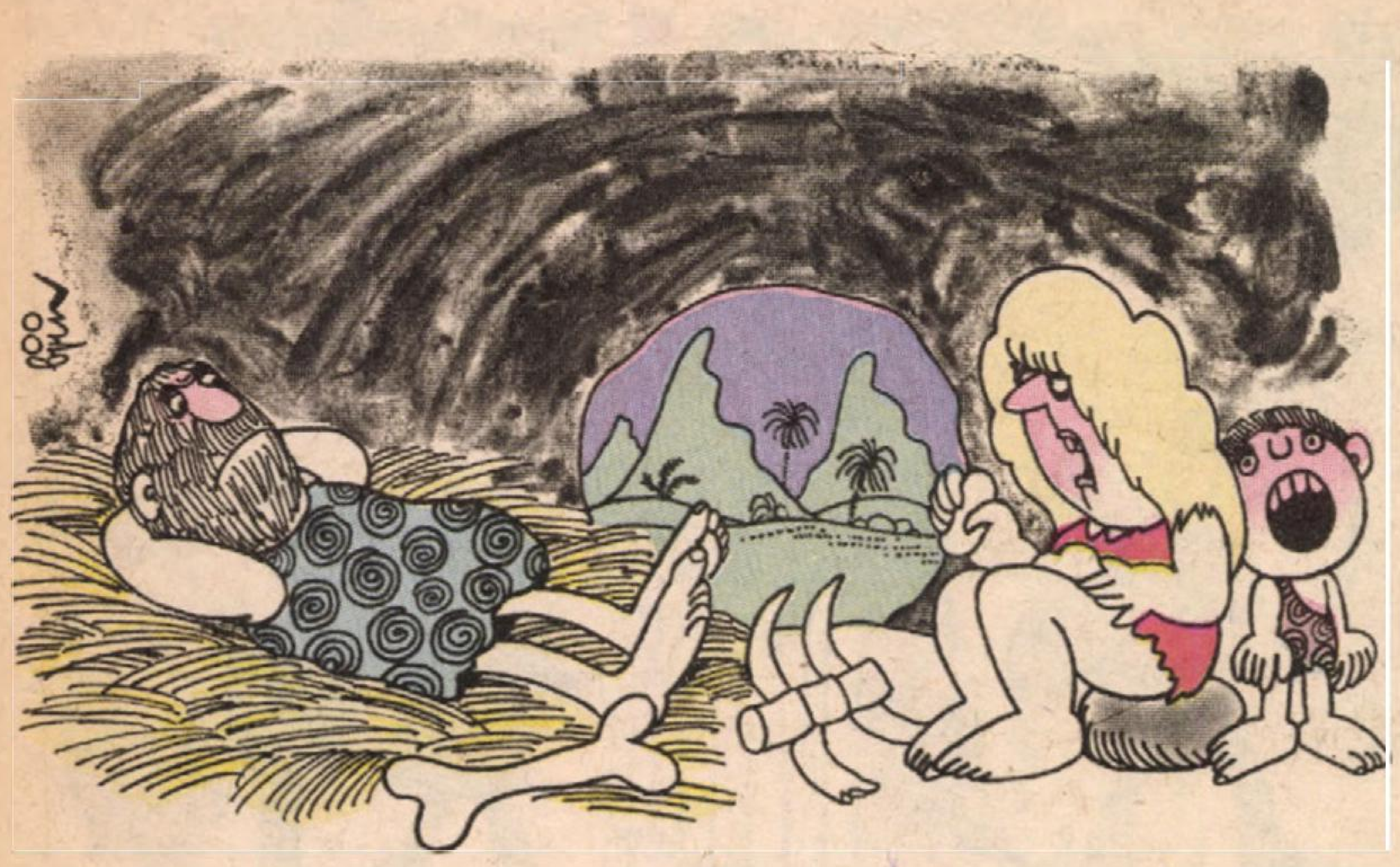
Szükségem volt „Soproni biztonsági (Wertheim) ajtózár"-amhoz két pótkulcsra. Elmentem a „Kulcskirály"-hoz (Bajcsy-Zsilinszky út) és bemutattam mintának az eredeti kulcsot. Ismert szériakulcsnak találták, 6 forint 10 fillérbe kerülne darabja, de jelenleg nincs belőle.

Javaslatukra vettem két nyerskulcsot és felkerestem egy kisiparos lakatost azzal, hogy a minta alapján készítse el a kulcsokat. A mester közölte velem, hogy a nyerskulcsra nincs ugyan szüksége, de a kért két kulcsot azonnal ki tudja szolgálni 50, azaz ötven forintért. Ez annál is meglepőbb volt, mert a kulcsokat a raktárkészletéből adta, ami természetesen azonos volt a Kulcskirálynál forgalomban lévő (jelenleg nem kapható) gyári kulccsal. Kényszerhelyzetemben így is kénytelen voltam megvenni a kulcsokat.



Tisztelettel érdeklődöm, hogy hol lehetne olyan iparengedélyt szerezni, mely szerint a 6,10 forintos kulcsokat felvásárolnám a kereskedelemben, utána pedig 25 forintért eladhatnám a rászorultaknak?!

Paulinyi László
1142 Budapest
Rákospatak sor 4.



AGILIS ASSZONYKA

– Fiacskám, ahelyett, hogy itt lustálkodsz, igazán feltalálhatnád a tüzet.

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA (XXVI.)



„Minő csodás kevercse rossz s nemesnek
A nő."

(Madách)

MAI JANCSI ÉS JULISKA



– Majd megpróbálunk ellátási szerződést kötni az öreglánnyal . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Anyu, szeretnék egy öcsikét kapni!
— Nem lehet, drágám, meg kell várnunk, amíg apuka hazajön külföldről . . .
— Ne várjunk addig! Lepjük meg vele!

MÚZEUMBAN



APÁK és FIÚK

A történet szereplői: az apa, a fia és a fiának a barátja. Az apa negyvennégy éves, a fia tizennyolc, a fiú barátja is hasonló korú.

APA Holnap megnézem a Szárnyalást. Jó film?
FIÚ A mondanivalója tisztességes és jószándékú. Ennek ellenére . . .
APA Igaz, hogy levetkőzik benne egy nő?
BARÁT Ha jól emlékszem, igen. Irén szerepében a rendező . . .
APA Félig vetkőzik le vagy egészen?
FIÚ Először csak félig. Irén szerepében a rendező . . .
BARÁT Az egész film olyan, mint egy Bach-fuga . . .
APA Tehát kétszer vetkőzik le. Egyszer félig, egyszer egészen. Az a jó . . . *(kimegy a szobából)*
BARÁT Miért érdekli az apádat hogy Irén levetkőzik-e vagy sem?
FIÚ Nem tudom. Egészen izgatott lett, amikor a filmről beszélt.
BARÁT Többet kellene sportolnia.
FIÚ Öreg már. Mihez kezdjek vele?
BARÁT Beszélj a fejével. Mondd meg neki, hogy...
FIÚ: Pszt! Egy szót se!
APA *(visszajön)* Na, meséljetek. Amikor levetkőzik, lassan vetkőzik le?
FIÚ *(összenéz a barátjával)* Apám, Irén meztelensége szimbólum. A kiszolgáltatottság szimbóluma.
APA Na persze. S milyen a nő? Sovány vagy molett?
FIÚ *(ismét összenéz a barátjával)* Szerinted sovány volt vagy molett?
BARÁT A történet szempontjából lényegtelen.
APA Hogyhogy lényegtelen? Lényegtelen az, hogy egy nő kövér-e vagy sovány?
BARÁT *(türelmesen)* Tetszik tudni, kérem szépen, az a jelenet, amelyben levetkőzik, nagyon fontos jelenet . . .
APA Nekem mondod? Azért akarom megnézni . . .
BARÁT A jelenet azért fontos, mert a rendező misztikus-panteista jelképrendszerében . . .
APA Megvan mindene?
BARÁT A rendező jelképrendszerének?
APA Nem. A nőnek.
FIÚ Nézd, apám . . .
APA Egy pillanat! Azonnal visszajövök, aztán folytatjuk.
BARÁT Furcsán viselkedik az apád. Mindig a nőről beszél.
FIÚ Meg kell értened. Ő még a Horthy-rendszerben volt kamasz . . .
BARÁT Magyarázd meg neki, hogy fontos dolog a szex, de annyi más, fontos dolog is van a világon . . .
FIÚ Rá fogom beszélni, hogy reggelenként hideg zuhanyt vegyen. Az nagyon egészséges.
BARÁT Lehet, hogy mi is ilyenek leszünk öreg korunkra?
APA *(vissza)* Hol is hagytuk abba? Ja igen. Szóval a nőnek megvan mindene. Az a jó. Tehát nem kapkodják el a jelenetet?
FIÚ Nem. A jelenetet nem lehet elkapkodni, mert itt van elrejtve a megfejtés. Ez a jelenet a film kulcsa.
APA Milyen kulcsról beszélsz?
FIÚ Szimbolikusan értem, apám.
APA Na persze, én is. Holnap megnézem a filmet, már nagyon kíváncsi vagyok rá. Tehát a nő kétszer vetkőzik. Egyszer félig, egyszer egészen. Meg lesz nézve, gyerekek, meg lesz nézve. *(kimegy a szobából)*
BARÁT Miért engeded, hogy az apád megnézzen ilyen filmeket?
FIÚ Mégiscsak az apám. Nem tilthatom meg neki.
BARÁT Fantasztikus, hogy mennyi baj van az öregekkel! Az egész filmből csak az érdekli, hogy Irén levetkőzik benne és megmutatja a . . .
FIÚ Pszt! Ne az apám előtt!

Amikor az apa visszajön, a gyerekek tüntetően másról kezdenek beszélni.

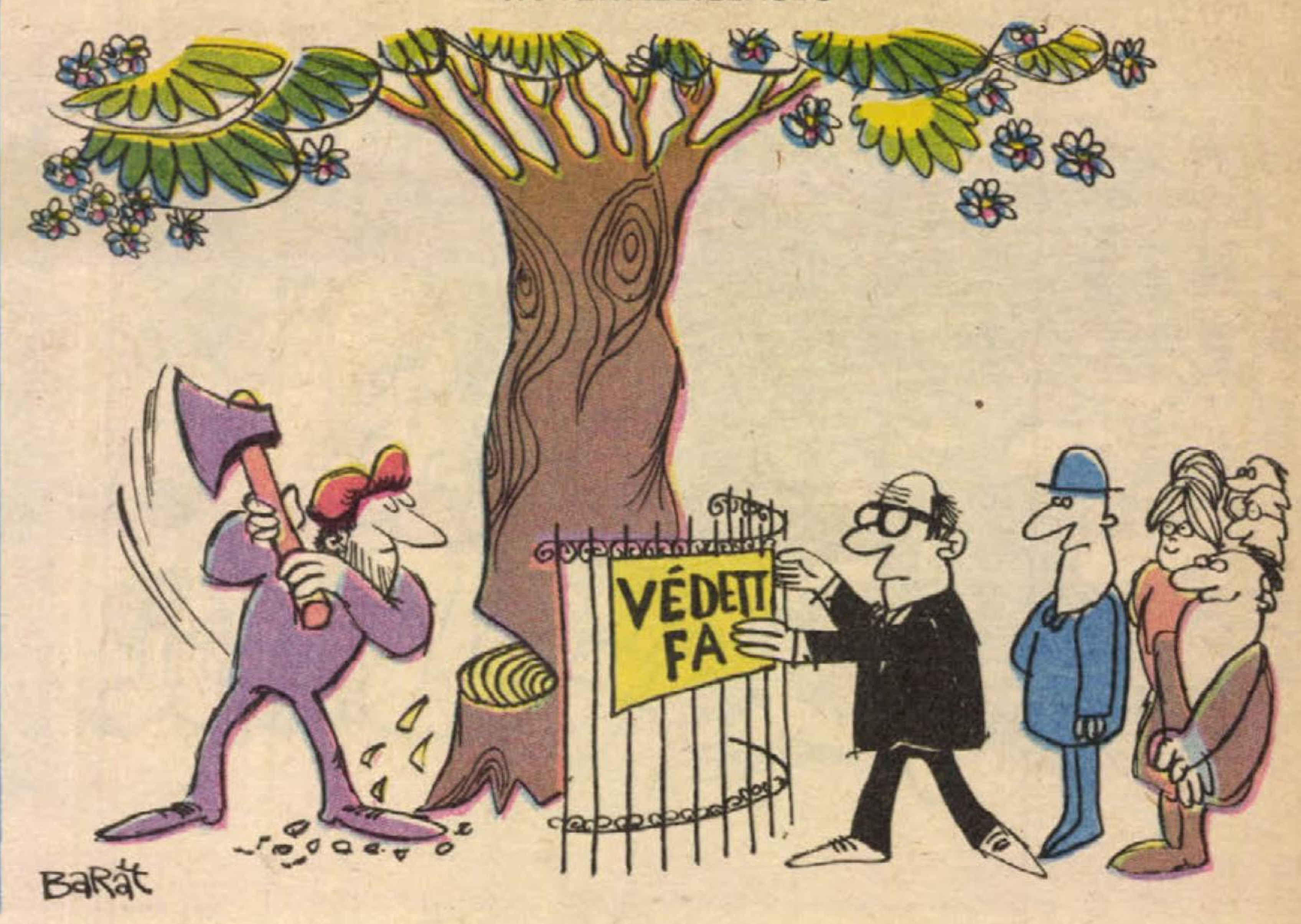
Mikes György

ATLÉTÁK



– Ami az étvágyát illeti, benne van az európai élvonalban...

KÖVETKEZETLENSÉG



Levélváltás a kibicekről

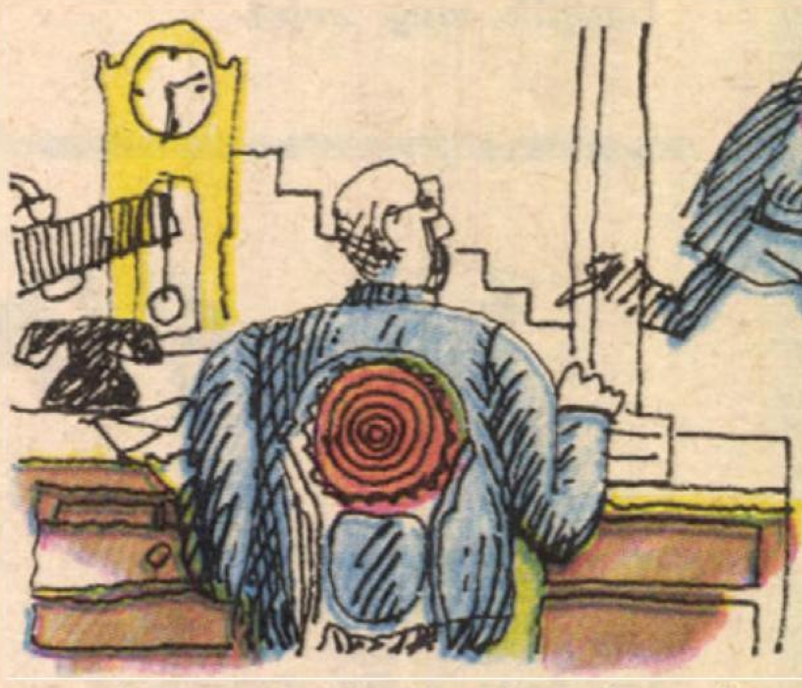
Kedves Szerkesztő elvtárs!

Nagyon egyetértek azzal a kongresszusi küldöttel, aki határozottan leszögezte, hogy a szocializmus építésében kibicekre nincs szükség és a dologtalanoktól, a követelőzőktől, ha nem lehet őket jobb belátásra bírni, akár vezetőről, beosztottról, alkalmazottról vagy munkásról legyen is szó, meg kell válni. Ez valóban jó volna, de kérdem, mi lesz azokkal a dolgozókkal, akiktől a vállalatnak, gyárnak vagy intézménynek az említett okok miatt meg kell válnia?

Kedves Olvasónk!

Az ön által említett kongresszusi felszólaló megállapításait nem szabad úgy értelmezni, hogy a nem dolgozó dolgozókat mindjárt kiteszik az utcára. Sajnos, nem teszik ki, még ha megérdemelnék, akkor sem. De ha netán kitennék, azaz felmondanának nekik, a szomszédban máris akad olyan munkahely, ahová azonnal felveszik őket.

Egy olvasónk (középszintű vezetőállásban dolgozik) levélben arra kért, hogy személyes tapasztalata alapján írjak a megalkuvó, úgynevezett „jó ember" vezetőkről. „Még a múlt év végén" — írja levelében — „jutalomban akartam részesíteni az egyik, egyébként jól dolgozó beosztottamat. A jutalomosztás napján véletlenül rájöttem arra, hogy beosztottam ebéd után, körülbelül fél három tájban rendszeresen eltűnik a munkahelyéről, majd egykét óra elteltével igyekszik észrevétlenül visszasomfordálni. A már jegyzékbe foglalt jutalmat töröltem és az illetőt erről értesítettem. A főosztályvezető anélkül, hogy tettének morális hatására gondolt volna, „felülről" beleszólt az ügybe és folyósíttatta az ötszáz forint jutalmat, mondván, hogy türelmet kell tanúsítani a tévelygőkkel szemben. A tévelygő azóta is változatlanul tévelyeg, de most már néhány társa is csatlakozott hozzá. Amikor



ennek a naplopásnak gátat akartam vetni, a főosztályvezetőm arra kért, hagyjak fel a merevségemmel, igyekezzek a dolgozók nyelvén beszélni."

Feleslegesnek vélem, hogy többet idézzek a levélből, mert ennyi is elegendő annak bizonyítására: korántsem tartunk ott, amiért ön aggodalmaskodik, azaz, hogy mi lesz a lógósokkal és a hanyagság miatt munkanélkülivé váló dolgozókkal. Ilyenek nálunk nincsenek, mert nálunk senki sem válik munkanélkülivé és a mai gyakorlat szerint, ha valaki egyszer állást vállal, akkor majdan onnan (vagy máshonnan!) feltétlenül nyugdíjba megy, még akkor is, ha csak kibicel a szocializmus építéséhez, esetleg csak úgy csinál, mintha dolgozna, esetleg még követelődzik és siránkozik is, hogy meg kell a munkától szakadnia, azért a fizetésért, amit tulajdonképpen meg sem szolgált.

Sokan tudják, hogy a különböző munkahelyeken milyen lehetőségei vannak a lógósoknak, de szerencsére nem élnek vele viszsza annyian, mint amenyნyien a gyenge helyi vezetés vagy a gyakran laza ellenőrzés miatt megtehetnék. Mégsem árt, hogyha a lógás jelentőségéről csupán egyetlen képletes példát megemlítek.

Ha teszem fel tíz embernek kell tovább szállítania egy nehéz acélrudat és a tízből akárcsak egyikük is úgy tesz, mintha cipelne, de közben lazsál, akkor majdnem 10 százalékkal nagyobb teher jut a cipekedésben valóban részt vevő kilenc munkás mindegyikére. A kérdés csak az: észreveszik-e ezt azok, akik valóban részesei a munkának; továbbá, ha észreveszik, szólnak-e, és ha szólnak, lesz-e foganatja? És lesz-e, aki vállalja a „népszerűtlen" feladatot, aki leleplezi és eltávolítja a tizesfogatból a lógóst? Illetve meggyőző szóval rábeszéli a munkára, hogy ő is úgy dolgozzék, mint a többiek.

Tessék elképzelni, mit jelentene össztársadalmi szinten tíz százalék! Én már öt százalékkal is megelégednék!

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL



TÁRSALGÁSI ILLEMTAN

A készülő új KRESZ ismét az udvariasságot teszi a közlekedés legfőbb törvényévé. Már sajtó alatt van társalgási illemkódexünk, amely párbeszédes formában ismerteti az elegáns viselkedést a közúti forgalom legkülönbözőbb szituációiban. Alábbiakban három beszélgetésmintát közlünk.

1

— Kukucs!

— Hahaha... hehehe... hoháháhu...

— Elnézést kérek, miért méltóztat kacagni?

— Természetesen azért, hogy az ön jószándékát honoráljam. Abból, hogy az útmenti fa ágai közül egyenesen a kocsim hűtőjére vetette magát, valamint abból, hogy most mulatságos arcokat vág rám a szélvédő üvegen át, csak egy dologra következtethetek. Hogy uraságod tréfás ember.

— Na, ebben tévedni méltóztat. Én nem vagyok tréfás ember. Én részeg ember vagyok.

— Óh! De szabadjon remélnem, nem bánatában itta le magát?

— Arra természetesen nem emlékezhetem. De megkérem, hogy írjon fel egy címet: özvegy Kerkápoly Konorótné, Zajágh utca 12. Ő a nénikém. Ha esetleg emlegetni óhajtaná.

— A világért se. Kérem adja át kézcsókomat az idős hölgynek és közölje, hogy délután öttől szívesen látom egy csésze teára. Jó lemezeim vannak és most vásároltam néhány trópikus menyhalat az akváriumomba. Igazán öröm nézni a tarka kis fickókat. Nem tudom átadná-e a lakása kulcsait?

— Boldogan. De mi célból?

— Uraságod hamarosan egészséges és józanító álomba merül a hűtőmön. Látom a szemén. Arra gondoltam, hogy közben kíméletesen értesítem a kedves felesége őnagyságát. Esetleg a fürdőszobát is felsúrolhatnám.

— Ön derék ember. Egy belevaló magyar gyerek.

— Ne késztessen pironkodásra. Esküszöm, könny szökik a szemembe.

— Jól van, akkor mindjárt bőghetünk együtt. Na idehallgasson, azt danoljuk, hogy: „Végigmentem az ormódi temetőn..."

2

— Pardon. Bocsánat, hogy ismeretlenül megszólítom.

— No de törzsőrmester úr... részemről a legnagyobb szerencse. Azt hiszem, én vagyok az idősebb, szervusz kérlek!

— Szavamra, zavarba hozol. Nem is tudom, szóba hozhatom-e ezek után, de... igazán röstellem... a rossz végéről hajtottál be egy egyirányú utcába, kérlek szépen.

— Jaj!

— Azonkívül... hehe.. egy forgalmas kereszteződés kellős közepén parkírozol több órája.

— Végem van!

— Továbbá... az isten szerelmére, ne tekintsd akadékoskodásnak... nem tudom, felfigyeltél-e bizonyos, alulról jövő klopfolásra a kocsi alján? Nos, éppen a csatornanyílás felett vesztegelsz és a köztisztaság embere nem tud kijönni. Holott rég lejárt a munkaideje.

— Szörnyűség! Követelem, hogy azonnal büntess meg!

— Ugyan már, csacsiság!

— De igen. Vezekelni akarok! Vezekelni akarok!

— Szó sincs róla. Szép nyugodtan tovább hajtasz és...

— Úgy éljek, ez megható. Engedelmeddel majd küldök egy csokor virágot a kedves nagyságos asszonynak és valami édességet a gyerekeknek. És ne csodálkozzatok, ha a közeli napokban egy szőrcsuhás remetét láttok a Közlekedési Rendőrség székházához zarándokolni. Lábán semmi, fején hamu, kezében gyertya. Én leszek!

3

— Na nézd csak. Kegyed az aszfalton ül?

— Attól tartok, igen. Mire való az az örökös rohanás?

— Nagyon igaz. Csakhogy féltenem kell önt. Hűvösek a reggelek és kegyed könnyen felfázhat.

— Szóra sem érdemes. Az aszfalt ilyenkor sugározza vissza a minapi meleget. Ám, ha uraságod egyelőre nem óhajt továbbhajtani, megörvendeztethetne néhány újsággal, hetilappal. Mégis jobban megy az idő, ugyebár.

— De kérem, ezer örömmel. Parancsoljon. Hadd hívjam fel a figyelmét: a lap harmadik oldalán érdekes cikket talál a Thieu-klikk mesterkedéseiről.

— Ez kedves öntől. Különleges élvezettel fogom olvasni.

— Bocsásson meg az okvetetlenkedésért, de szavaiból úgy vettem ki, mintha ön a további üldögélést az én továbbhajtásomtól tenné függővé. Ha szabad kérdeznem, miért?

— Óh, igazán szóra sem érdemes. Pusztán azért, mert az ön hátsó kereke a sípcsontomon áll.

Peterdi Pál

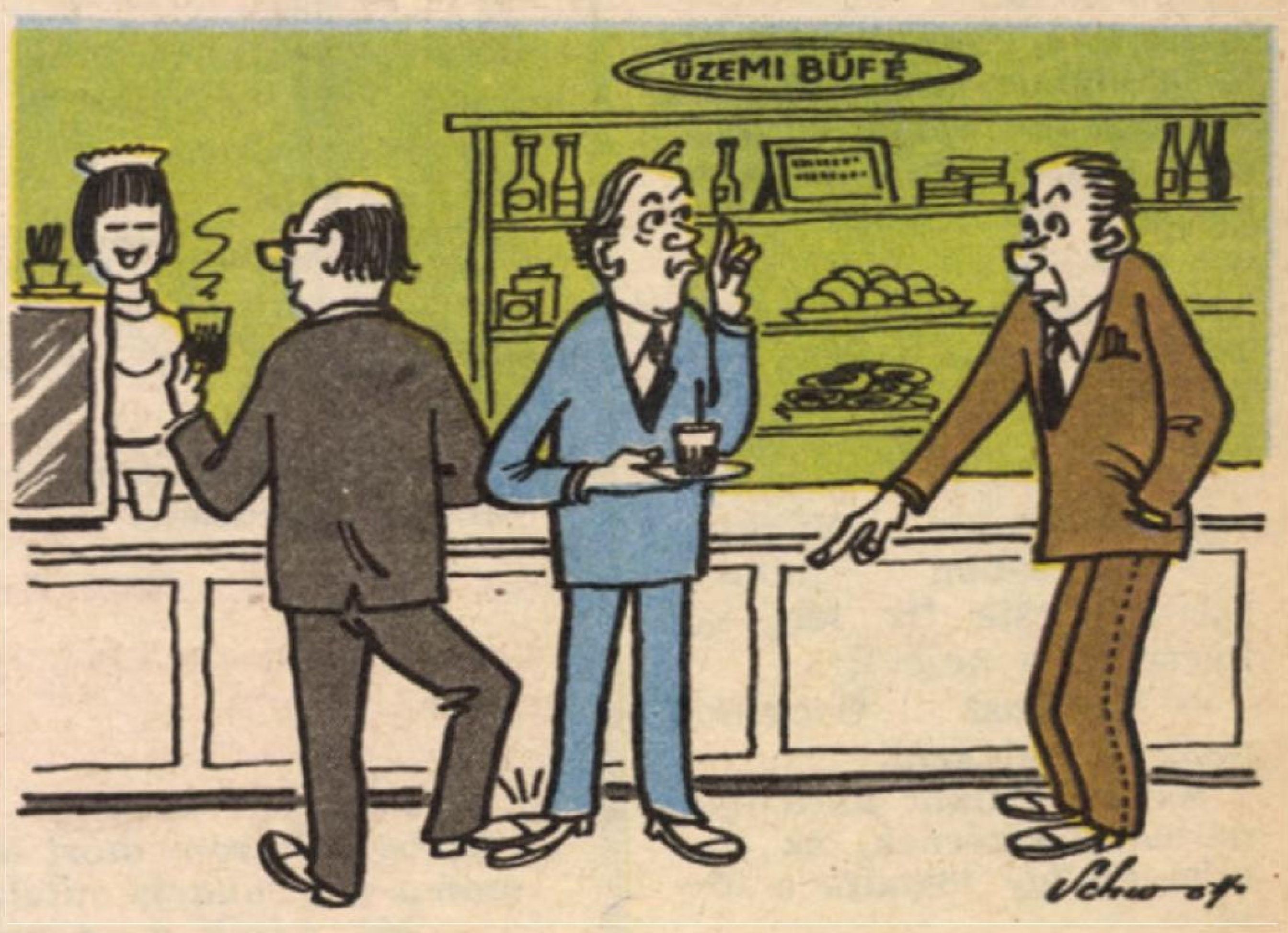


SAIGONBAN



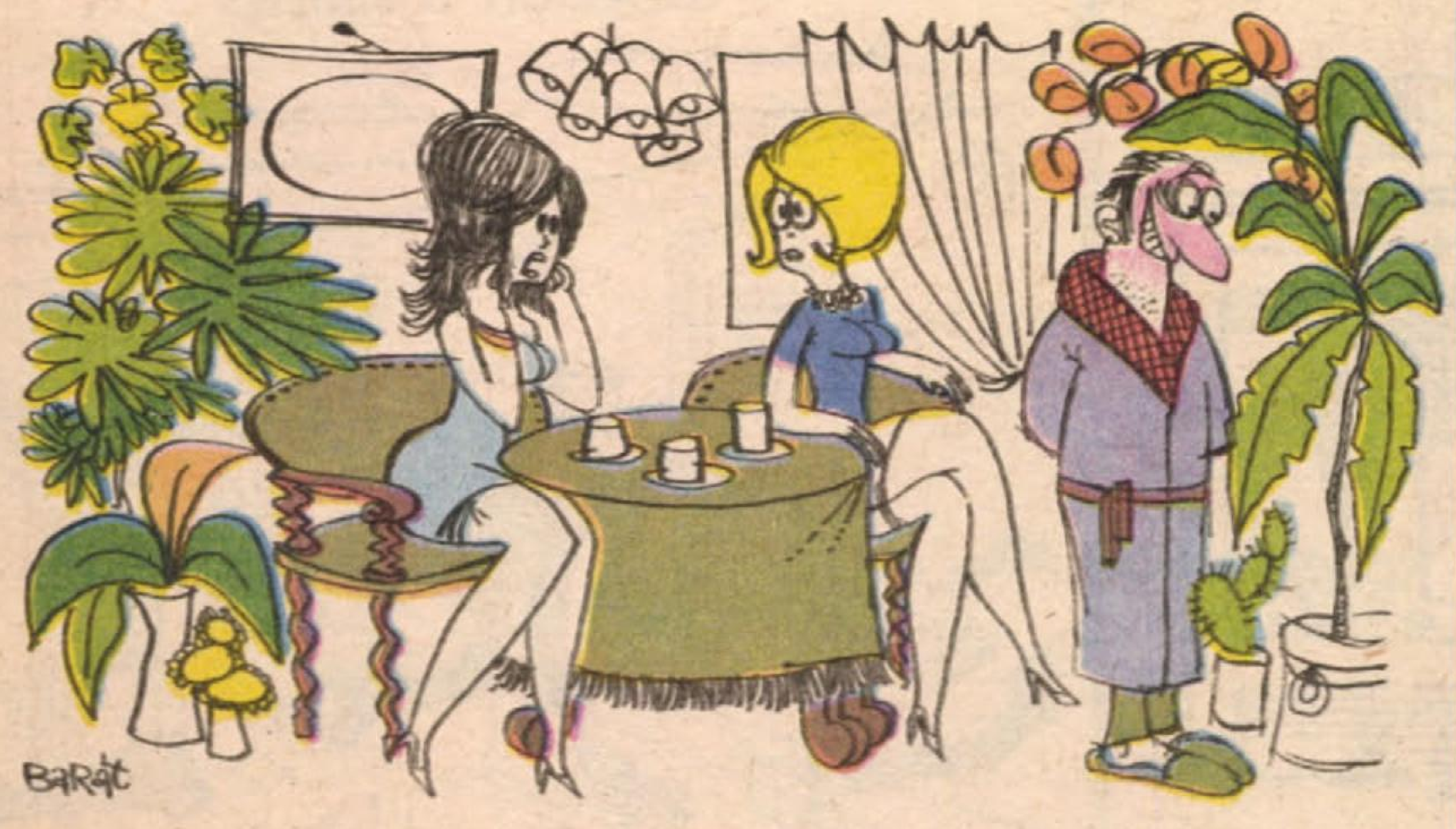
Az esős évszakra várva...

AZ OPPORTUNISTA



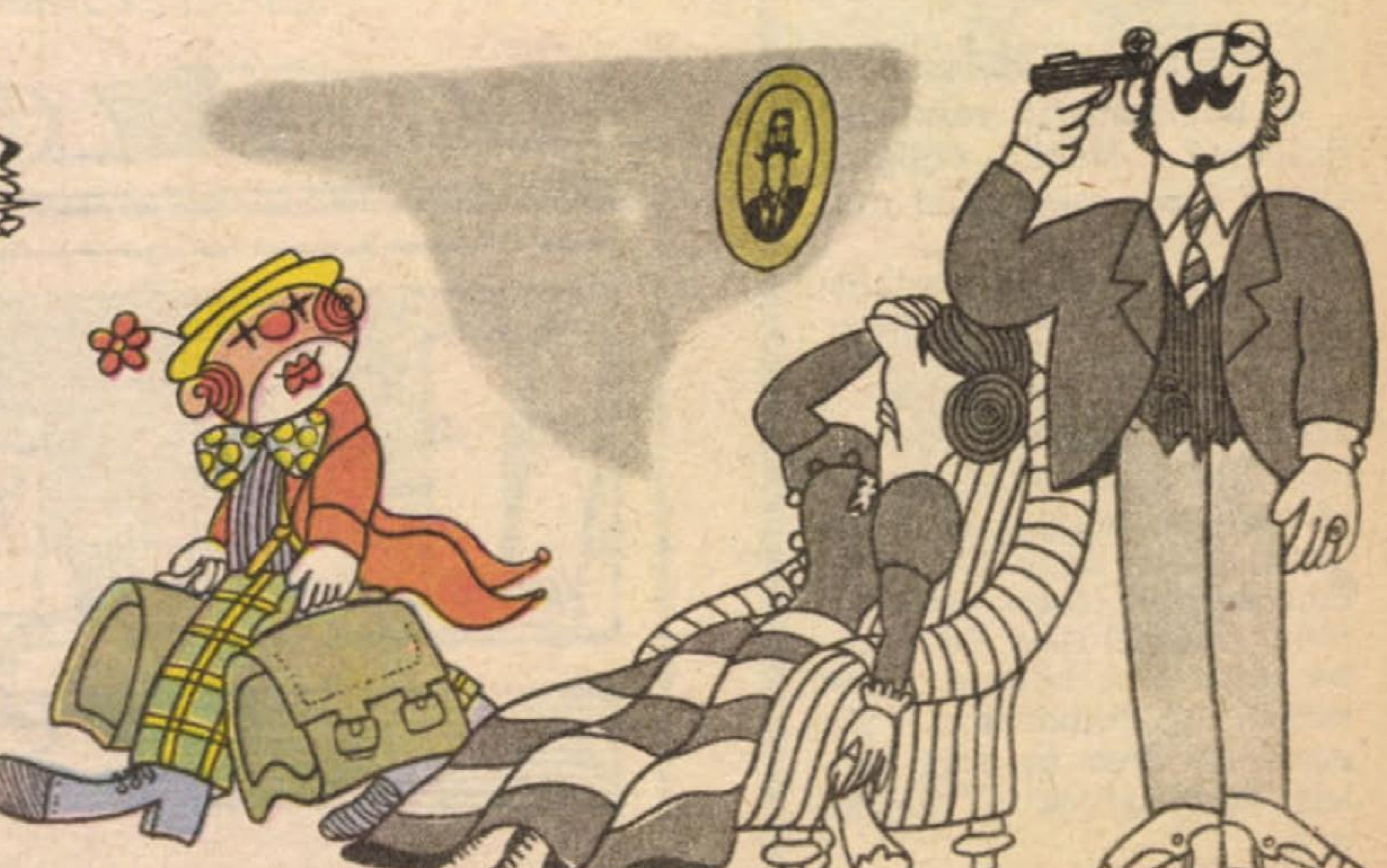
– Miért tűri, hogy a lábán tapossanak?
– Pszt! Ő a főnököm.

NEHÉZ HELYZET



– Előbb-utóbb választanom kell a férjem és a növények között...

MEGLEPŐ PÁLYAVÁLASZTÁS



TRIBUN

Phil Woosnam, az Egyesült Államok labdarúgó ligájának főnöke mondta:

— Ma már a futball az egyetlen labdajáték, amelyet normális méretű emberek űzhetnek. Egy kosárlabdázó 220 centi, egy rögbijátékos pedig ugyanannyi — széltében.



George Best, a brit labdarúgás fenegyereke részegen karambolozott, elvették tőle a jogosítványt. Egy ismerős hölgy másnap megpróbálta jó útra téríteni.

— Nézze, George, nekem



semmi közöm hozzá, de nem lenne okosabb, ha összeszedné magát?

— Asszonyom, önnek részben igaza van.

— Részben?

— Annyiban, hogy semmi köze hozzá!

*

A déldakotai Yankton városában minden szerdán este tíz férj így búcsúzik a nejétől:

— Szervusz fiacskám, megyek zsugázni.

Aztán, amikor kora hajnalban hazaérnek, az asszonyka így fogadja a férjét:



— És mennyit vesztettél drágám? Húsz dollárt? Csak? Nem szégyelled magad?

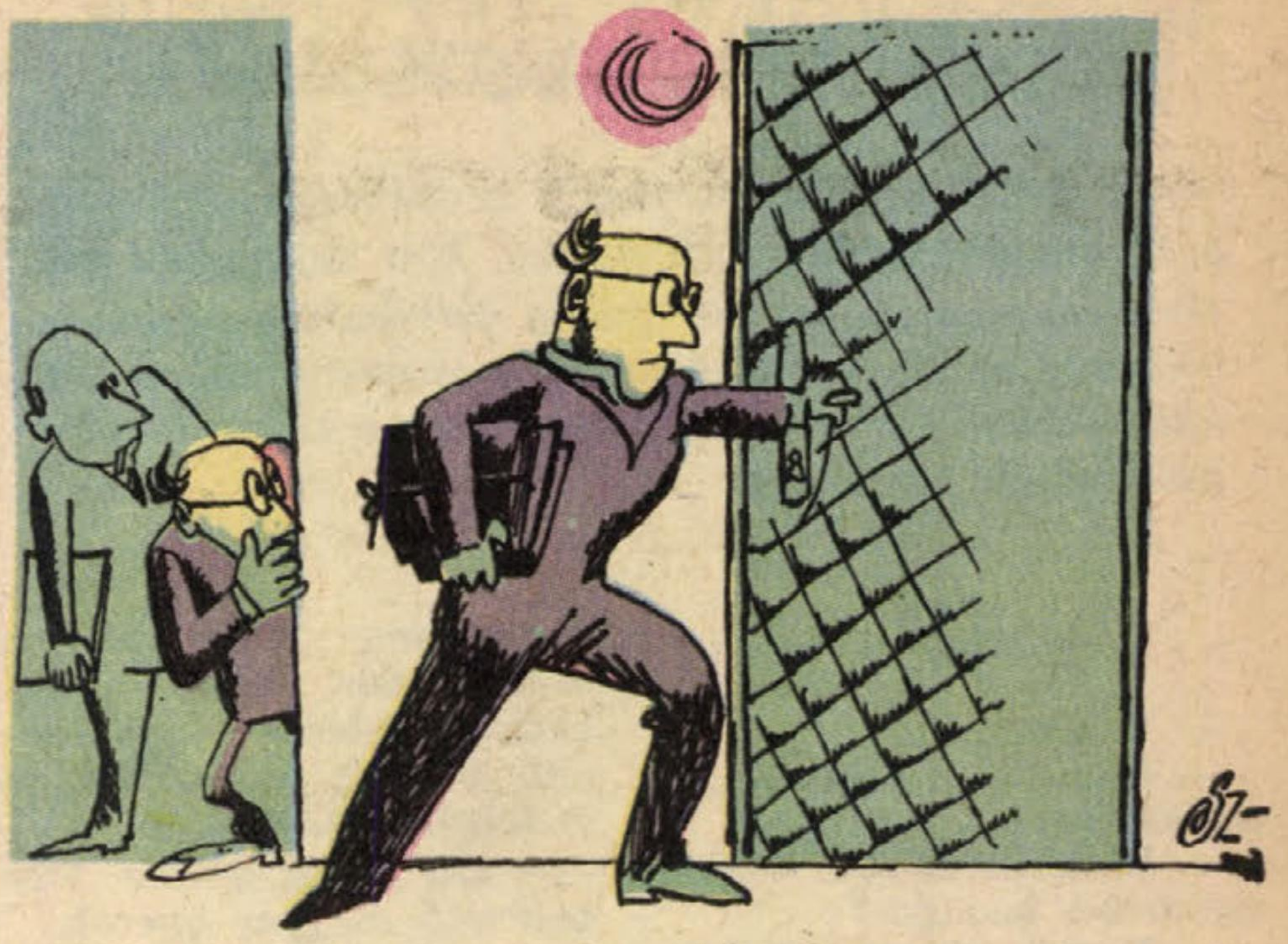
Ezen a partin ugyanis nem lehet nyerni. A veszteséget viszont közös kasszába fizetik a férjek, s amikor a megfelelő összeg begyűlt, azon nagy sporteseményre utaztatják a nejeket. Kár, hogy a folyamat meglehetősen lassú. Az idén például New Orleansba utaztak a hölgyek, egy nagy rögbimeccsre. És ezért kereken öt évig kellett kártyázniok a férjeknek.

(p. p.)

A MŰVELTSÉG NÖVEKSZIK



FEGYELMI TÁRGYALÁS



– A kaszkadőröm!

ÉRDEKLŐDÉS



– Most már csak azt mondja meg, honnan szerezhetek pénzt az utazáshoz?

HÁTRÁNY ÉS ELŐNY



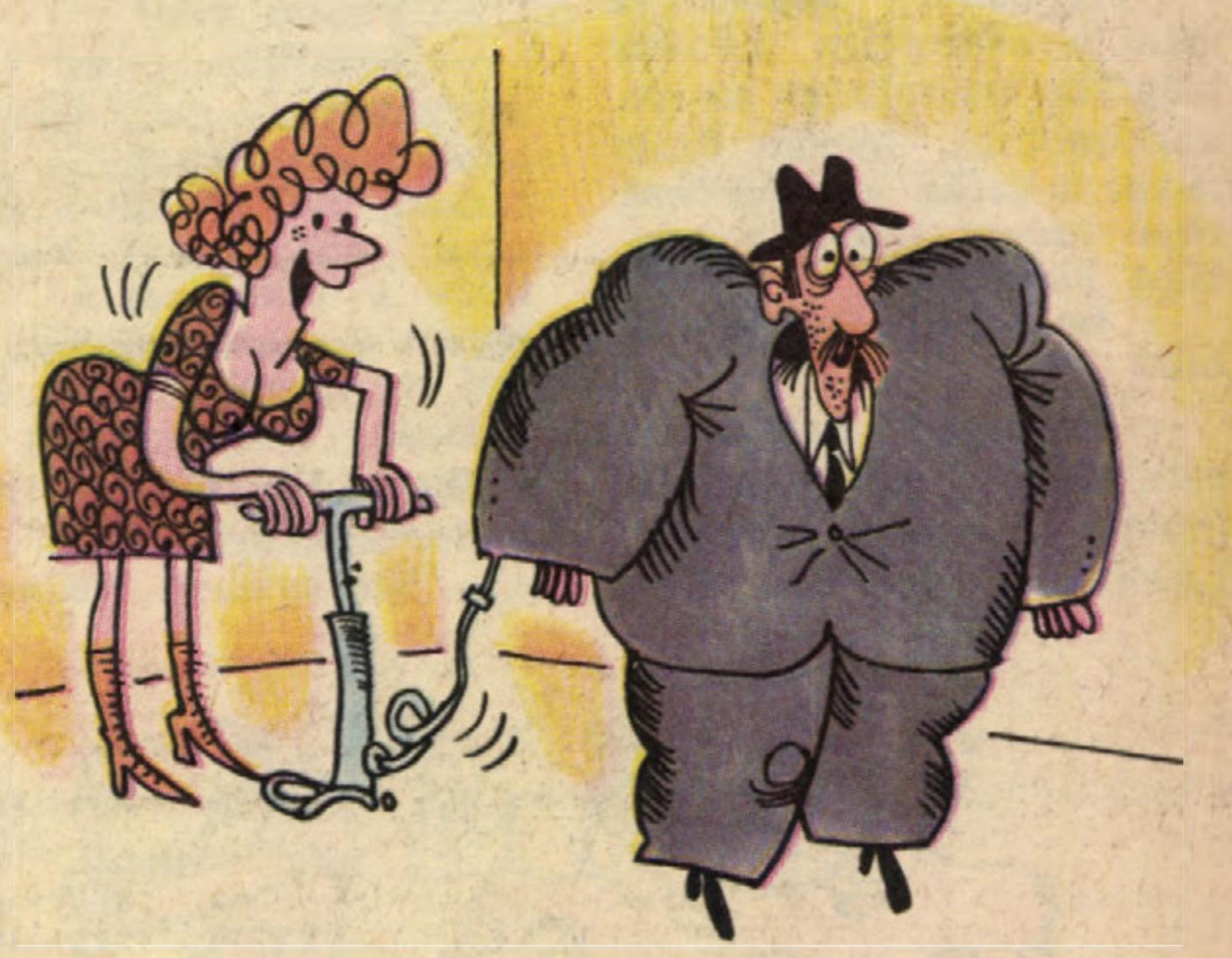
Hátrány s előny mindenben van.
Lássuk, abban mi lehet,
hogy se lányom nincs, se fiam.
Könnyű rá a felelet.

Hátrány: nincs, ki vénségemre
szeretettel gondozna.
Előny: nem dug gyermekem be
szociális otthonba.

Leszkai András



VÉDŐÖLTÖZET



– Ne félj, Lajoskám, ebben a ruhában nem fognak pimaszkodni veled a kollégák!

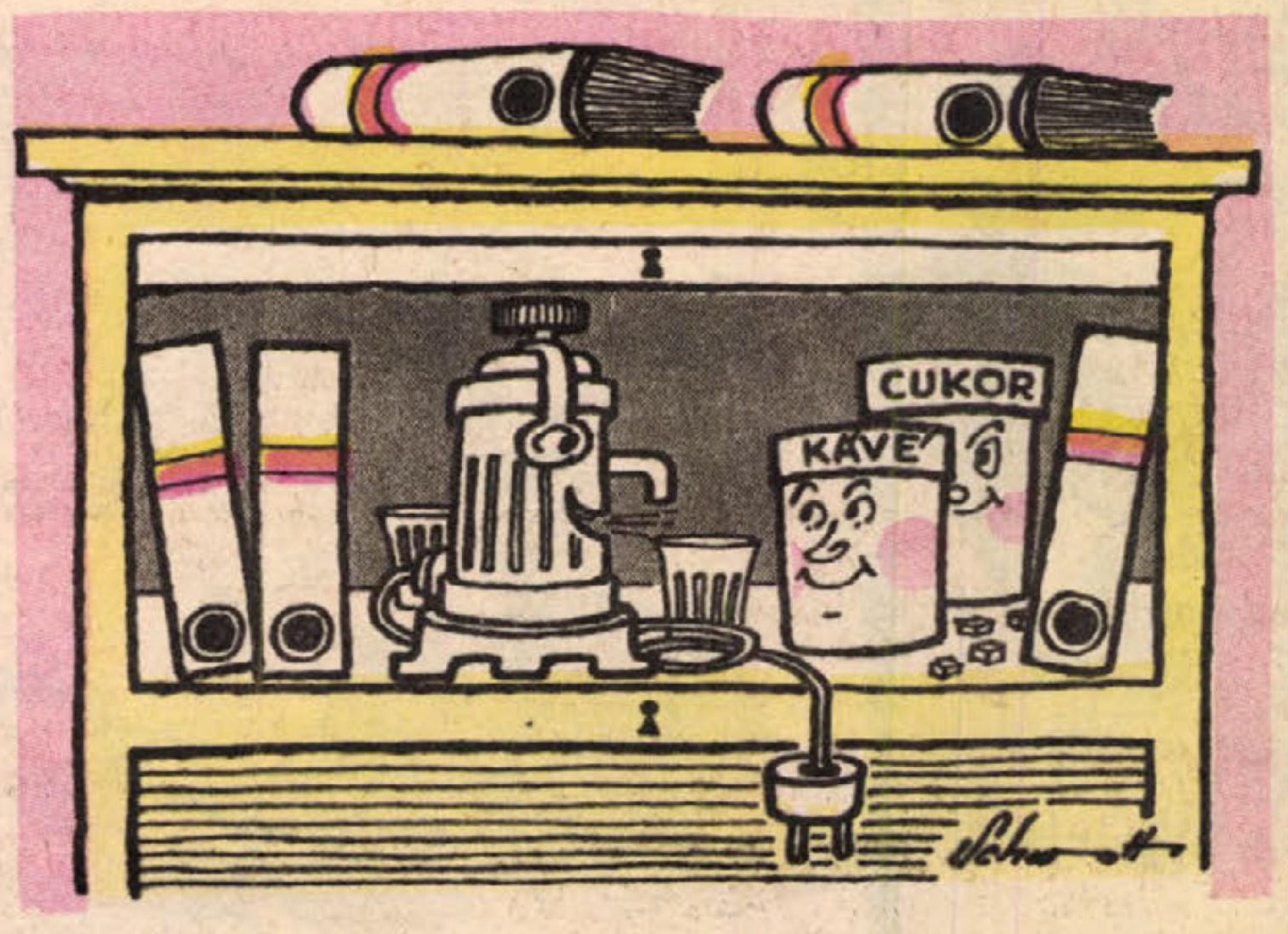
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Erzsike három ötöst hoz haza az iskolából. A nagymama meg akarja jutalmazni.

— Mit adjak most neked? Egy húszforintost vagy egy tízforintost?

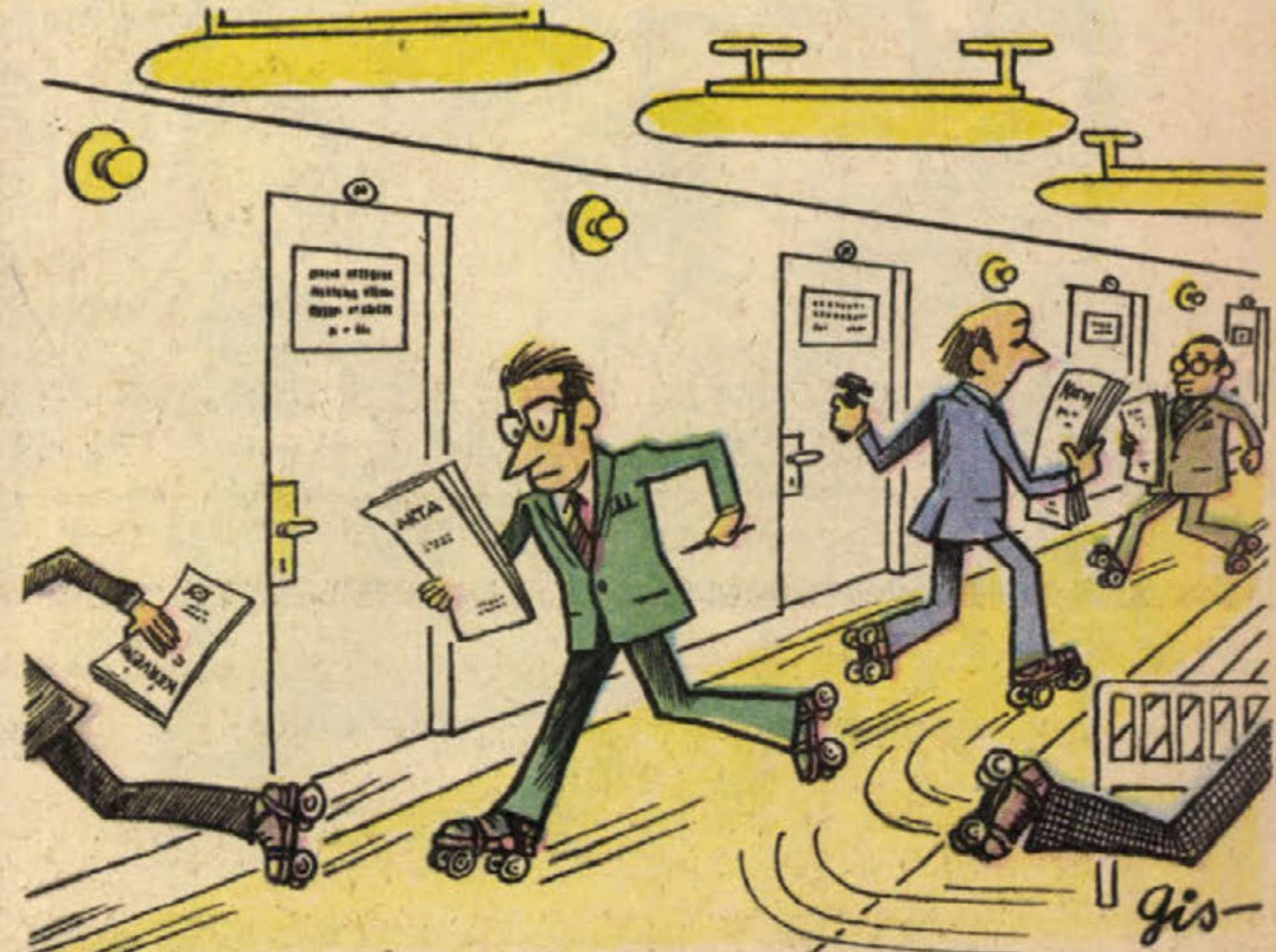
— Adjál egy húszast — feleli a kislány. — De csomagold be a tízesbe.

SZABAD SZOMBAT

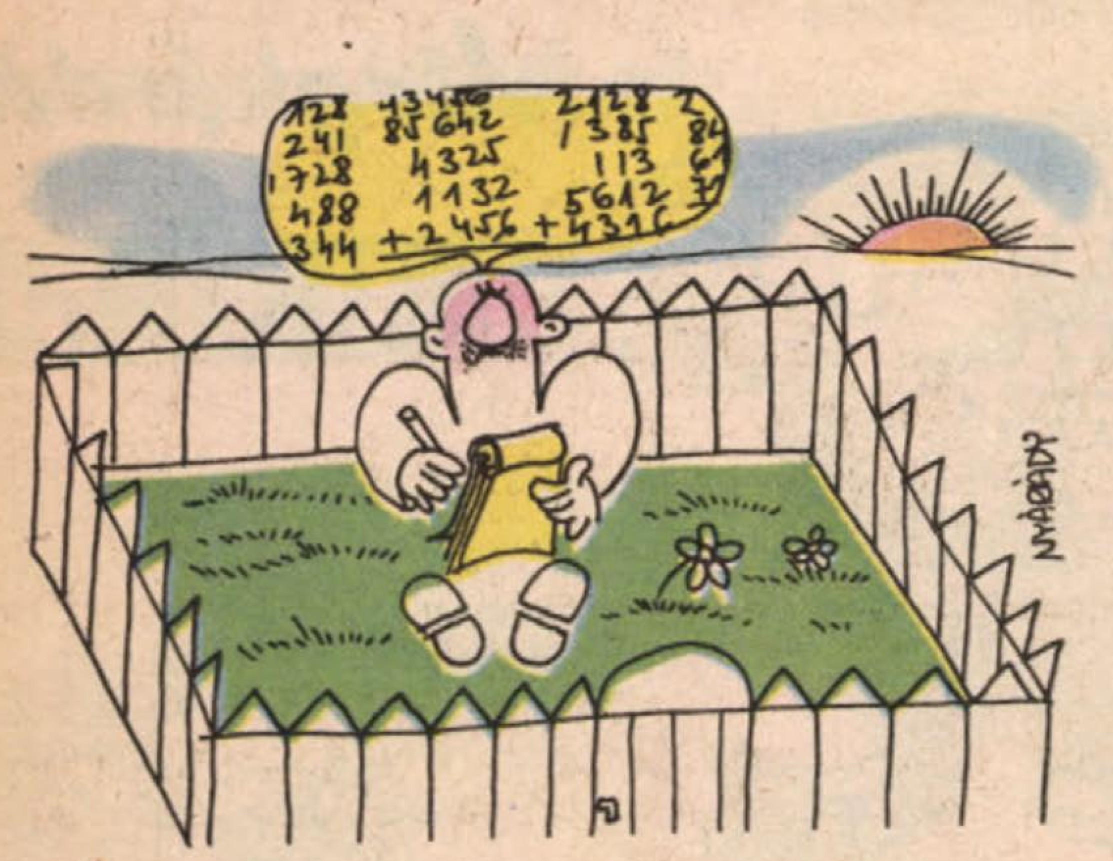


– Végre egy kis pihenés ...

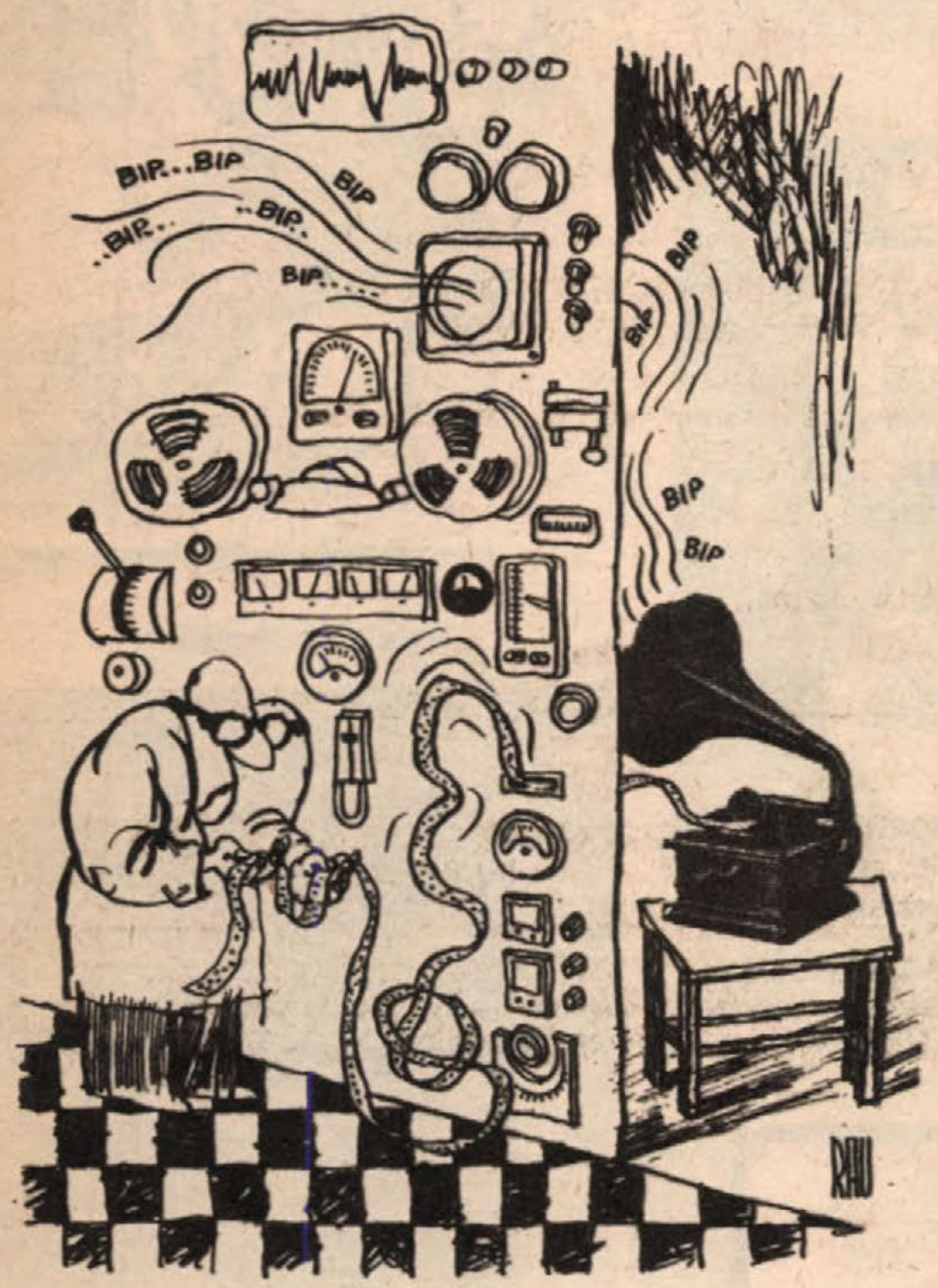
GYORSÍTOTT ÜGYINTÉZÉS



TERVEZGETÉS



FÉLAUTOMATA SZÁMÍTÓGÉP



A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai



– Lesz hajtás, vagy beengedjem az oroszlánokat?...



– Jól van, én megtanulom a leckét, de rád hárítok minden felelősséget!



– Egy helyet mindig lehet szorítani. Én csak tudom. Buszvezető vagyok...



– Maga páratlan tehetség, Mancika. Hol a kezét csodálom, hol a lábát...

LUDAS MATYI SZÍNPADA

A SÖR-HELYZET

Íróasztal, mögötte ül a Vezér, középkorú, elegáns úr. Az íróasztal előtt két szék, az egyik üres, a másikon ül az Újságíró, fiatalember, ceruzával, blokkal a kezében. Az íróasztal mögött a falon felírat: *„ORSZÁGOS SÖRKÖZPONT".*

VEZÉR *(nagyon nyájasan)* Szóval azt kérdezi szerkesztő úr, hogy az idén elég lesz-e a sör...

ÚJSÁGÍRÓ Pontosan. Hiszen tetszik tudni... Minden év márciusában megkérdezzük...

VEZÉR Hát igen. És húsz éve mindig azt feleljük, hogy lesz.

ÚJSÁGÍRÓ De még egy évben sem volt elég.

VEZÉR Ez igaz. Kétségtelenül igaz. Bár egyszer — ha jól emlékszem, most nyolc éve — elég volt, de éppen abban az évben nem kérdezték. Ez nem a mi hibánk. Nos, a helyzet eddig sajnos az volt, hogy a dolgozók mindig több sört akartak inni, mint amennyit mi ígértünk.

ÚJSÁGÍRÓ Nagyon meleg nyarak voltak az utóbbi időben.

VEZÉR Úgy van. Éppen ezért kevesebb komló termett. A kérdésnek azonban ezúttal örülök és készültem rá. Mégpedig egészen új módszerrel.

ÚJSÁGÍRÓ Óh, ez érdekes lehet! Megírhatjuk, hogy miről van szó?

VEZÉR Hogyne. Megfordítottuk a sorrendet, ez a lényeg.

ÚJSÁGÍRÓ Éspedig? Minek a sorrendjét?

VEZÉR Mindjárt látni fogja, kérem. *(felveszi a telefont, megnyom egy gombot. A telefonba):* Itt van már a vendégünk? Küldje be, Pirike. *(Leteszi a kagylót, a belépő Kovácshoz, aki idős, középtermetű férfi):* Üdvözlöm, kedves Kovács kartárs!

KOVÁCS Jó napot, vezérigazgató úr. *(Újságíróhoz):* Pardon, nevem Kovács János. *(kezet fognak)*

VEZÉR Foglaljon helyet, Kovács kartárs. *(Újságíróhoz):* Eddig mindig úgy számítottuk ki az egy évre eső évi sörfogyasztást, hogy a forgalomba kerülő sör mennyiségét elosztottuk a lakosság számával, vagyis tízmillióval.

ÚJSÁGÍRÓ Csakugyan, így a legcélszerűbb.

VEZÉR Csakhogy nem érünk vele semmit. Statisztikai adat, amely munkánkat nem segíti. Idén új technológiára tértünk át.

ÚJSÁGÍRÓ A sörgyártásban?

VEZÉR Nem. A statisztikában. Fáradságot nem kímélve felkutattuk az átlagos magyart. Íme, itt ül ön előtt! *(Kovácsra mutat, aki udvariasan meghajol.)* Hány éves, Kovács kartárs?

KOVÁCS Hatvanhét.

VEZÉR *(újságíróhoz):* Ennyi a férfiak átlagos életkora. *(egy papírlapról olvassa):* Magassága 168 centiméter, súlya hetvenhárom kiló, nős, két gyermek apja, egyik fiú, a másik leány, naponta tizenhét cigarettát szív, havi jövedelme kétezerháromszáz forint, lakása kétszobás, félkomfortos, az irodalmi műsorokat kivéve, rendszeres tévénéző, a világháborúban őrvezető volt, de 1944 végén megszökött a hadseregből, a felszabadulás óta becsületes pártonkívüli. *(Kovácshoz):* Stimmel?

KOVÁCS Szóról szóra.

VEZÉR *(tovább olvassa):* Vasárnap délutánonként ultizik, a Fradinak drukkol, kórházban egyszer feküdt, gyomorfekéllyel, kedvenc étele a paprikás krumpli virslivel és kovászos uborkával, előélete büntetlen. *(Felnéz, Kovácshoz):* A házassága?

KOVÁCS Átlagos, kérem.

VEZÉR *(Újságíróhoz):* Nomármost kérem, a dolog egyszerű. Kovács kartárstól megtudakoljuk, hogy hány üveg sört iszik hetenként, azt megszorozzuk ötvenkettővel, s a kapott számot megszorozzuk tízmillióval. Nekünk tehát, ha törik, ha szakad, annyi sört kell gyártanunk. Egyszerű, ugye?

ÚJSÁGÍRÓ És zseniális. Kinek jutott az eszébe?

VEZÉR Nekem. *(Kovácshoz):* Nos, kedves Kovács kartárs, hány üveg sört iszik hetenként?

KOVÁCS Egyet sem.

VEZÉR Nem iszik sört?

KOVÁCS Egy kortyot sem. Csak egy kis bort, néha.

VEZÉR *(boldog örömmel):* Sört egy kortyot se?

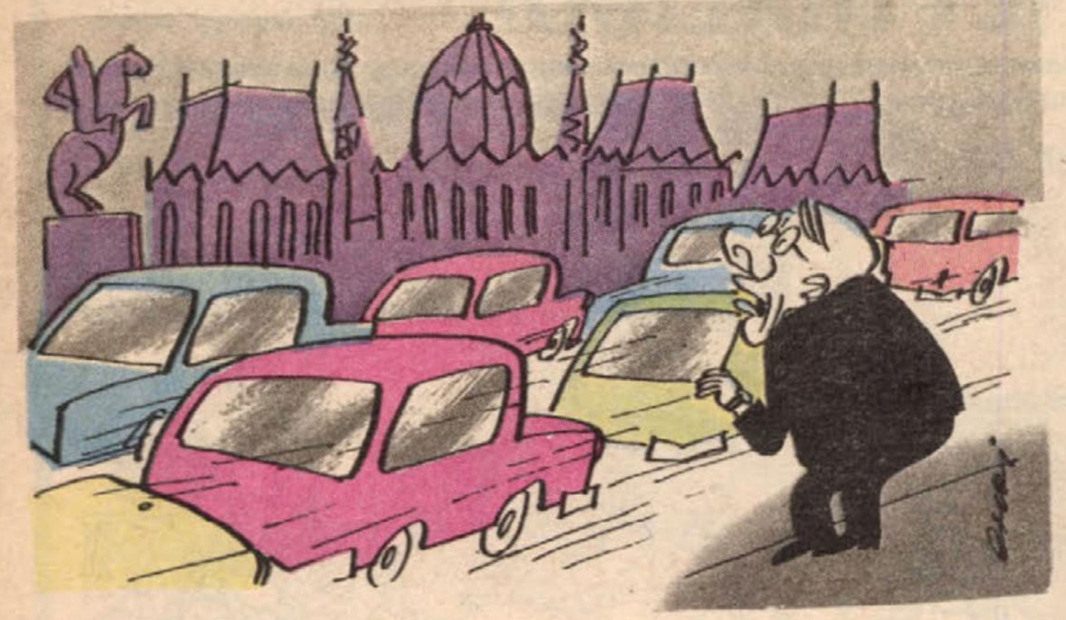
KOVÁCS Egy kortyot se. Csak bort.

VEZÉR Nahát lássuk csak... *(papíron ceruzával számolni kezd, néhány másodperc múlva diadallal teszi le a ceruzát, és az újságíróhoz fordul):* Megírhatja, szerkesztő úr, hogy az idén lesz elég sör.

(t)

Megkérdeztük rajzolóinkat: MIRŐL KÉSTEK LE?

Erdei Sándor:



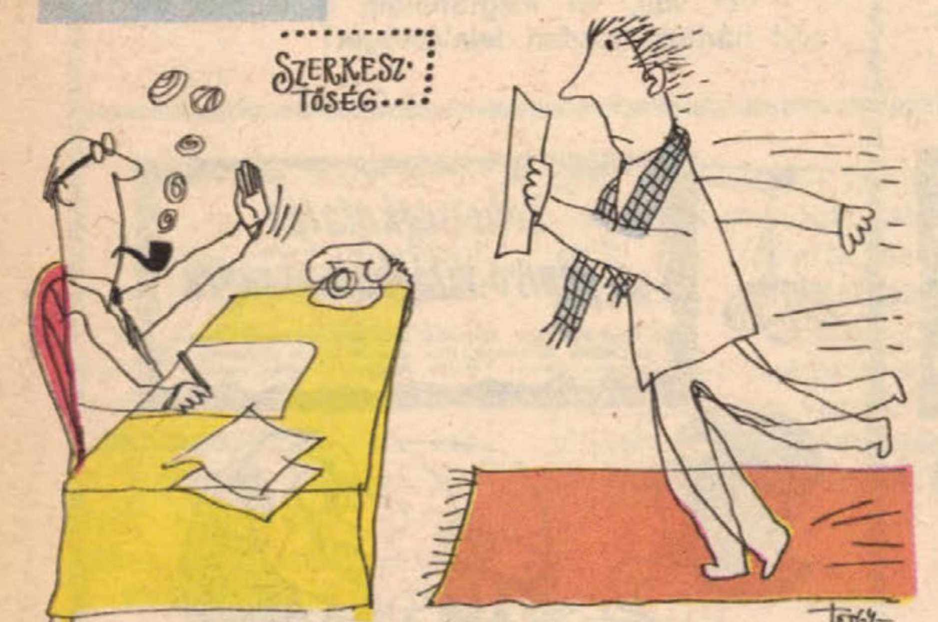
– A Kossuth-díjról

Fülöp György:



– Az első világháborúról. A másodikat viszont még sikerült elkapnom.

Tót Gyula:



– A rajzleadás határidejéről...

Brenner György:



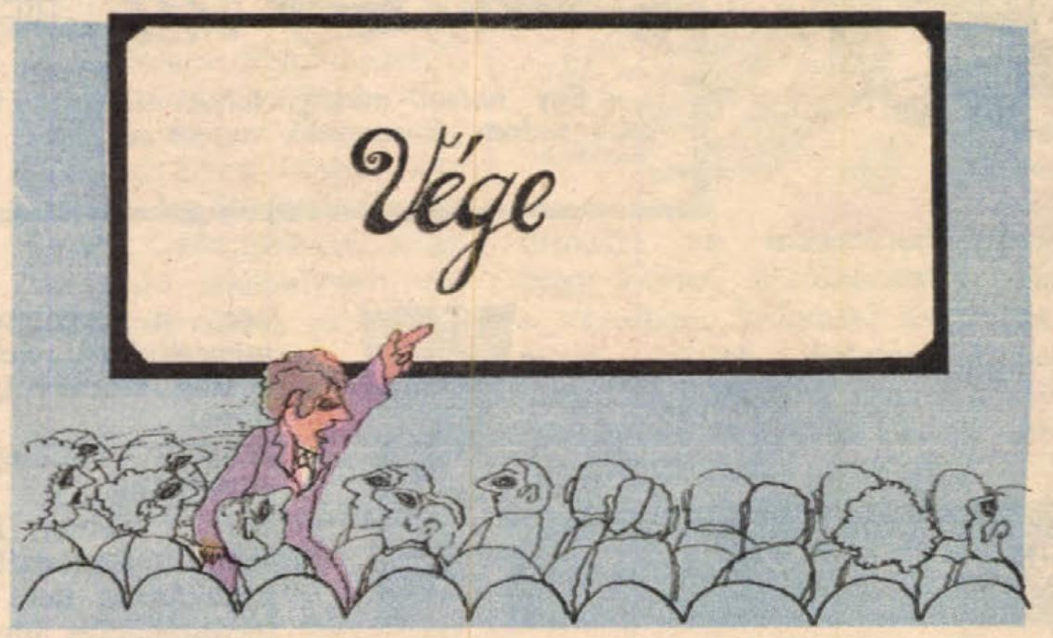
– Semmiről, hiszen se vége, se hossza...

Szűr-Szabó József:



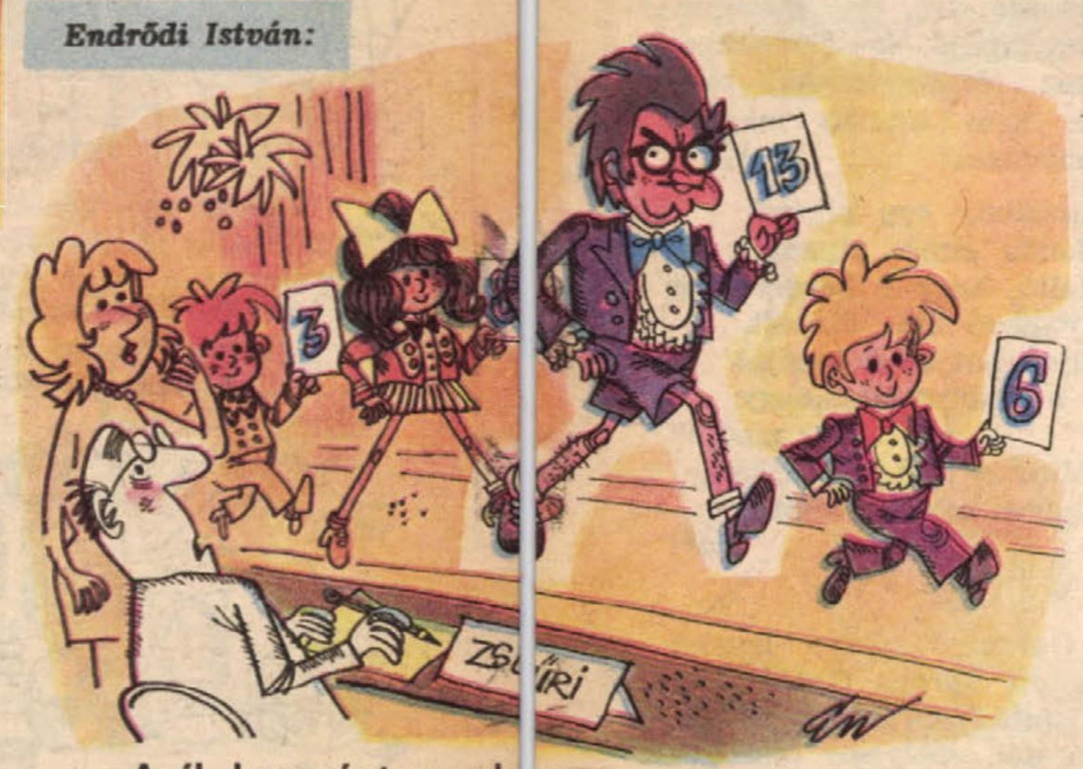
– A földosztásról. Csak ennyi jutott!

Dallos Jenő:



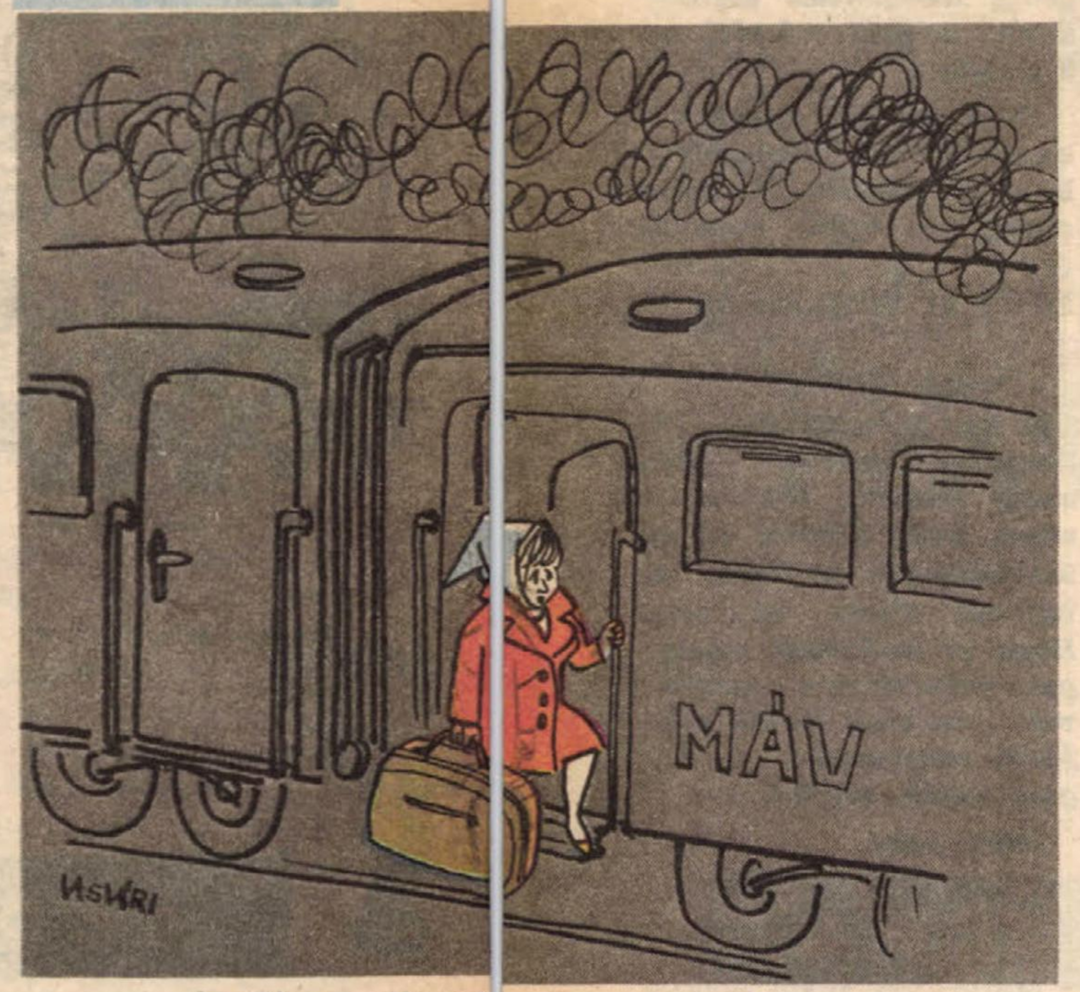
– Régóta megy már a nagyfilm?

Endrődi István:



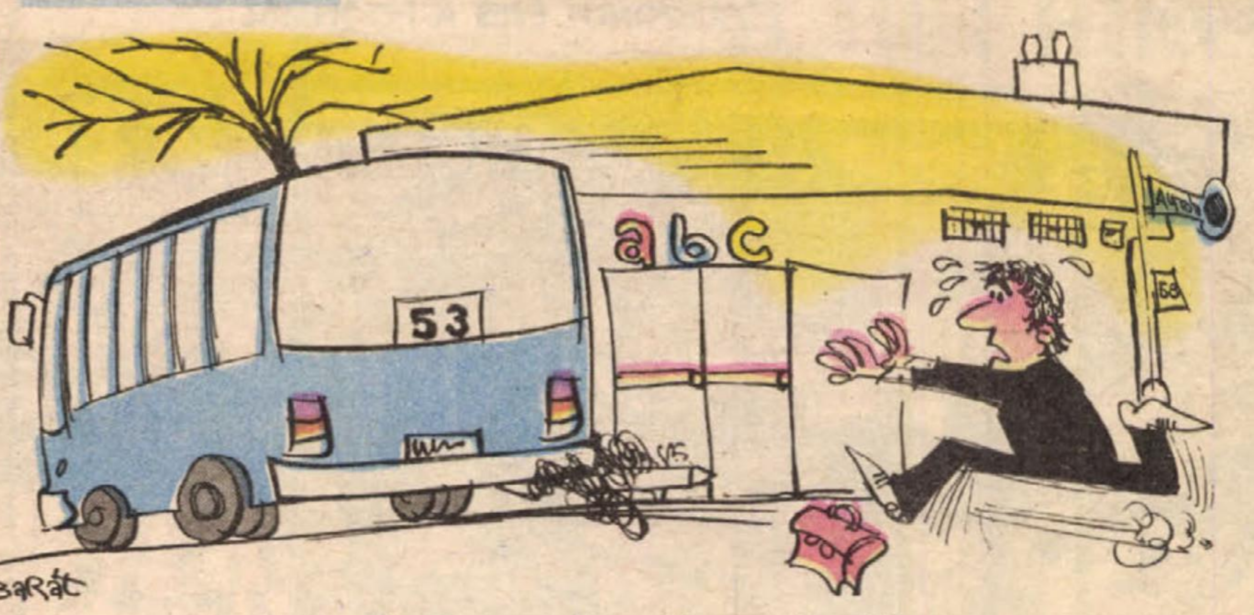
– Arról, hogy részt vegyek egy gyermekszépségversenyen...

Vasvári Anna:



– Az öthuszasról, azért jöttem a hathuszassal...

Barát József:



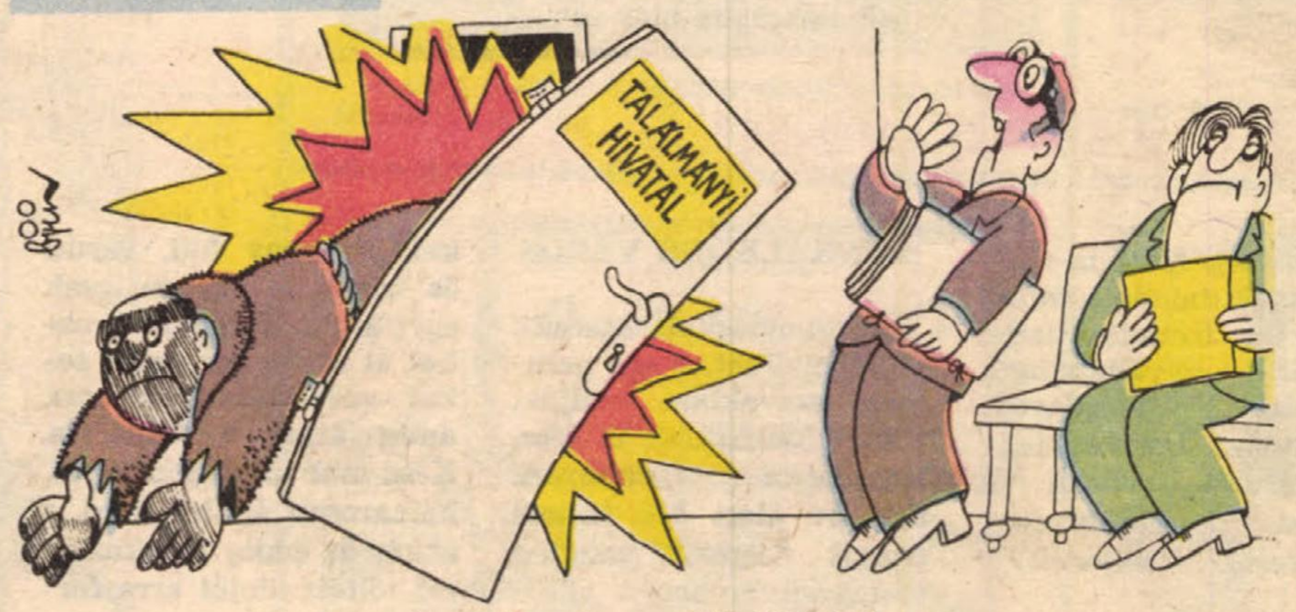
– Az 53-as autóbuszról, naponta többször.

Hegedűs István:



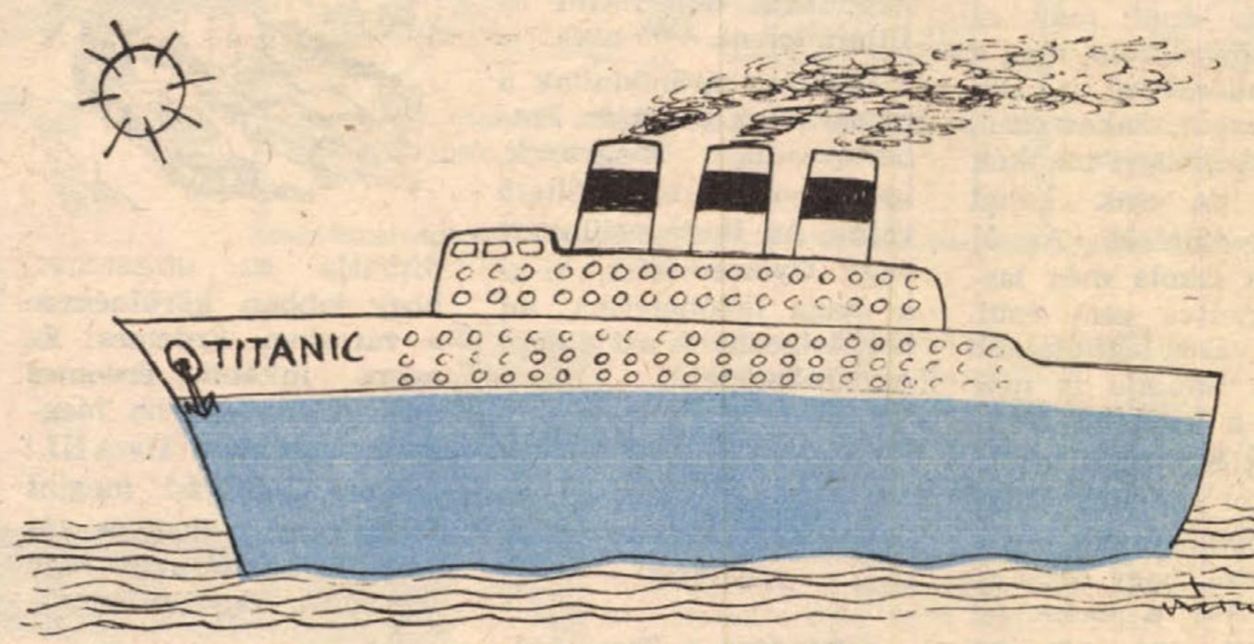
– A római birodalom bukásáról.

Balázs-Piri Balázs:



– A puskapor feltalálásáról.

Várnai György:



– Például erről a luxushajóról.

Sajdik Ferenc:



– Lukrécia Borgia orgiáiról...

Talált kincs

Egy jó vérű bikát se lehetne jobban felbőszíteni, mint ahogy már napok óta dúlt-fúlt Gőcs Péter a megaláztatása miatt. Mert, mi másnak nevezhetné azt a sérelmet, ami a tanácsülésen esett meg vele? Az elnöknek minden szava egy-egy ostorcsapás volt rajta: „Hallja-e, Gőcs bácsi, úgy fohászkodik hozzánk minden tanácsülésen azért az útépítésért, mintha a végrehajtó bizottság csupa szentből állna! Hiszen jó is lenne, ha csodákat tehetnénk, mert az legalább költségvetésen kívül történne..." Azóta még a pendelyes gyerek is „Csodavárónak" csúfolja őt a községben.

Ezt a kemény gombócot sehogy se tudta Gőcs Péter lenyelni, csak az volt a fogas kérdés, mit főzzön ki most ő a fazekában?

Végül is az unoka hozta a belevalót, amikor délután átperdült hozzá játszani, s feneketlen zsebének kincseit az asztalra borította. Mert mintha csak ószeresnek készülne — talán ez lesz az újabb divatos foglalkozás —, nincs kedvesebb időtöltése, mint a sok kacat szortírozása. Ez egyszer azonban az öreg is felkapta a pápaszemét: ezek meg micsodák? Pénzfélék, de régiek, s úgylehet, arany mind a három... A Jebuzeusát ennek a lókötő kölyöknek! Vajon honnan



vételezhette? S már emelte is vallatni készülő ujjait az unoka füléhez, amikor hirtelen mégis inkább az érméket kapta a markába. Ami pedig abban a pillanatban fogamzott meg benne, azt éjféltájt vitte véghez: nagy titokban kilopakodott az annyiszor felpanaszolt útszakaszhoz, s a pénzdarabokat a göröngyök közé rejtette...

S másnap minden úgy történt, ahogy az öreg elképzelte!

Már jókor reggel, munkába menet izgatottan pusmogó csoportot talált a felkaristolt utca barázdáiban. Gőcs Péter ártatlan képpel közeledett hozzájuk:

— Mi van emberek? Ma sárdagasztás a kiadott munka?

— Affenét, szomszéd! Ezeket a talizmánokat vagy miket fordította ki a földből a szekér, s most nem tudjuk, mire vélni a dolgot.

Az öreg sokáig forgatta az érméket, nézte őket jobbról, balról, s közben legbölcsebb ábrázatát igyekezett magára ölteni:

— Az már szentigaz, hogy ezek pénzdarabok... Mégpedig igen régiek, s gyanítom, arany valamenynyi... Ha a fogaim épek lennének, rájuk is haraphnék biztonság okáért. De hát találtak már ilyeneket a környéken, s ahol egy van, ott akár szakajtószámra is lelhető. Én mindenesetre már délután hozzálátok a kereséséhez, s ha kell, felforgatom az egész utcát! A múltkor halottam, hogy az üregiek is egész kis vagyont kaptak a beszolgáltatott régi pénzekért...



S ki ne akarna kincset találni? Aznap délután, igaz, még csak néhányan piszkálgatták Gőcs körül az út göröngyeit, de harmadnap annyian tolongtak ott, ahány „uram irgalmazz" van egy kiadós litániában. Sőt mennél hiábavalóbbnak tűnt a keresés, annál sóvárabban ásott, kapált, lapátolt mindenki — a kitervelő legnagyobb örömére. Hát még vasárnap mi volt! Akkor már a szemérmesebbje is beállt a többiek közé a nagymise után, s jószerint talpalatnyi hely



se maradt a Ruca utcán, amit fel ne túrtak volna.

Így aztán Micskei, a tanácselnök is elérkezettnek látta az időt, hogy már ne csak az ablak mögül figyelje a nagy hajcihőt. Mikor azonban közelebb ért, kétségbeesésében magasba dobta karjait:

— Mit tesznek, az isten szerelmére? Nem volt úgyis elég ramaty az utcájuk? Ki fogja nekem ezt újra rendbehozni, azt a...

Gőcs Péternek épp annyi idő kellett, hogy az elnök elé kerüljön, mint amennyi ideig annak kicifrázott véleménye tartott. Most azonban az öreg ült nyeregben, ezt hanghordozásában se titkolta:

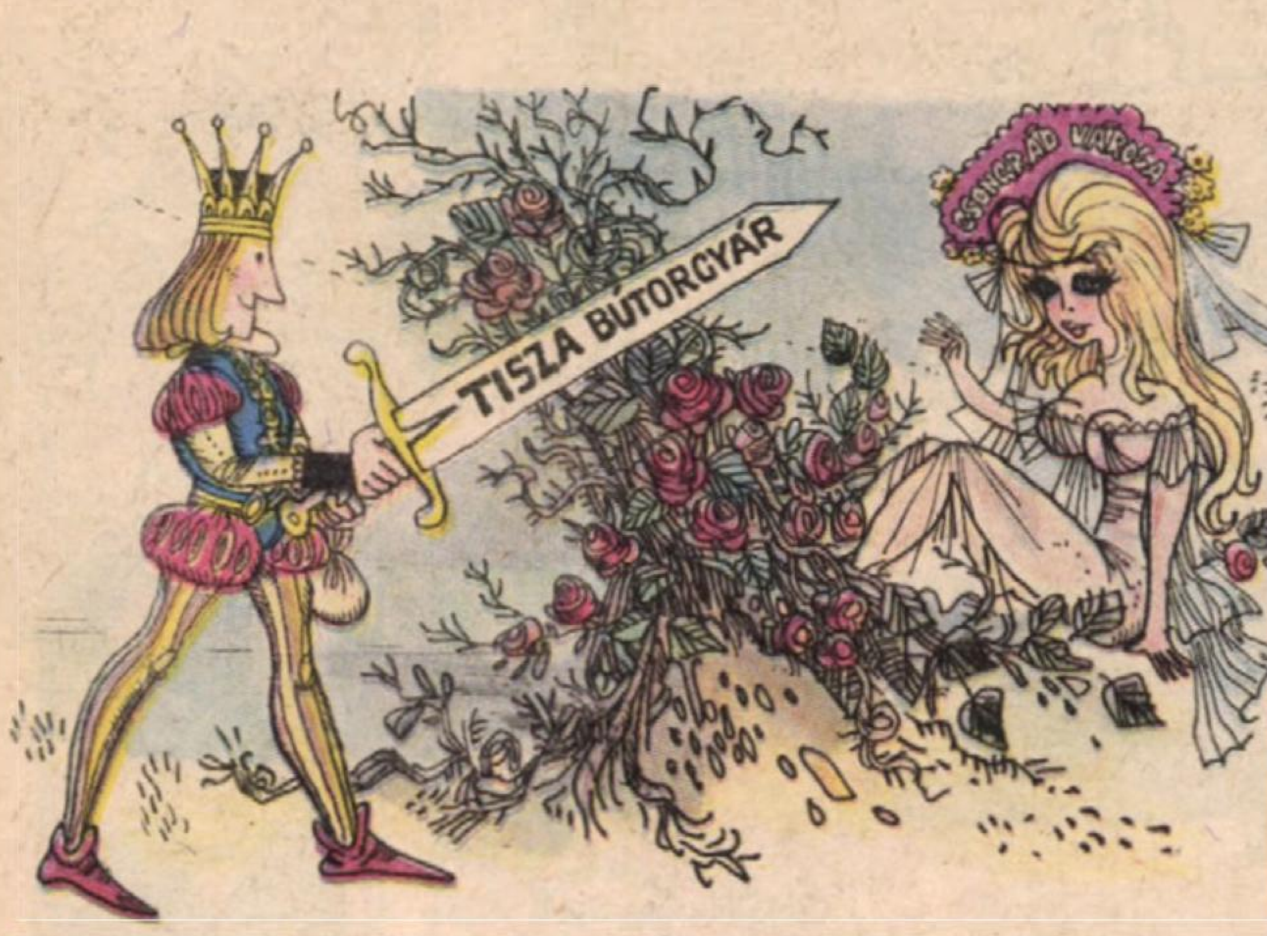
— Hagyd csak a jó népet, Micskei barátom, tegyen a saját belátása szerint. Kincset keresnek, hát csak keressék! Mert én mondom neked, hogy meg is találják... — Itt aztán halkabbra vette mondanivalóját: — Az ugyan lehet, hogy több aranypénzt nem találnak a három eddiginél, de mekkora kincset jelent majd a számukra, ha a keresés után elegyengetjük a túrásokat, a tanács meg végre leolajoztatja a Ruca utcát?

— Nagy kópé maga, Gőcs bácsi — billeget már a mosoly az elnök bajszán.

— Hát bizony, néha a jótetthez is kell egy kis huncutság — hagyta helyben a kölcsönét ezzel lekvittelő tanácstag, s most már ketten vegyültek a kincskeresők közé, akik akkor még valóban nem tudták, hogy tulajdonképpen már meg is találták.

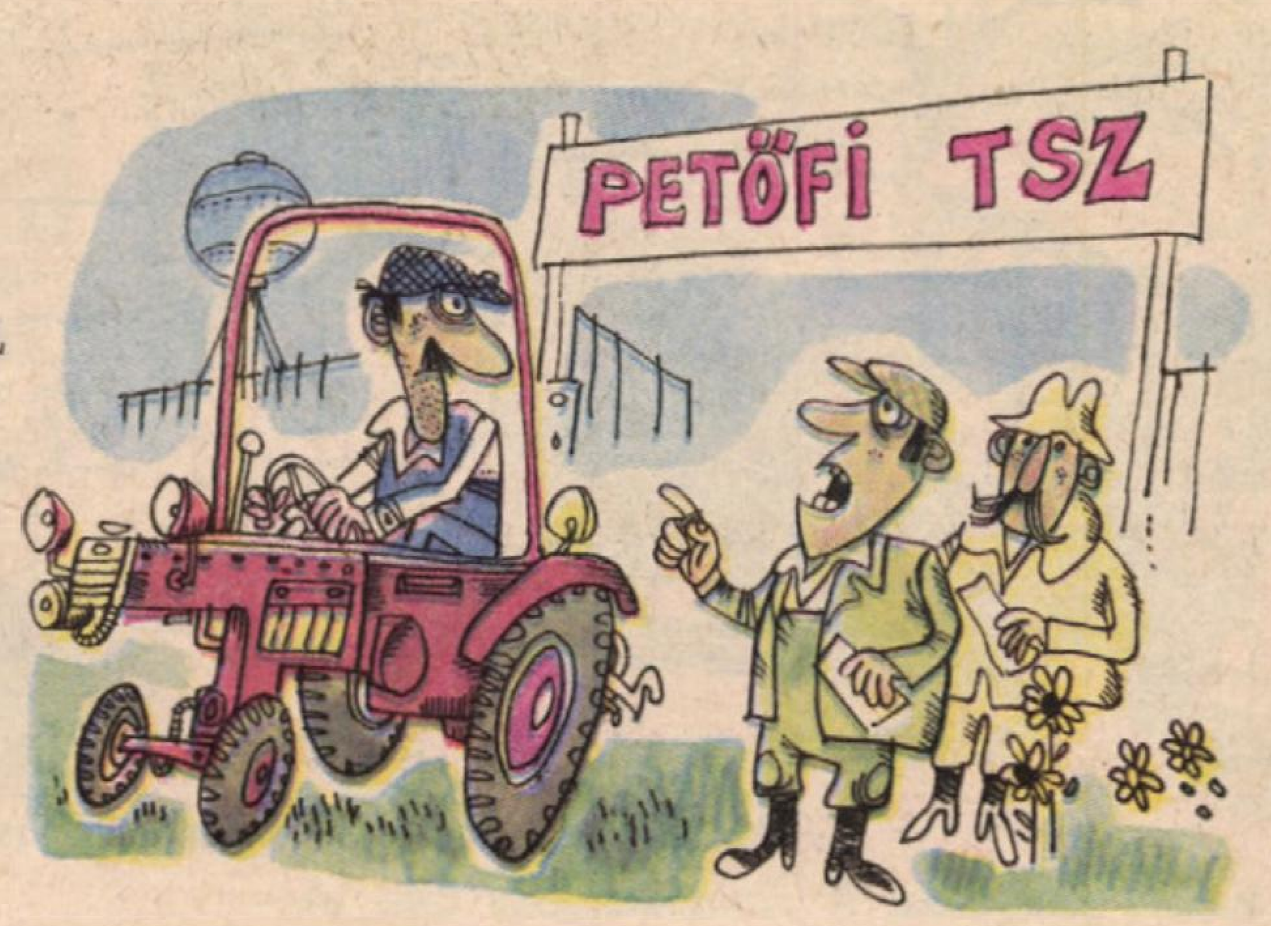
Németh Géza

MAI CSIPKERÓZSIKA-TÖRTÉNET



– Gyere, édes angyalom, majd én felébresztelek álmodból!

HUSZONÖT ÉVES A PETŐFI TSZ



– Ha elgondolom, hogy névadónk ebben a korban már országos hírű volt...

MILYEN VÁROS CSONGRÁD?

IGÉNYES VÁROS

Persze, csak újabban. Mert jó száz évvel ezelőtt egyszer már megkapta a városi titulust, de hét esztendő után visszaadta az „iparengedélyt", nem bírta a városi ranggal járó nagy költségeket, közterheket, megmaradt inkább a szerényebb, igénytelenebb, nagyközségi cím mellett, mert az olcsóbb volt.

Aztán 1923-ban megint előlépett várossá, de csak papíron, valóságosan csak az elmúlt 15 évben lett azzá, amikor az Iparfejlesztés nevű mesebeli herceg rábukkant. Ma már mindenki talál kenyérkereseti lehetőséget a város ipari üzemeiben; szabad, lekötendő munkaerő alig van, legfeljebb pár száz „válogatósabb" asszony, aki csak akkor menne el dolgozni, ha igazán kedvére való munkát kapna. Nevükben adjuk közre az alábbi apróhirdetést:

„Leinformálható, jó bizonyítványokkal rendelkező, mások által is nyereségesnek mondott vállalattól jól fizetett, tiszta munkát elvállalnának csongrádi asszonyok. Ajánlatokat ‚Igényes' jeligére kérünk, a városi tanácshoz. Segédmunkásokat keresők kíméljenek!"

TANULÓ VÁROS

Középiskolája csak egy van, azt is a múltból örökölte, de épül már az új szakközépiskola, meg a szakmunkásképző is. Döcögve, lassan, szakaszosan, ahogy a pénzügyi mankók engedik, de csak halad előre az építésük. Az új általános iskola még lassan, vontatva sem épül. Pedig a város legfiatalabb alsófokú iskolája is már túl van a legszebb férfikoron. A Síp utcai iskola roskatag épületét már csak a hivatástudat tartja vissza attól, hogy össze ne dőljön. Ám a lecke fel van adva: mi lesz, ha egyszer mégsem bírja tovább és összecsuklik?

MUNKÁLKODÓ VÁROS

A csongrádiak szeretik szülőhelyüket, s ezt nemcsak szavakban vallják, hanem dolgoznak is érte, társadalmi munkában. Egy év alatt 660 forint: ennyit dolgozik minden csongrádi ember a városáért. És ha ezt megszorozzuk a város lélekszámával, akkor igen jelentős összeg: 13 millió forint kerekedik ki belőle. Ez elosztva, fejenként és naponként egy forint 80 fillért jelent.

Érdemes eltűnődnünk a csongrádiak példáján. Embertársaim, magyarok, igazán olyan megerőltető volna, ha Budapestünkért vagy Gyömrőnkért, ki-ki a maga lakóhelyéért, mi is ledolgoznánk azt a napi egynyolcvanat?!

VENDÉGMARASZTALÓ VÁROS

Különösen a Tisza-hídnál marasztalja sokáig a tovább igyekvő embereket. Keskeny híd, vasúti és közúti is egyben, csak egyirányú forgalom mehet át rajta, így aztán sokat várakozhat az utas, amíg átjut a túlpartra. Kész már az új híd terve, hamarosan épülni kezd, s akkor az eddig várakozással töltött idejét arra fordíthatja az utasember, hogy jobban körülnézzen a városban. Érdemes! És egyre inkább érdemes lesz. Különösen ha megépül majd itt a Tisza III.! Akkor Csongrád megint feljebb jut a magyar városok ranglétráján egy lépcsővel. Egy vízlépcsővel.



Endrődi István és Radványi Barna riportja

CSONGRÁD A MEGYEI BAJNOK



– A társadalmi munkában élen járó város használja egészséggel ezt a kis pénzmagot!

KIÖREGEDIK A KISIPAROSSÁG



– Állandó gerontológiai megfigyelés alatt tartjuk, nehogy munkaképtelenné váljon!

ANEKDOTÁK

Arany János szerkesztőségének utcáját, a *Három pipa utcát*, egy szép napon elnevezték *Kisfaludy utcának*. Arany ezt rögtön megénekelte, versikéjében szellemesen célozván egyrészt Kisfaludy *pipa-dal*-ára, másrészt *Nagypipájú, kevésdohányú*, azaz jószándékokkal telt, de nem kitartó magyar mondásra:

Kisfaludy *egy* pipáról
Monda elmés pipadalt:
Méltó, hogy e *három pipa*
Nyújtson érte diadalt.
Éljen hát az ő utcája!
S a magyarnak „nagy pipája"
(Mint a régi példa jár),
Legyen egyszer *tömve már!*

*

Gárdonyi Géza levelet kapott Vargha Gyulától, a Kisfaludy Társaság főtitkárától, melyben mint új tagot üdvözölte az írót és megkérdezte tőle, hogy *„mily irányokban szándékozik ezentúl mívelni az irodalmat?"*

Gárdonyi egri magányában szörnyen felbőszült a levél tartalmán, s azon melegében tollat ragadott és a következő választ küldte el Varghának:

„Tisztelt Uram!

A Kisfaludy Társaság főtitkárától elvártam volna annyi irodalmi tájékozottságot, hogy ismerje az én működésemet és tudja, mi várható tőlem, mi nem. Hogy az irodalmat miképpen szándékozom megmívelni, azt csak bízzák rám. Majd megmívelem a magam módja szerint.

Isten vele!

Gárdonyi Géza."

*

Móricz Zsigmond egyszer belépett a Centrál-kávéházba. Ott leroskadt egy székre, halott-halványan meredt maga elé és egyre csak a kezét nézte, mintha vérfoltos volna.

— Mi bajod van, Zsiga? — kérdezte tőle Schöpflin Aladár.

Az író elkomorodva válaszolta:

— Embert öltem...

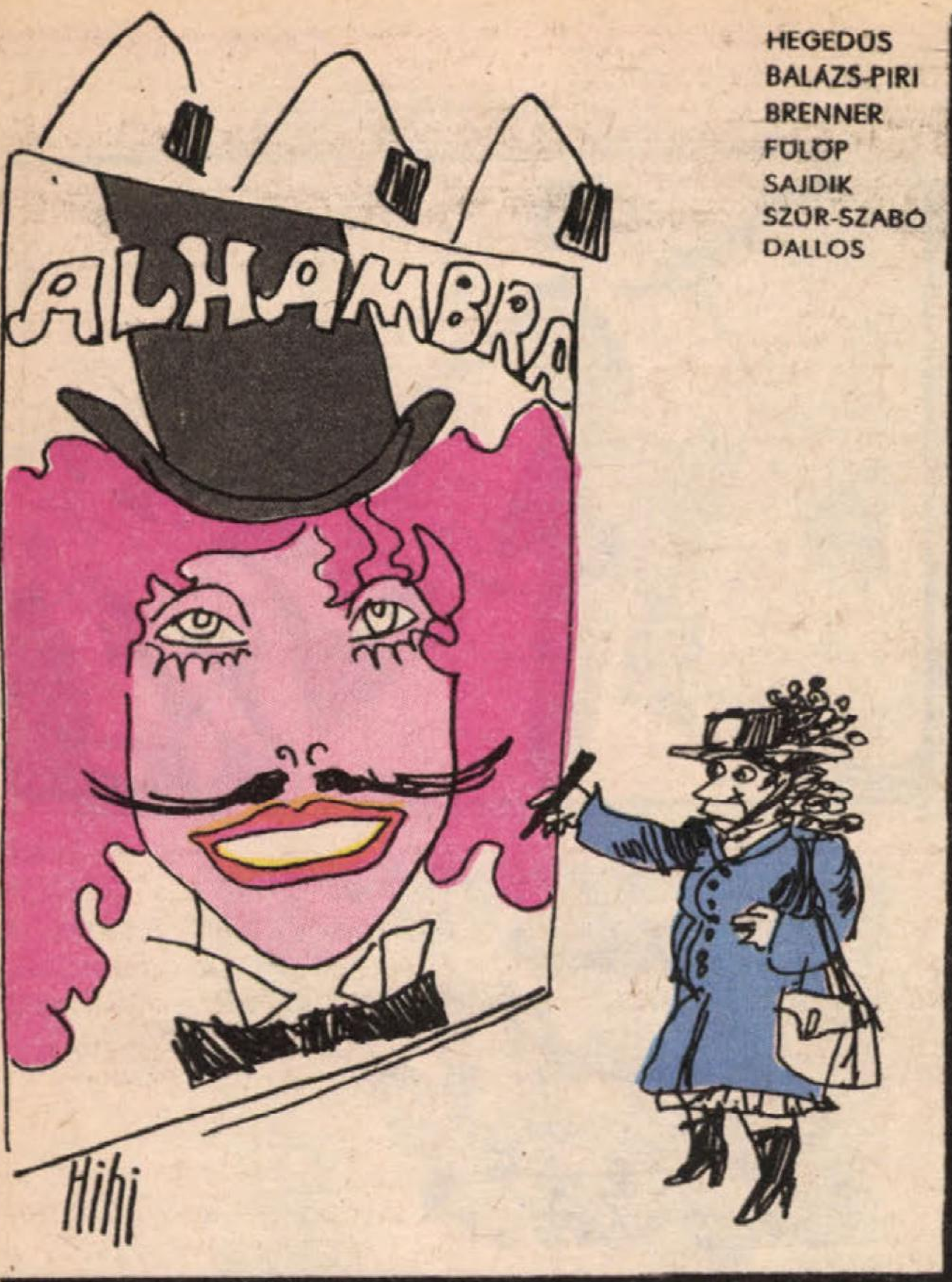
Akkor írta Móricz Zsigmond a Szegény embereket.

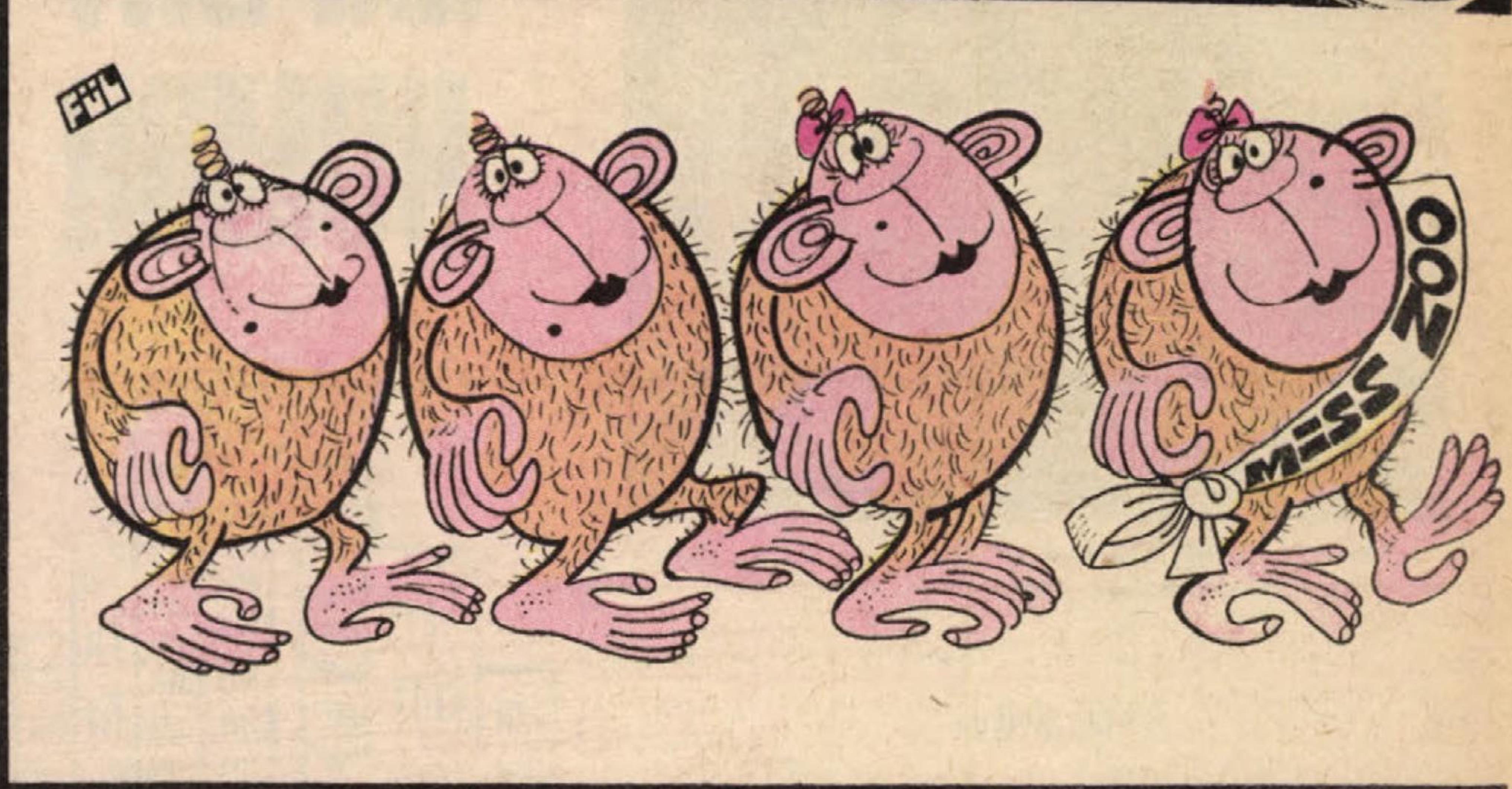
Révész Tibor gyűjtése

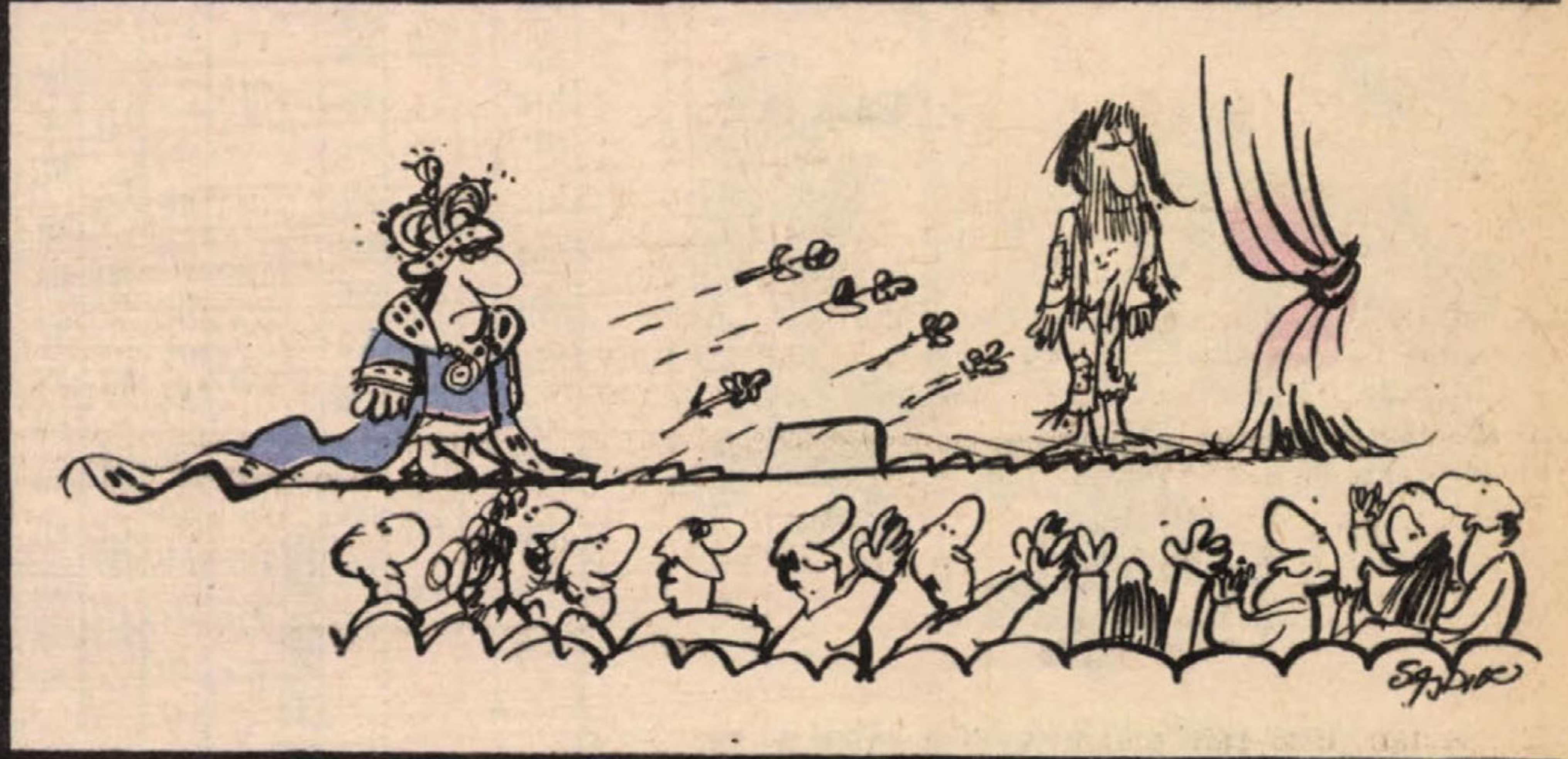


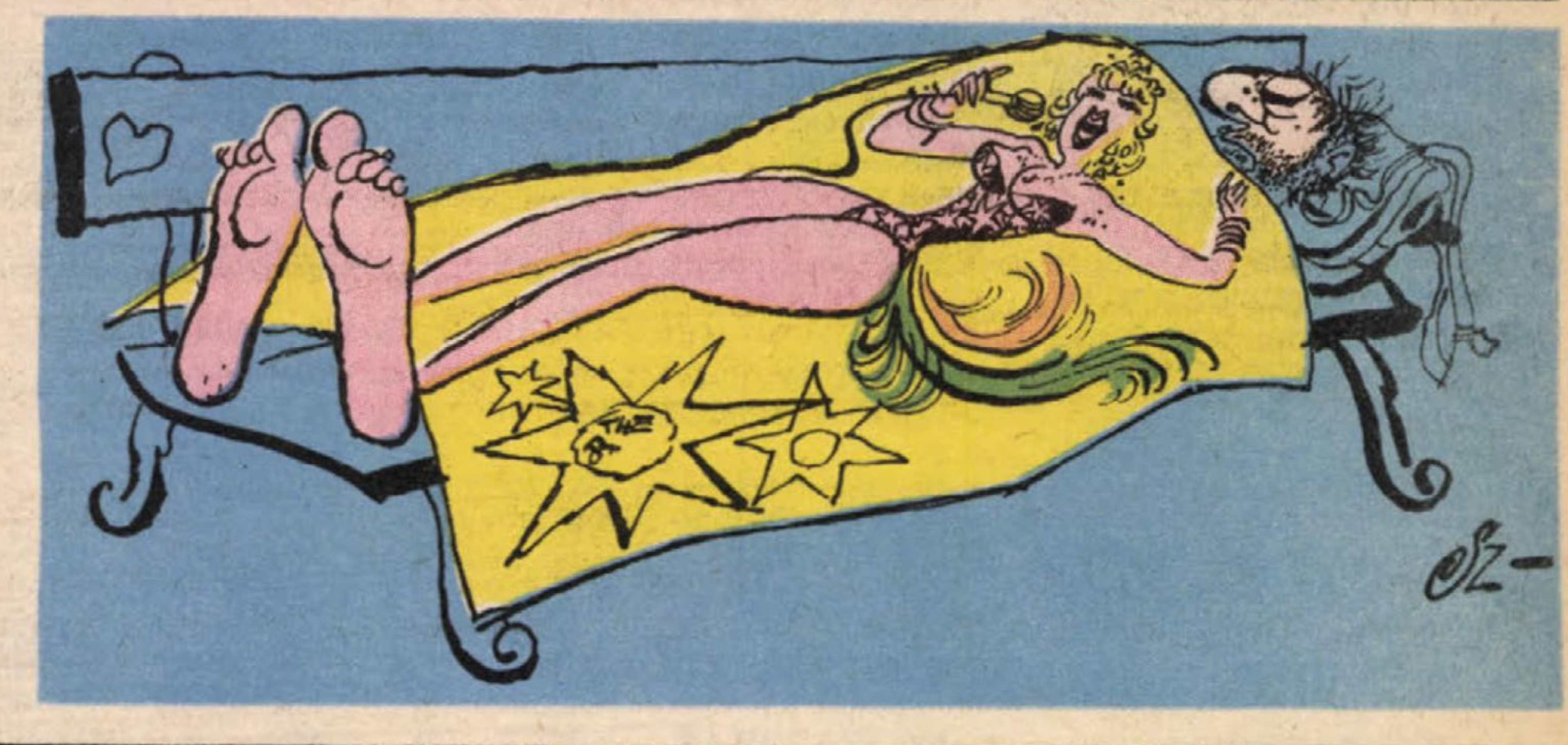
SZTÁR

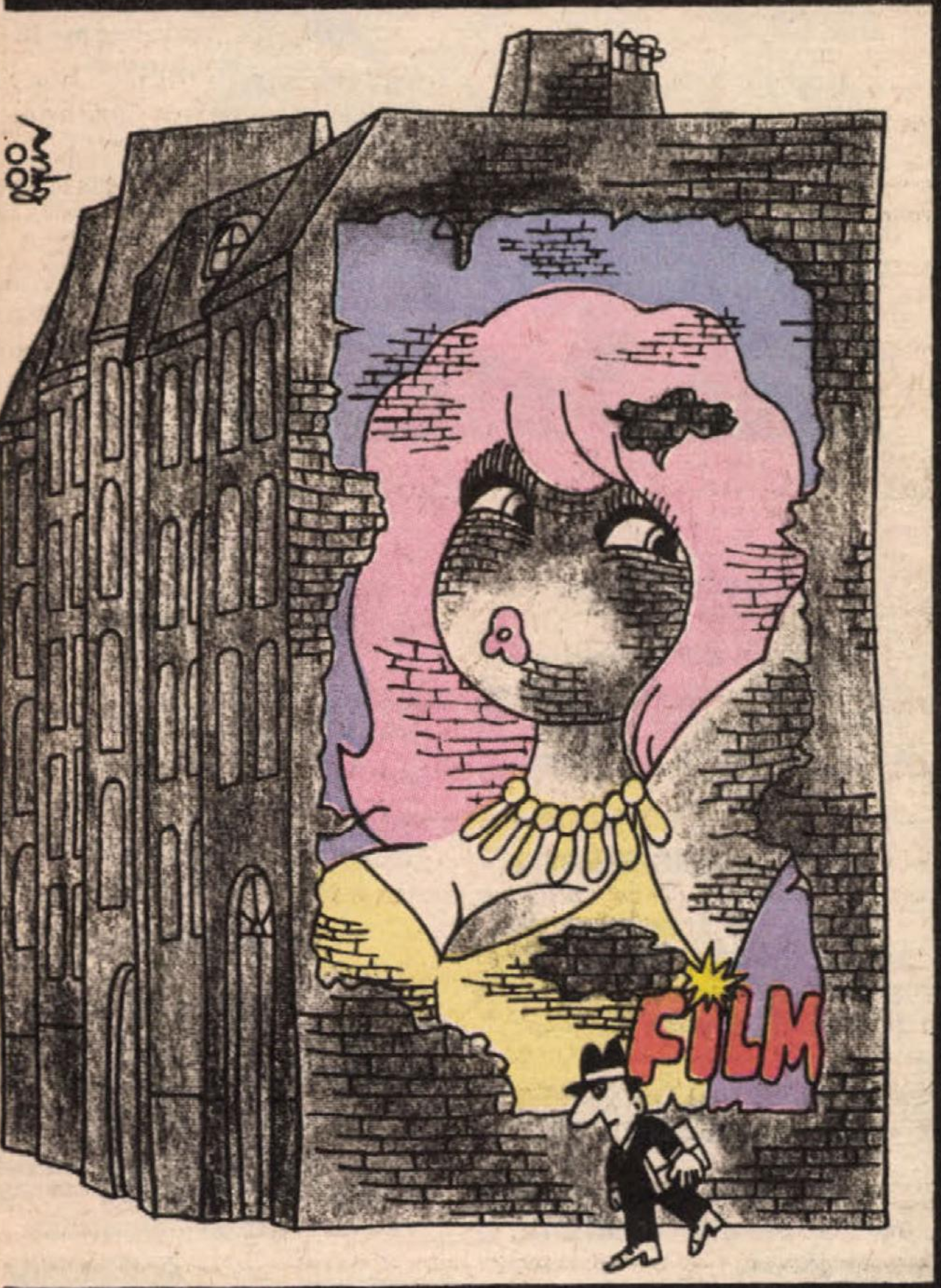
HEGEDŰS
BALÁZS-PIRI
BRENNER
FÜLÖP
SAJDIK
SZŰR-SZABÓ
DALLOS

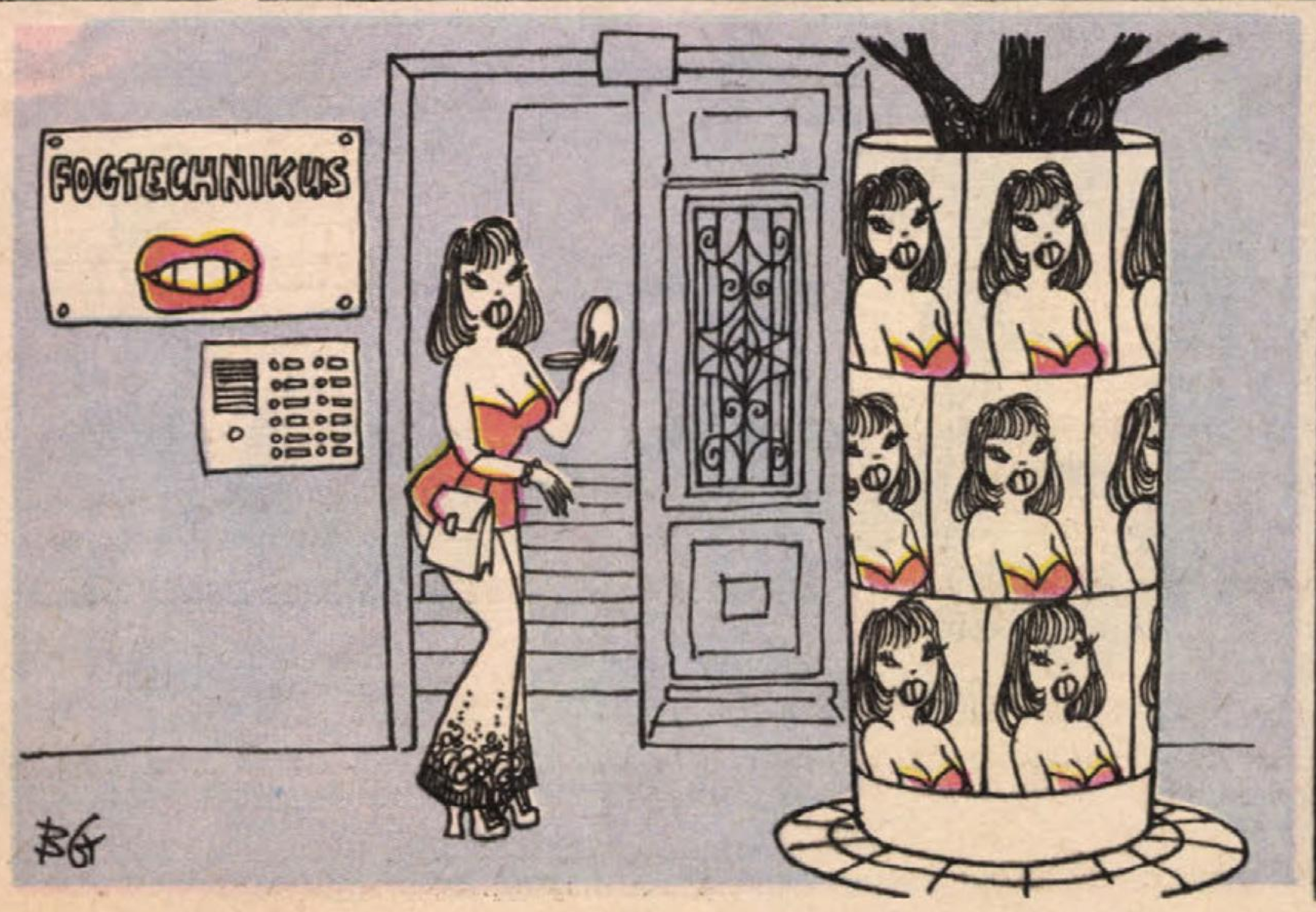




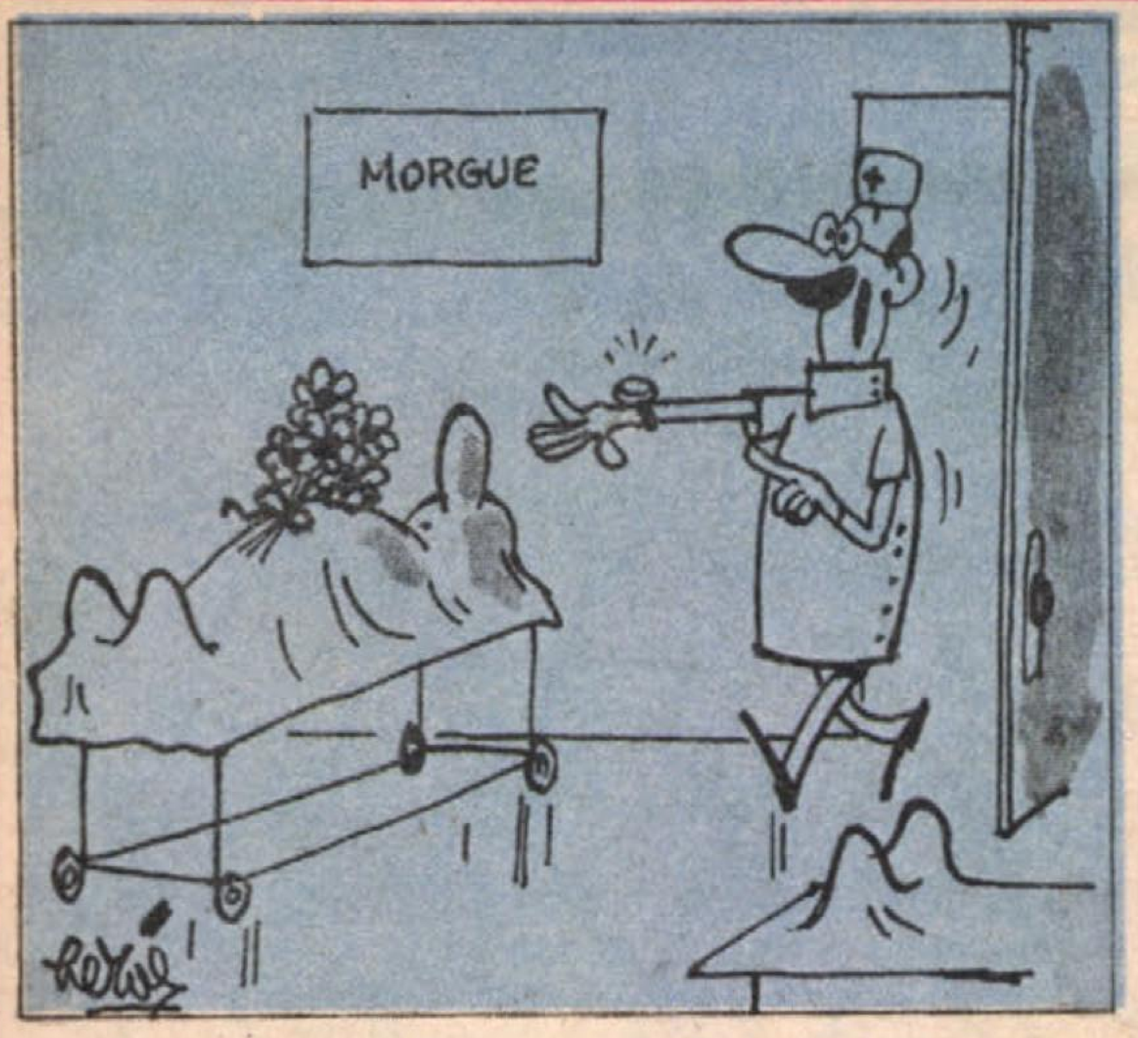












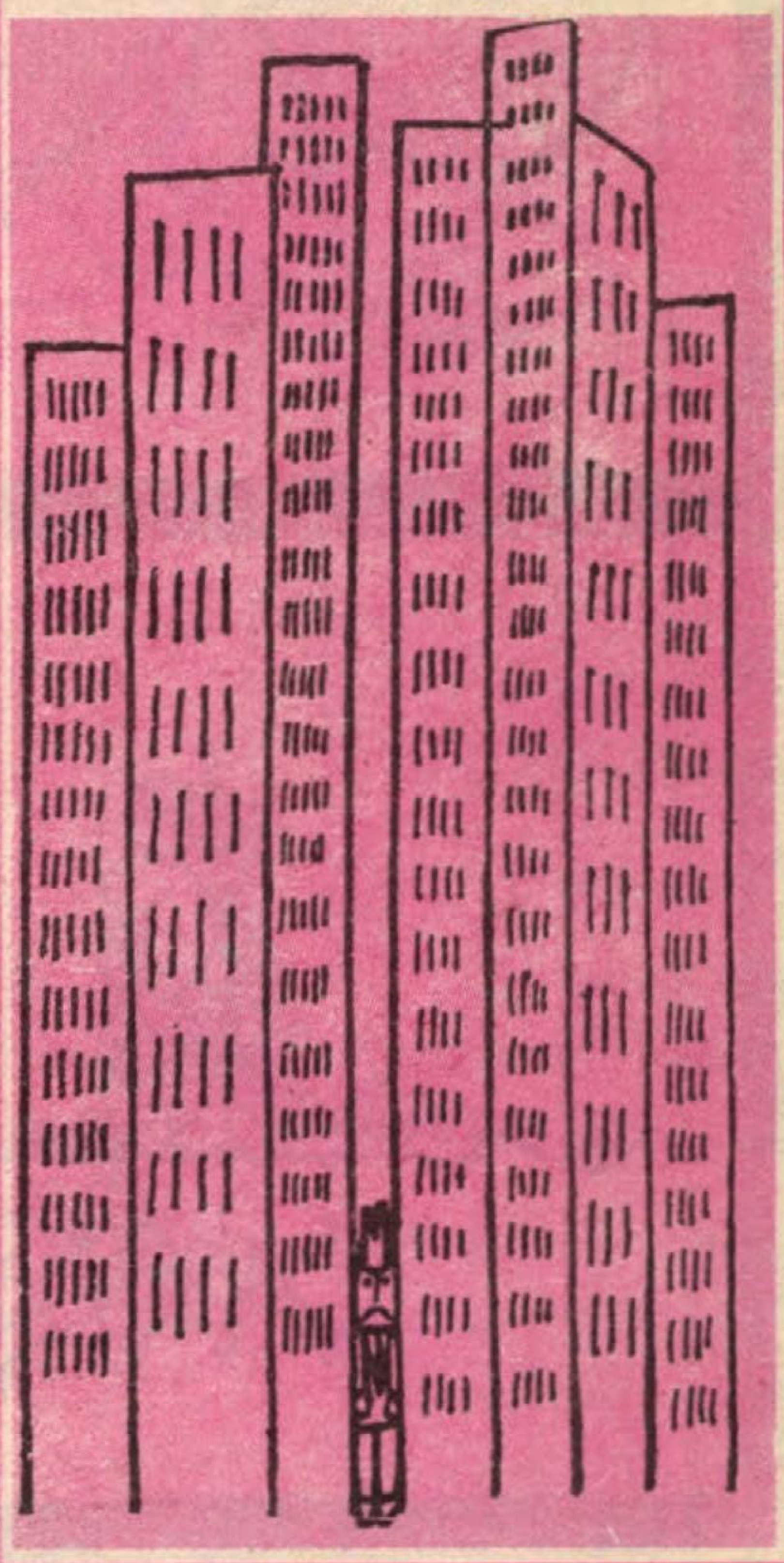
– Jó hírt hozok, Dupont úr! Nem az ön pulzusa állt meg, hanem az én órám...

IMPORT HUMOR

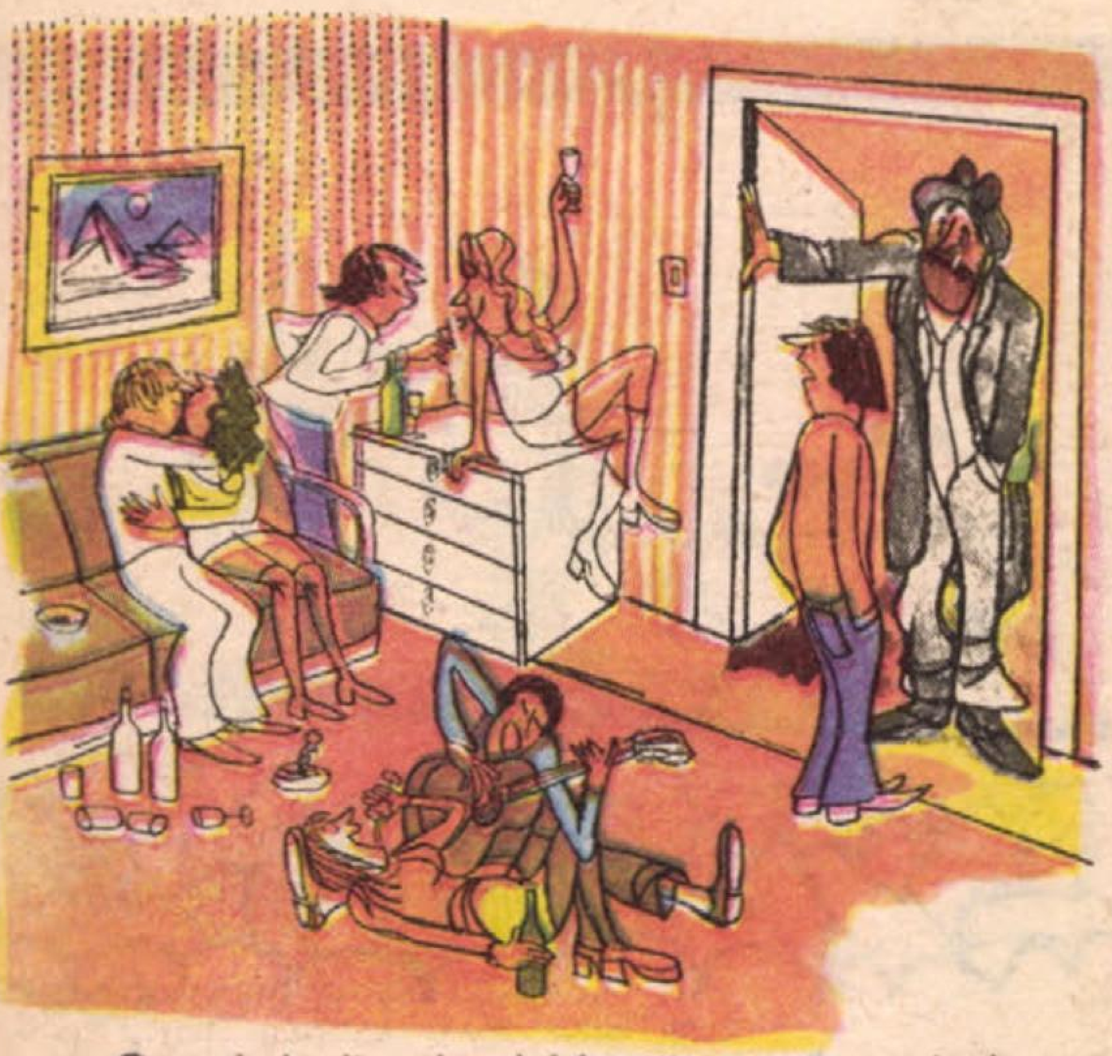
HANGVERSENYEN



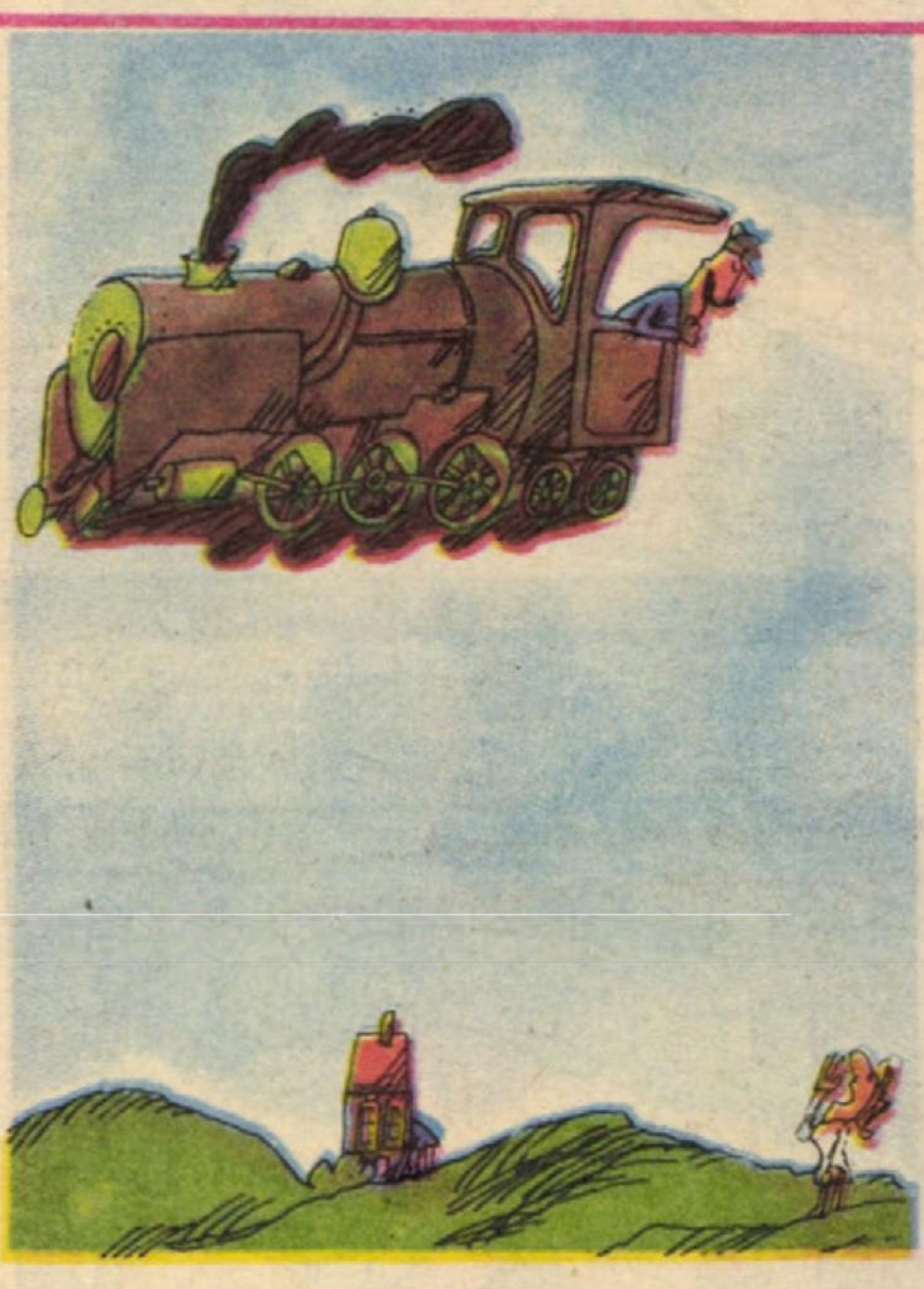
KESKENY UTCA



HÁZIBULIN



– Gyerekek, figyelem! Megjött a papa, és beszédet akar intézni hozzátok...



– Ne felejts el leszállni a találmányi hivatalnál...

SZILÁNKOK

VALLOMÁS

— Azt szeretem benned, hogy soha nem csalod meg a feleségedet senkivel. Rajtam kívül.

BÜNTETÉS

— Maga raktáros létére lopott. Tehát megbízhatatlan. Mától kezdve maga lesz a pénztáros.

NŐ A GYEREK

— Egy szép nadrágot kérek a kisfiamnak, de olyat tessék adni, amit nem nő ki délutánra.

KIKAPCSOLÓDÁS

A hamiskártyás, ha ki akar kapcsolódni, becsületesen kártyázik.

KORREKT AJÁNLAT

JAVÍTÁSOKAT TÍZÉVES HATÁRIDŐVEL VÁLLALUNK, DE AZ ESETLEGES KÉSEDELEMÉRT ELŐRE IS ELNÉZÉST KÉRÜNK!

KEDVES VENDÉG

— Mit parancsol?

— Egy szép, gusztusos sörnyitót kérek. Sört hoztam magammal...

MAI IDŐK

— Pista, már két órája itt ülök magánál. Ha nem él vissza a helyzettel mondja meg és már itt sem vagyok!

ISMERKEDÉS

Egy perc alatt megismerkedhetünk azzal a nővel, akit aztán egy életen át nem tudunk megismerni.

SZÜLŐI BÜSZKESÉG

— Az én fiam már kétszer leszokott a dohányzásról, pedig csak a hetedik általánosba jár.

VÁMVIZSGÁLAT

— Százötvenezer darab borotvapengét találtunk a táskájában.

— Igen. Rendkívül gyorsan nő a szakállam.

MAGÁNY

— Nekem is kellene egy férj, aki elhanyagol.

FIZETÉSNAP

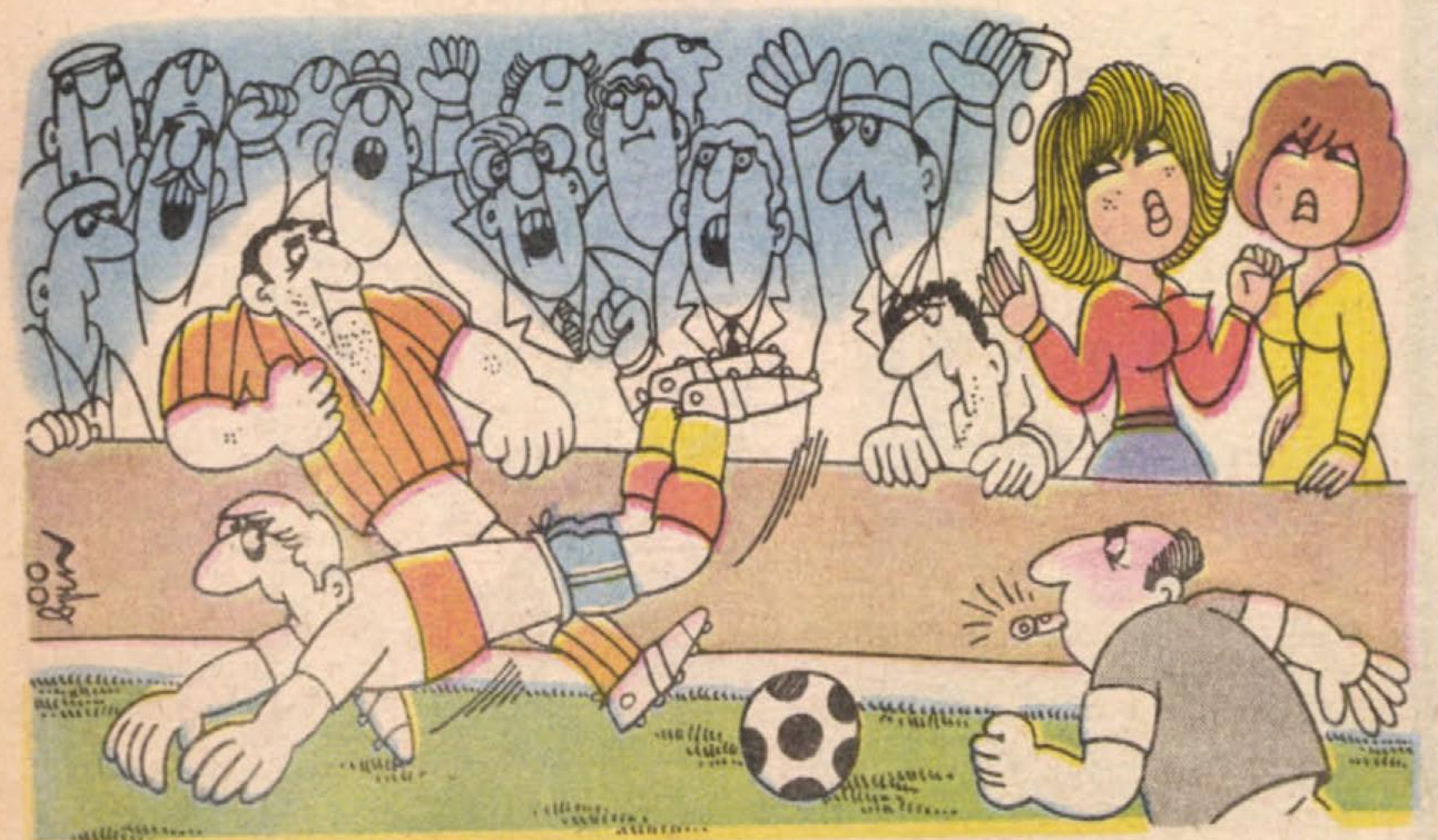
— Tegnap fizetésnap volt és egy részeg embert sem láttam a pesti utcán.

— Ez hogy lehet?

— Úgy, hogy engem már hajnalban bevittek a Soroksári úti kijózanítóba.

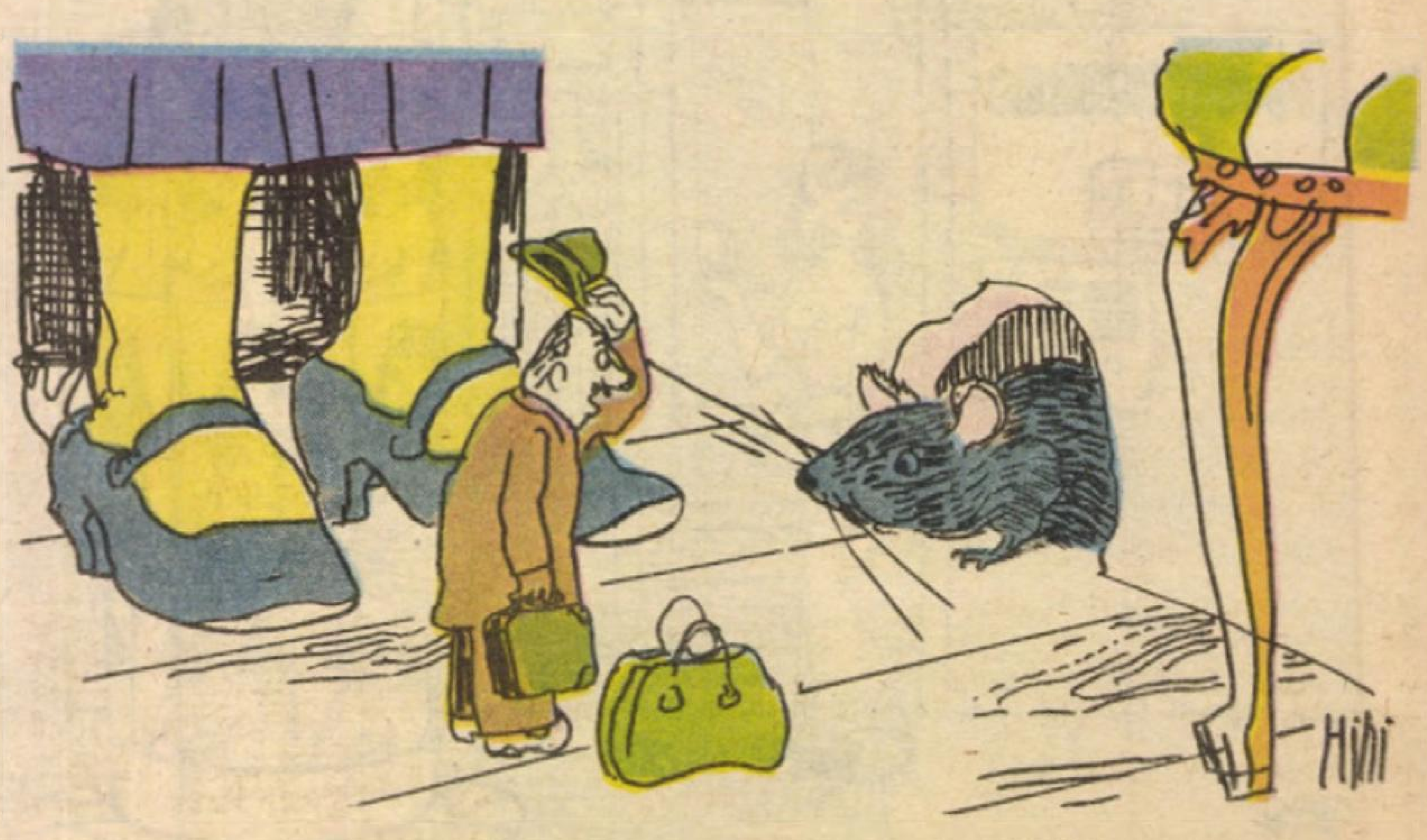
(galambos)

KIÁBRÁNDULT MENYASSZONY



– Én egy ilyen durva fráterhez nem megyek feleségül.

IGÉNYTELEN EMBER



– Jó napot kívánok, én vagyok az új albérlő...

TÜCSÖK és BOGÁR



A plakátragasztó tréfás ötlete?

(Szentendrén fotózta Czangár Gyula, gödöllői olvasónk)



A Szidónia lakószoba a Mátészalkai Bútorgyár munkája.

Hammel József felvételei

Szidónia, Szidónia, nem látszol valami lakályosnak!

(A Kelet-Magyarország c. lapban észlelte Mezei András, kemecsei olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Jelmeztetvező: Rimanóczy Yvonne
Jászai-díjas

Ez aztán a szerencsétlen sajtóhiba!

(A kecskeméti szinház plakátján fedezte fel a nagykőrösi „Toldi Miklós" szakközépiskola IV. b. osztálya)



Rákosszentmihályon hiányok mutatkoznak. Nem csupán batt, hanem a helyesírás terén is.

(Patócs Pál fotója)

Kitől származik?

Nem a ruha teszi az embert. ***(Ádám)***
Az van nekünk, amit megiszunk. ***(Szokrátész)***
Egy jó szívet nem lehet pótolni.
(Barnard professzor)
A rokonait senki sem válogathatja meg.
(Julius Caesar)
Az ököljog ideje lejárt. ***(Classius Clay)***
Lassan járj, tovább érsz! ***(Jesse Owens)***
Sok jó ember kis helyen is elfér. ***(Bondor József)***
Aki nem tud arabusul, ne beszéljen arabusul.
(Kissinger)
Tisztaság fél egészség. ***(Marat)***
Aki soká akar élni, a tyúkokkal megy aludni.
(Casanova)
Járt utat járatlanért, el ne hagyj!
(Kőrösi Csoma)
Ha ló nincs — szamár is jó. ***(III. Richard)***
Nem szabad ajtóstul törni a házba. ***(Botond)***
Ne fessük az ördögöt a falra. ***(Michelangelo)***
Ki a szabadba! ***(szigetvári Zrínyi Miklós)***
Kérem a következőt! ***(Robespierre)***
Nem jó a tűzzel játszani. ***(Néró)***
A lónak négy lába van, mégis megbotlik.
(II. Lajos)
A származás nem számít. ***(Darwin)***
A család a bajban is összetart. ***(idősb. Laokoon)***
Sok beszédnek sok az alja. ***(Cicero)***
Az ember melegségre vágyik. ***(Amundsen)***
Nem szeretnék ismétlésekbe bocsátkozni.
(Yehudi Menuhin)
Az ember feje nem káptalan.
(Leonardo da Vinci)
Vannak emberek, akik csak az orrukig látnak.
(De Gaulle)
A nehézség álljon bele! ***(Newton)***

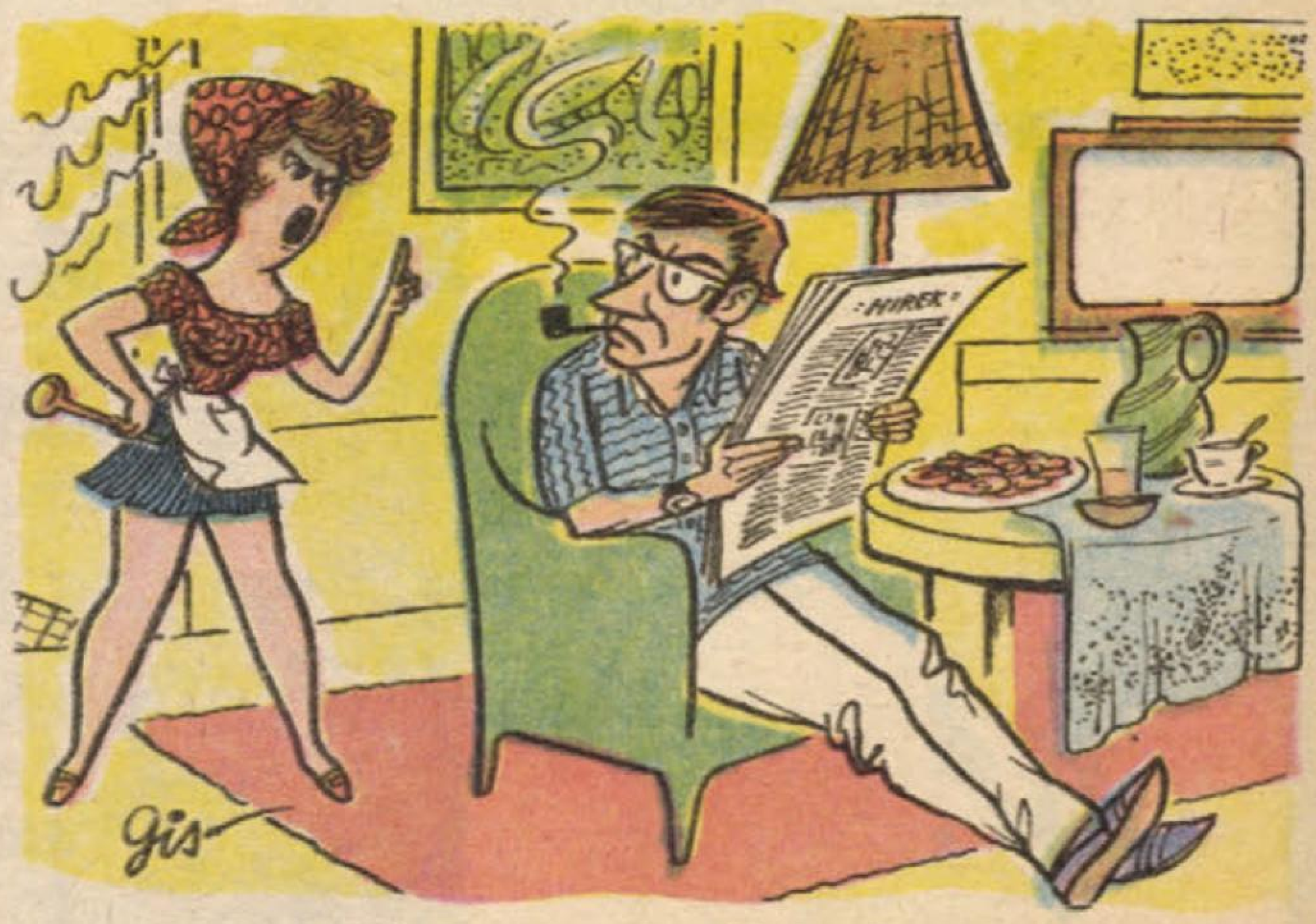
Novobáczky Sándor

TAVASZI TÚRA A HIVATALBAN



– Mátraháziné felé a piros jelzésen tessék elindulni!

SZEMREHÁNYÁS



– Nálad sokkal okosabb kérőim is voltak.
– Valóban okosabbak lehettek...

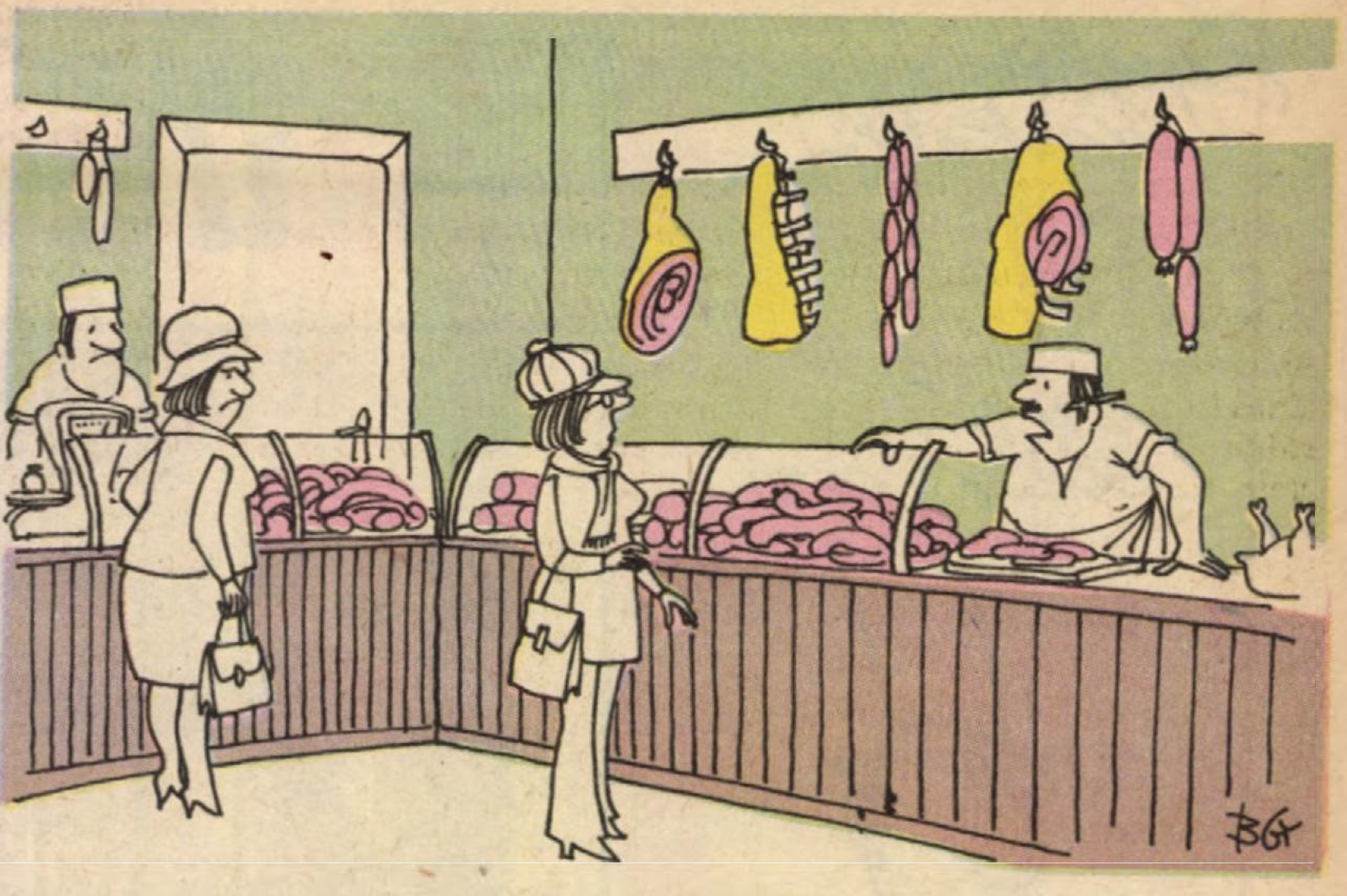
ÉJSZAKAI IDILL

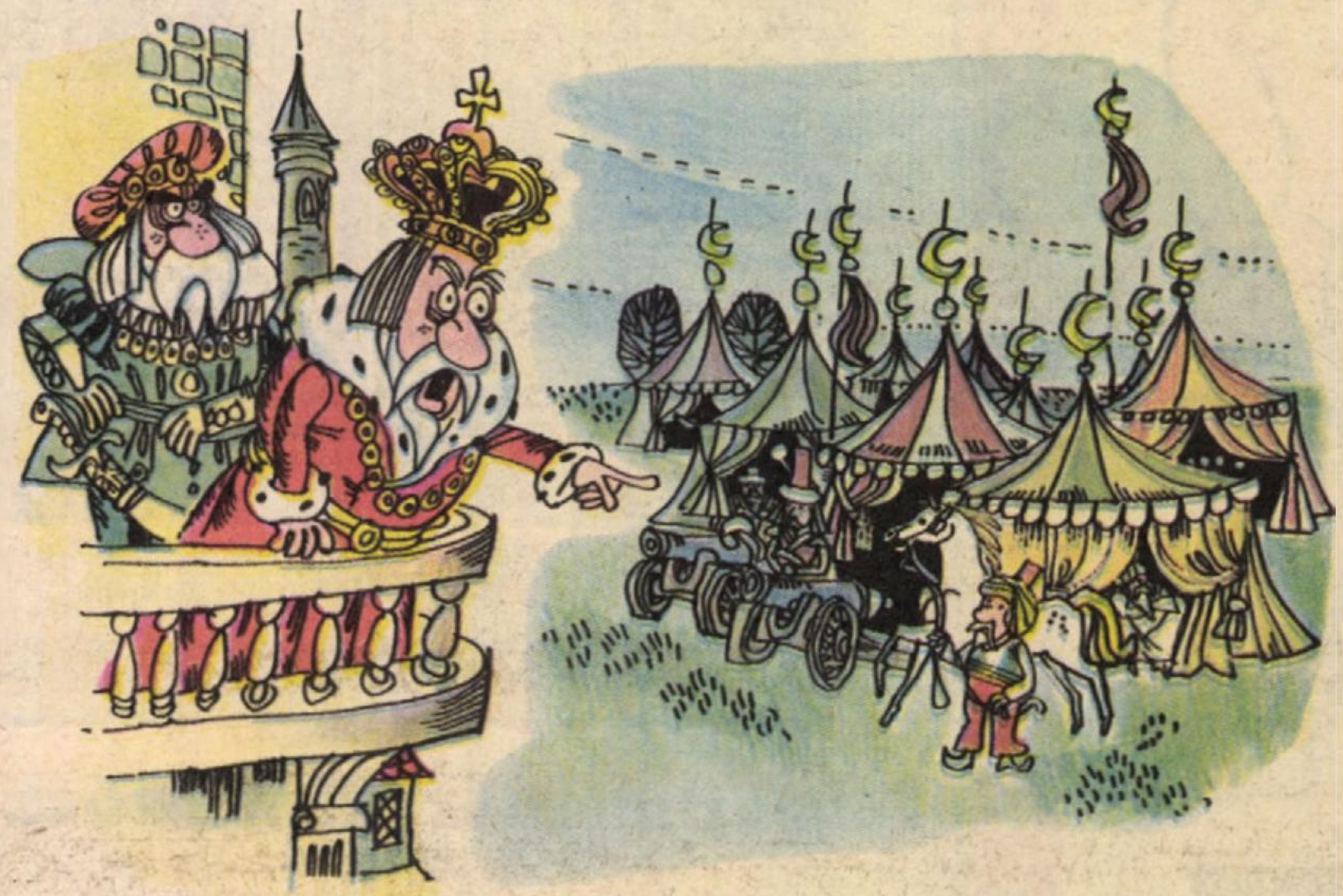


– Szívem, már megint rossz a lift?

MÓCSING

– Maga a pénzét nem lopja, asszonyom, én viszont az időmet nem lopom. Kell, vagy nem kell?





TERMÉSZETVÉDELEM A KÖZÉPKORBAN

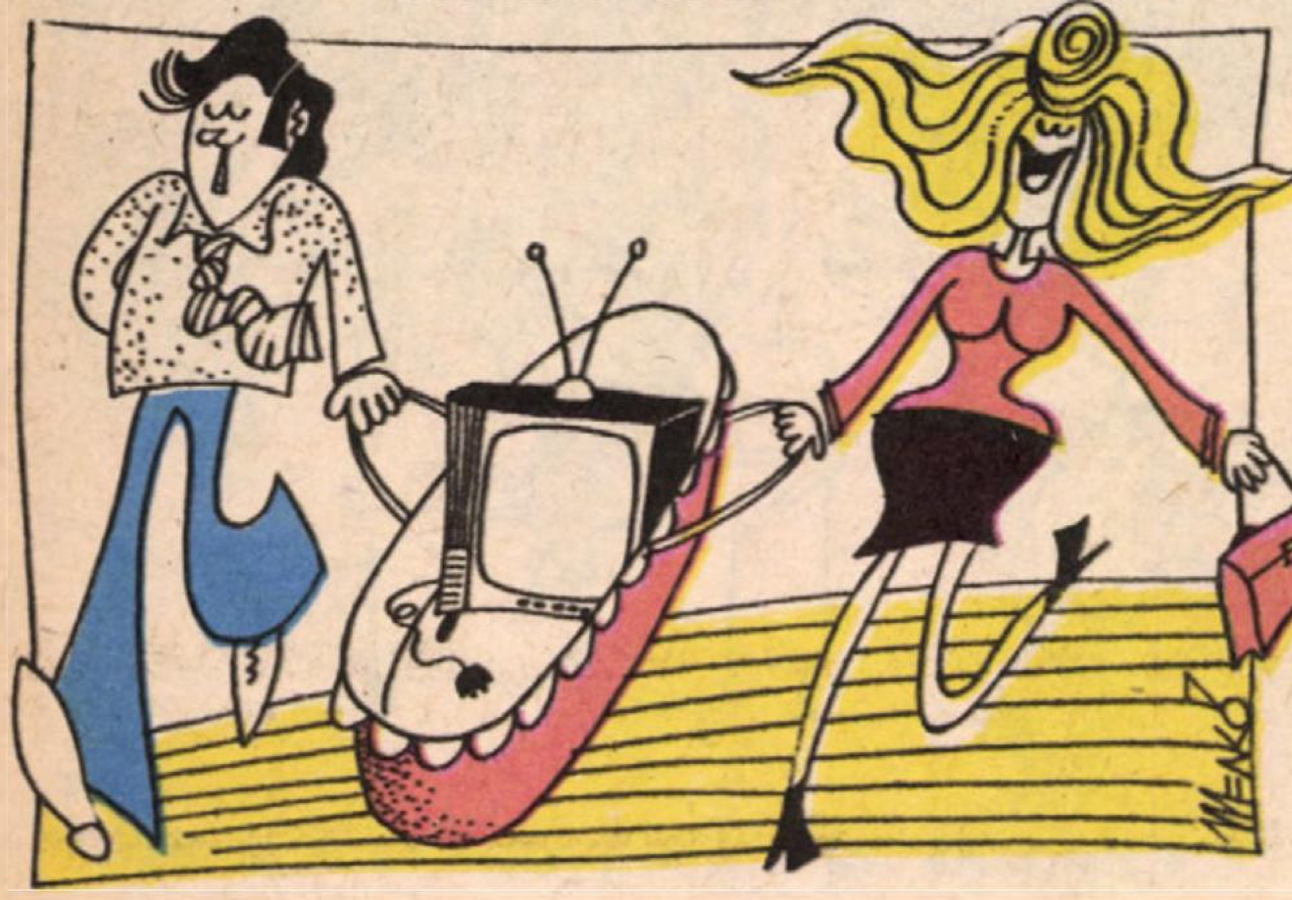
– Várnagy úr! Mondja meg nekik, hogy azon a réten szigorúan tilos a kempingezés!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Mihály bácsi meglátogatta Pesten élő unokáját. Amikor hazamegy a falujába, elmeséli az otthoniaknak:

— Ostobák azok a városiak. Először csinálnak egy szép nagy ajtót, aztán kiírják rá, hogy belépni tilos!

MODERN CSALÁD



NYUGDIJAS ASSZONY



– Majd júliusban!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Pistike sárgarépa-főzeléket eszik.

— Jól megrágtad az ételt, kisfiam?

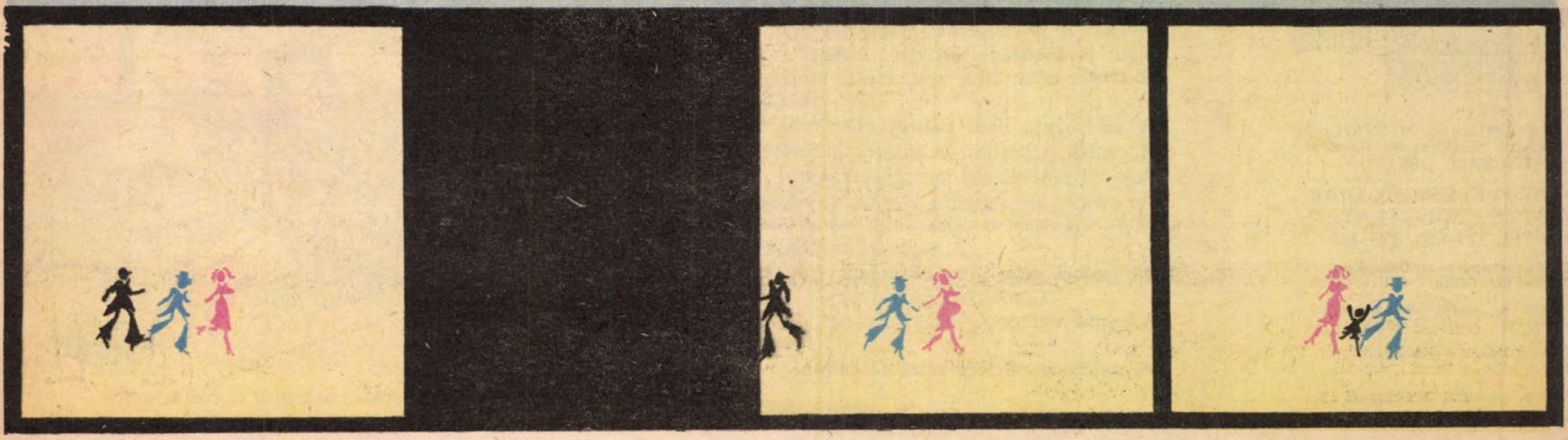
— Igen, megrágtam.

— Nagyon helyes, kisfiam, az ételt jól meg kell rágni . . .

— Most már csak azt mondd meg, anyu, mit csináljak vele?



ÁDÁM és ÉVA



MIT BÁMULNAK?

Néznek. Engem néznek.

Éppen hogy ráléptem a mozgólépcső első fokára, a szembejövő lépcsősorról egy nő már rámvillantotta a szemét. Nem is fiatal, nem is csinos. Miért nézett rám? Megigazítom a nyakkendőmet, pedig nincs is félrecsúszva a csomója. Talán a kalapomat vettem fel fordítva? Az is helyén van, jótékonyan takarja a magas homlokot. De néznek a többiek is, vagy százan, akik néma szoborcsoportként surrannak a mélybe.

Talán felismertek a tévéhíradóból? A múltkor engem is sugároztak a képernyőn. Igaz, csak egy villanásnyira, éppen egy autóbuszról pattantam le fiatalosan... Másnap sokan kérdezték az ismerősök közül, én voltam-e? Még vidékről is kaptam egy üdvözlőlapot: „Jó filmarcod van, ha így haladsz, még szerződtet a Metro-Goldwyn-Mayer...." — írta egy vicces osztálytársam, akinek a humora már az iskolában is csípte a szememet. De miért nem néztek rám tegnap, tegnapelőtt, meg azelőtt?

Egy leány csókolózik egy szőrmók-fiúval, karjával átfonja a nyakát s közben rám mered a szeme. A fiú



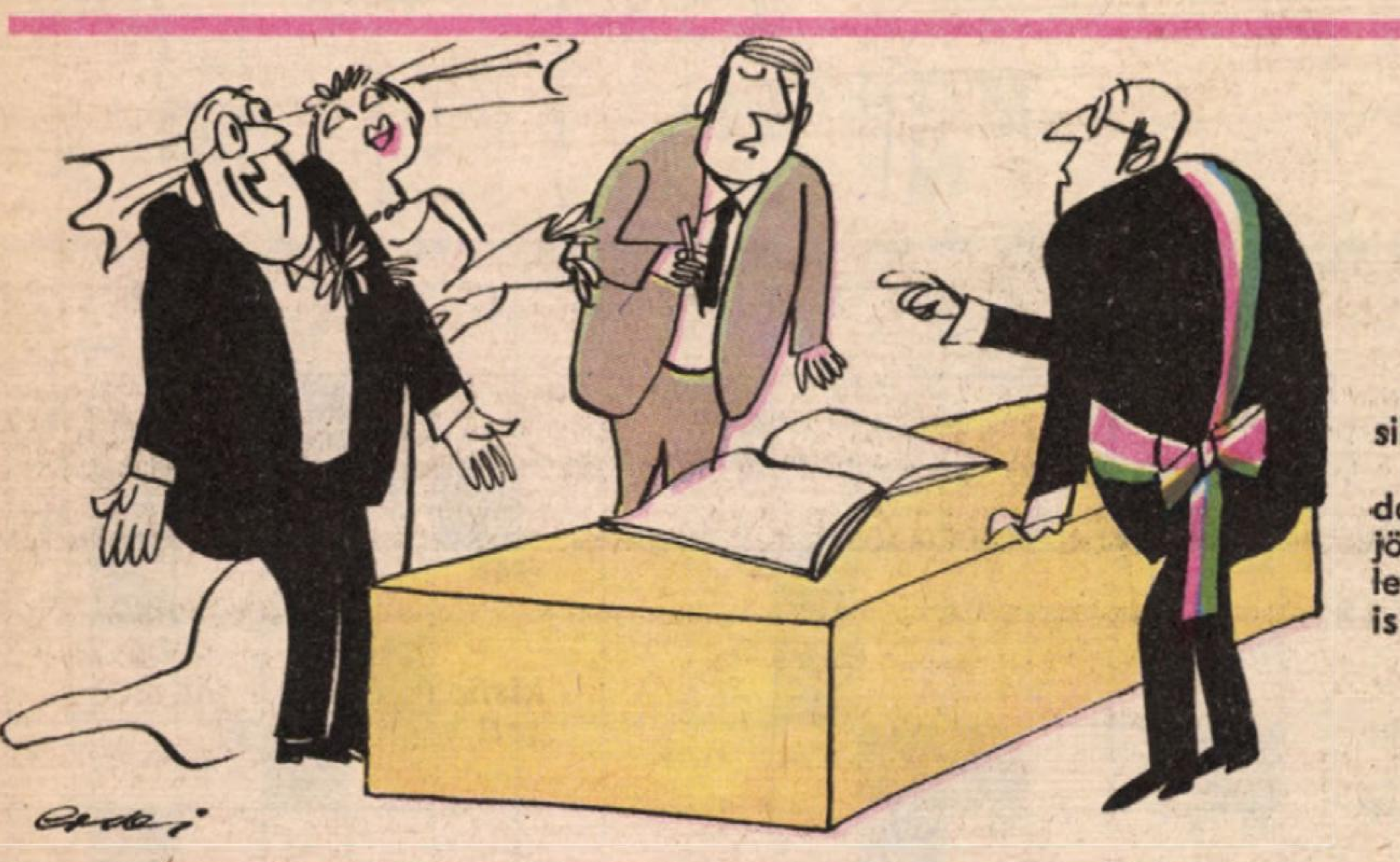
is érzi, hogy a csók árama egy pillanatra kikapcsolt s bozontos fejével mérgesen fordul felém. Nem tehetek róla, kérem. Egy kicsit azért hízeleg a figyelem: azért még számítok, ha mindenki engem bámul a mozgólépcsőn. Egy vidéki néni is lökdösi a bácsit, hogy az is nézzen rám. Most ő is mustrál nyíltan, tolakodóan, szemérem nélkül.

Már észreveszem, hogy pózolok. Kezem fejét a gumifogódzón nyugtatom és kihúzott derékkal mereven állok, mint egy szobor, csak szemem sarkából nyugtázom a rámszegezett pillantásokat. Sőt — már bosszant, hogy az a férfi a nagykockás simlisapkával mért nem figyel rám, amikor mindenki... ugye. Vannak ilyen közömbös, érzéketlen fráterek.

Végre felérünk az egyenesbe, a metrócsarnokba. Zavartan lépek a szilárd talajra, még meg is botlok. Egy férfi mellettem belémkarol és átsegít az ugratón. Köszönöm, — mondom, s most látom, hogy S. Rudolf, a népszerű színművész lépdel mellettem. Talán nem engem, hanem őt nézték a mozgólépcsőn? De mit bámultak rajta? Ősz szálakkal melírozott, ápolt haját, vagy a férfiasan barázdált arcát? S rajtakapom magamat, hogy már én is őt nézem. Pedig éppen úgy jár, úgy lépdel a földön, a Moszkva tér aszfaltján, mint a többi halandók.

Hogy milyenek az emberek!

Ráthonyi János



GAZDAG VŐLEGÉNY

– Hol a másik tanú?
– Úgy gondoltam, az én jövedelmem mellett egy kezes is elegendő!

Ludas Matyi

SZATÍRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

•

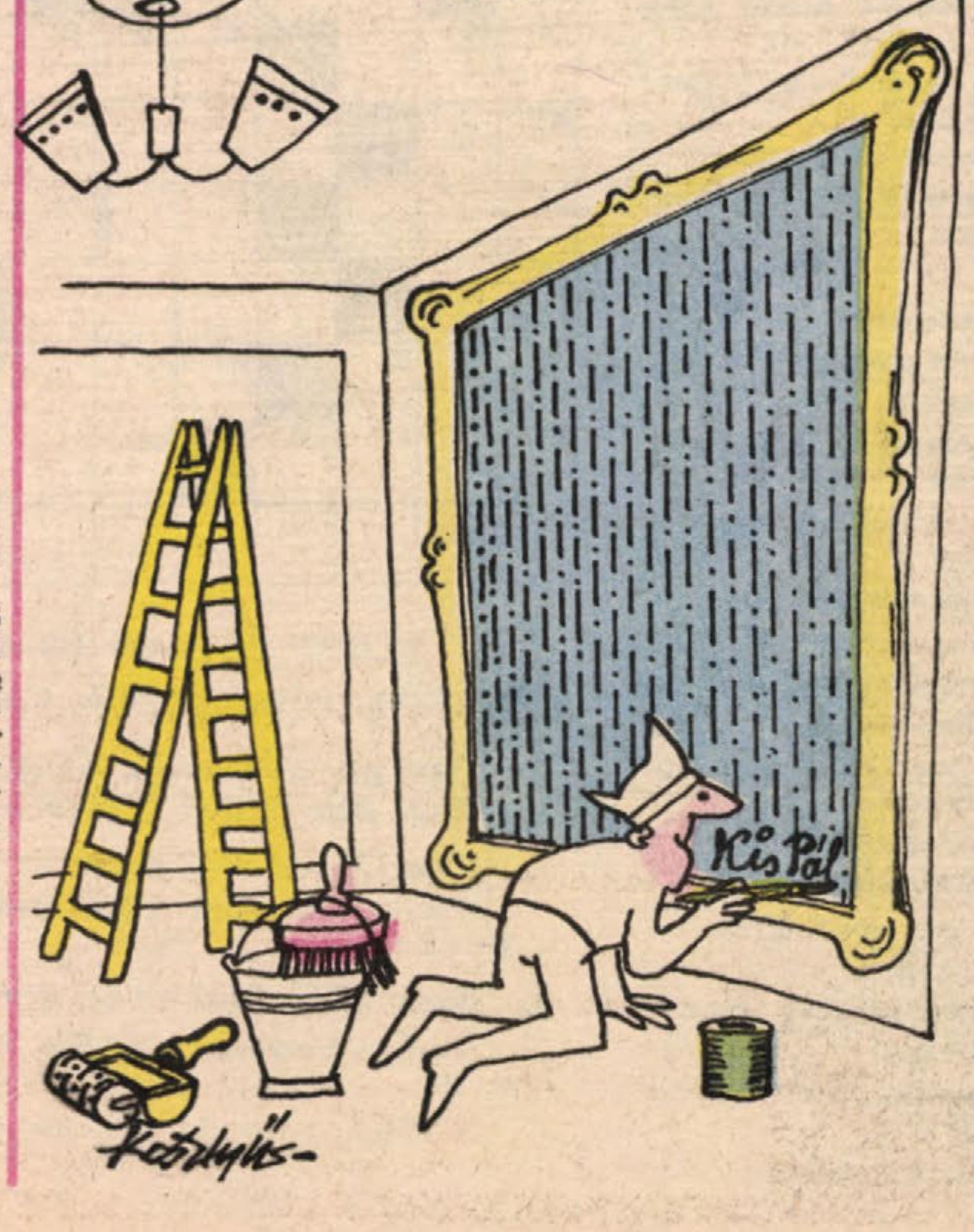
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalban, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy évre: 90,— Ft, fél évre: 45,— Ft, negyed évre: 22,50 Ft.

•

Készült a Zrínyi Nyomdában
75.2308/2-15 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Rotációs ofszeteljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25 504

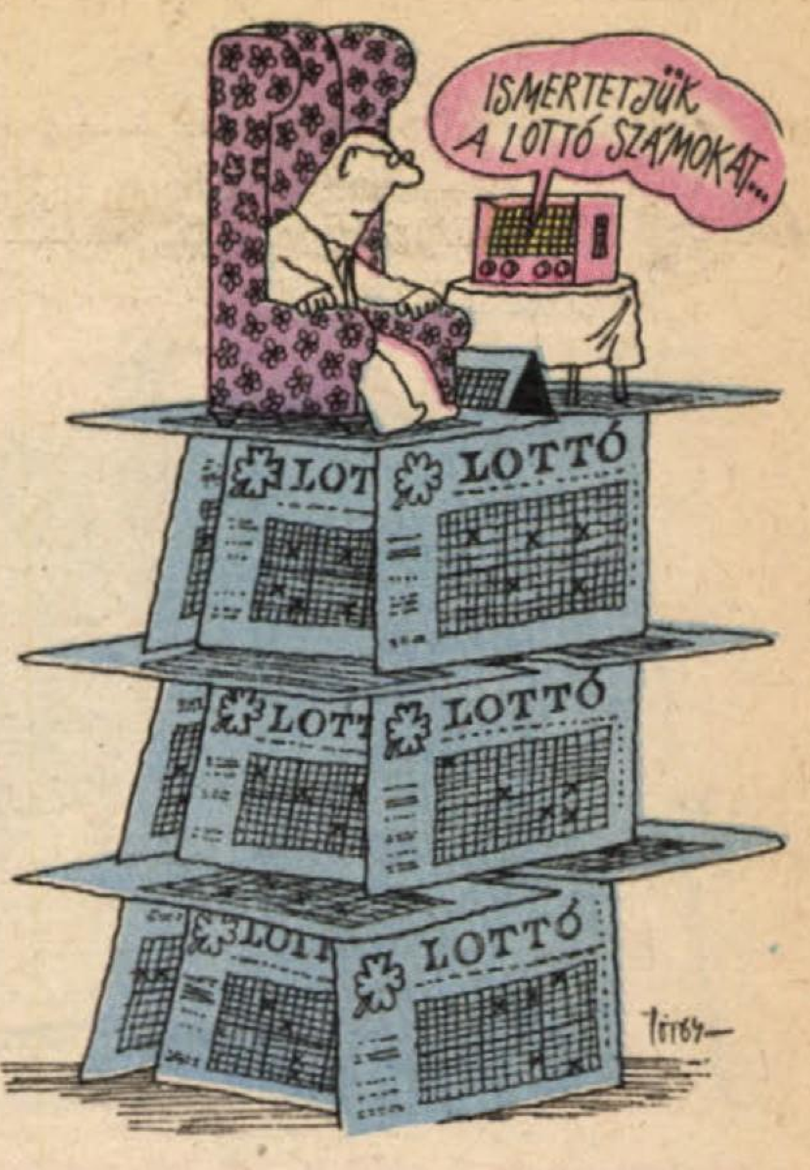
ÉLETMŰ

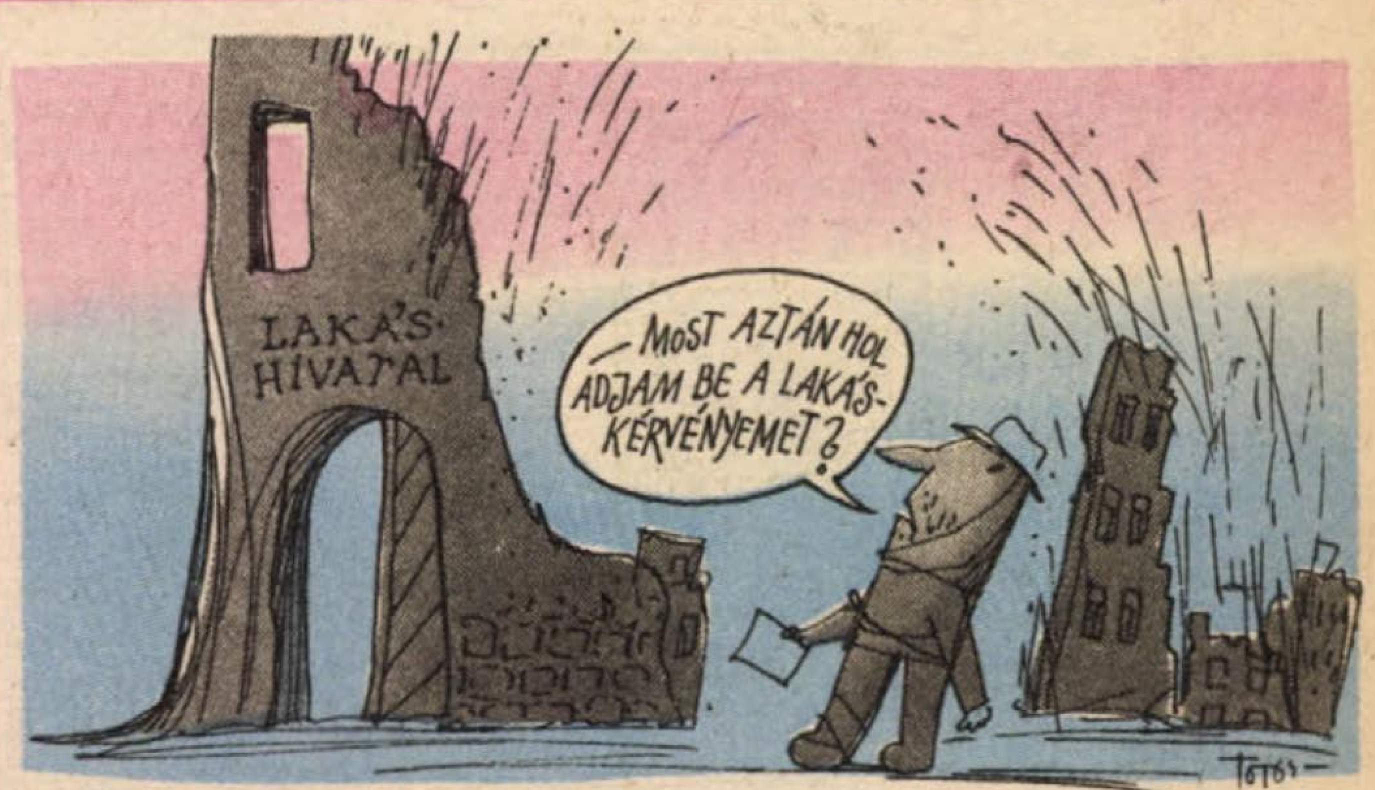


TÓT GYULA:



AZ ELSŐ MILLIÓ



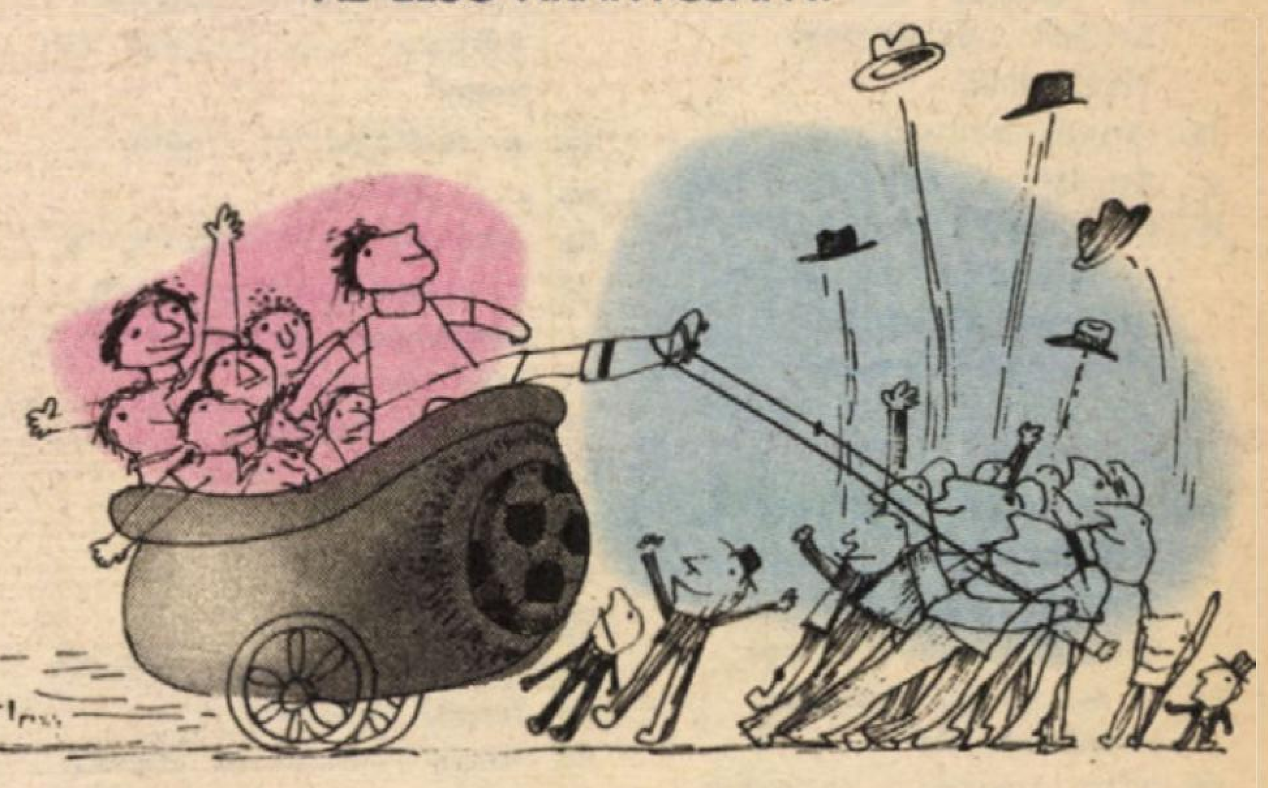


AZ ELSŐ LAKÁSPROBLÉMA

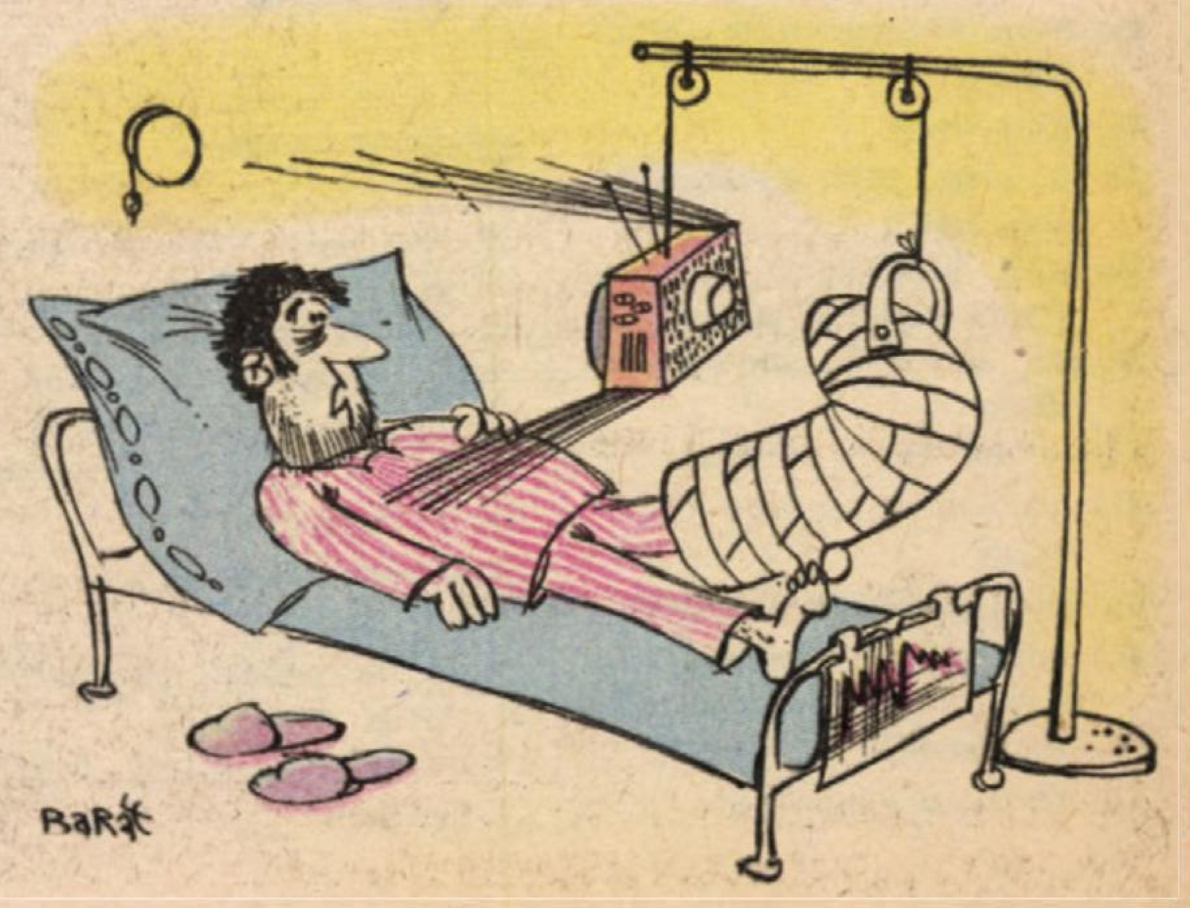
AZ ELSŐ FORINT



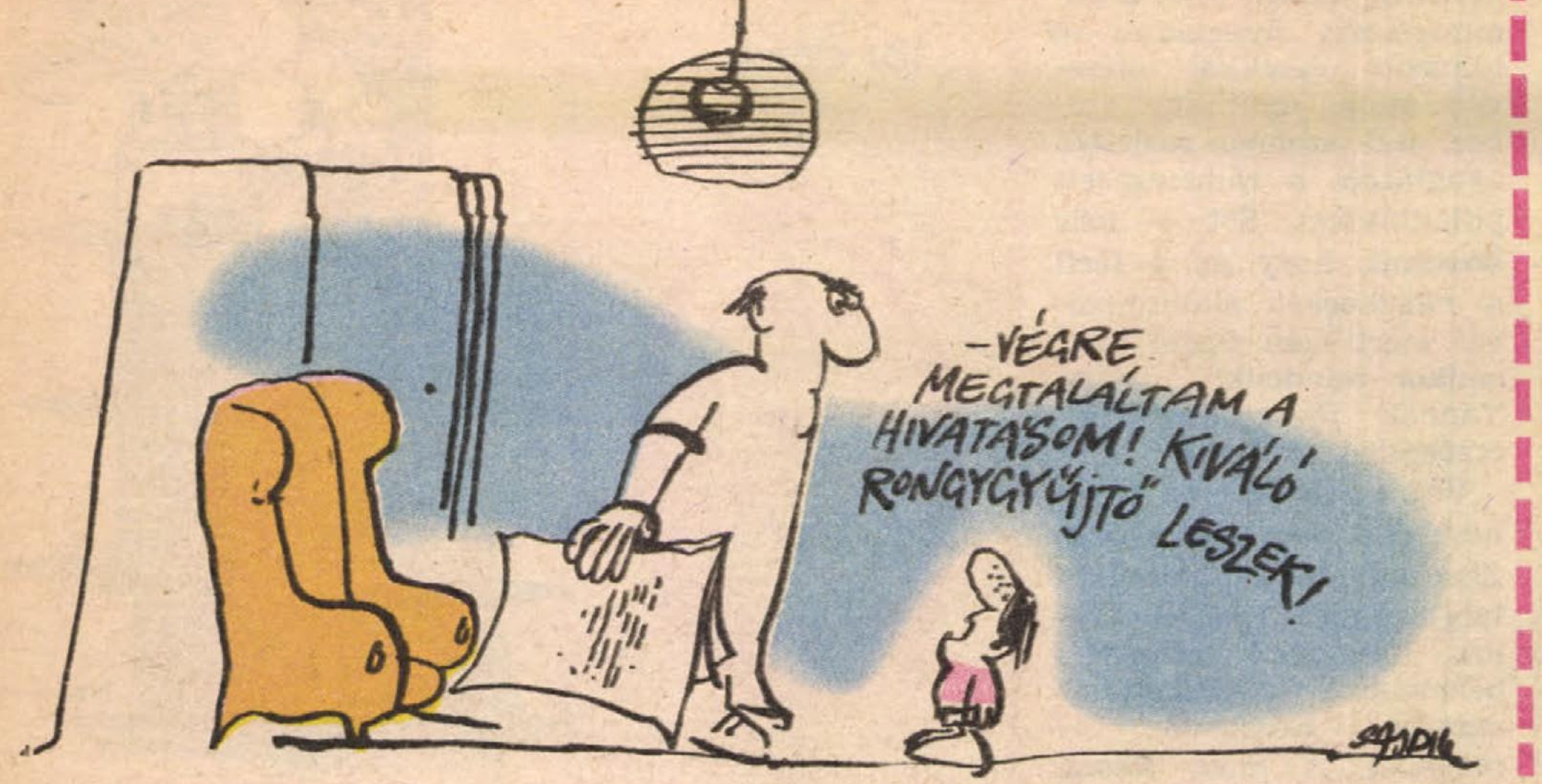
AZ ELSŐ ARANYCSAPAT



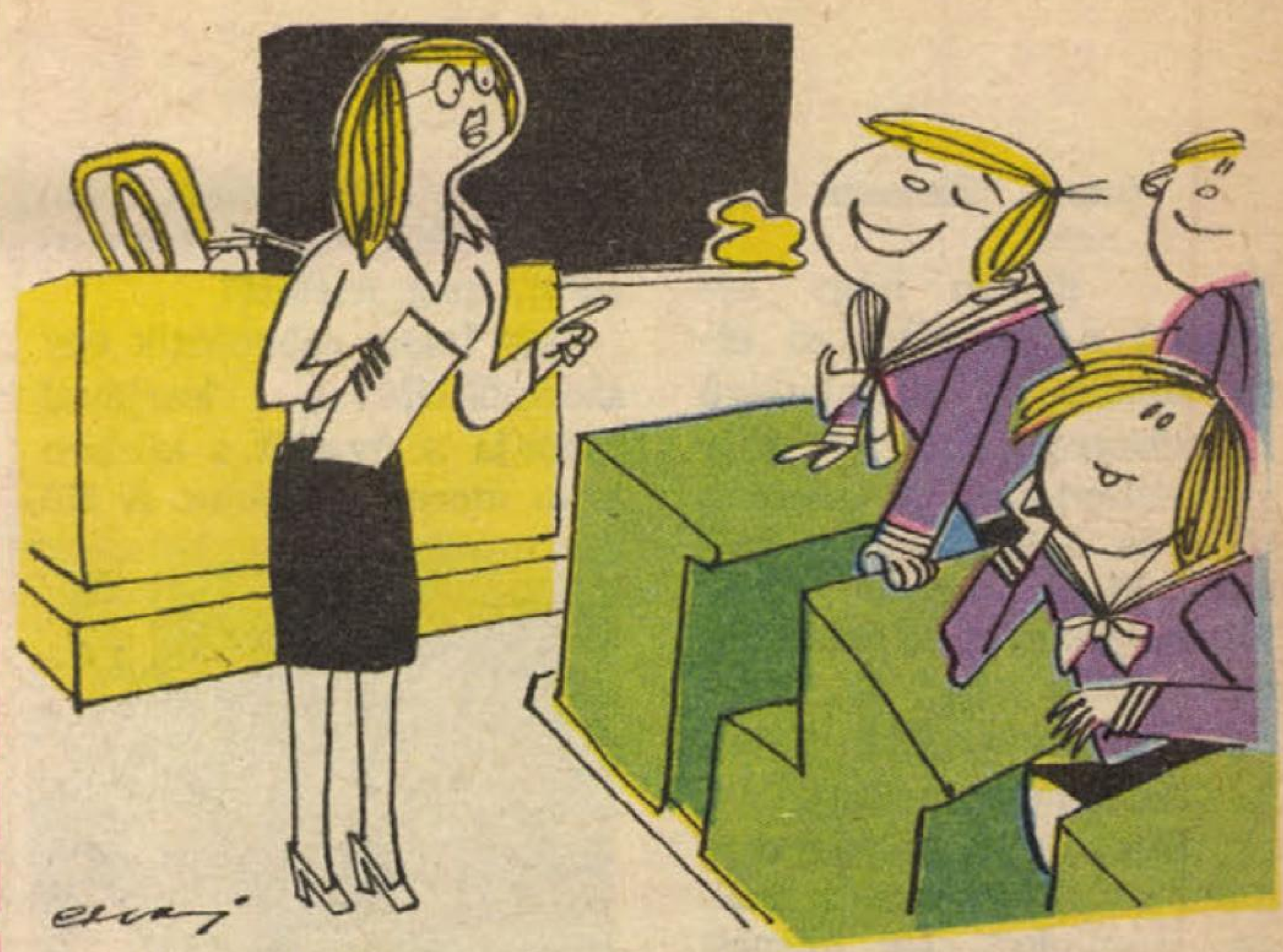
TEVE KÓR



HIVATÁSTUDAT



ISKOLÁBAN



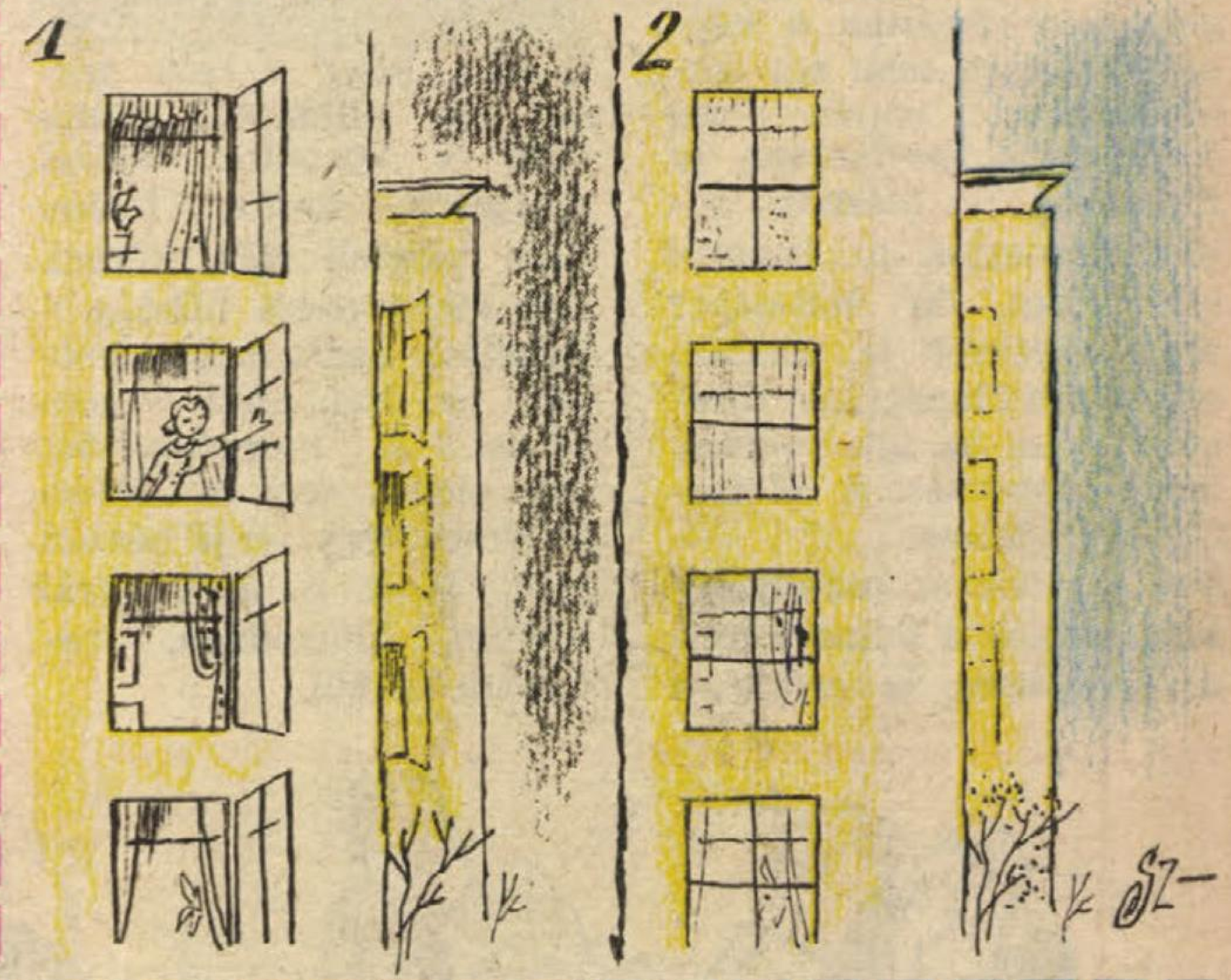
– Miből tudjuk, Pistike, hogy itt a tavasz?
– Abból, hogy apu folyton túlórázik.



STILSZERŰ ÖLTÖZKÖDÉS

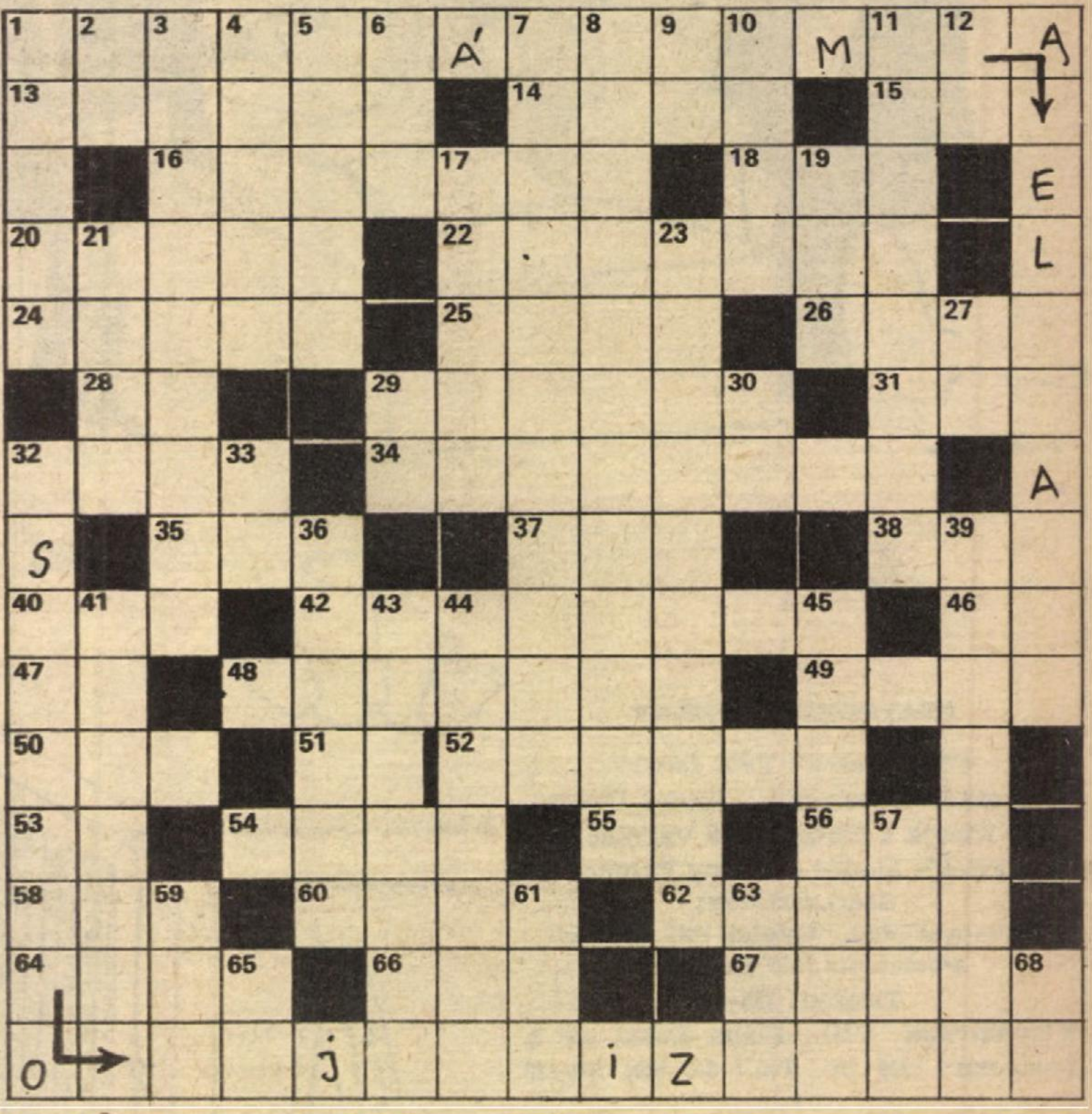
– Látom, szívem, végül mégis vettél magadnak szabadidőruhát.

FŰTÉSI IDÉNYBEN ... ÉS AZUTÁN



ELÉGEDETLEN GYERMEK

A hétéves Benőkét, aki most végzi az általános iskola első osztályát, megkérdezi valaki, hogy mi a véleménye az első tanévről általában. — Nincs rendben a dolog — feleli, majd így folytatja: — Vízszintes 1 — függőleges 32. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni *kizárólag levelezőlapon* erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest, legkésőbb április 14-ig. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.



VÍZSZINTES

13. A magyar líra egyik kitűnő képviselője (1887—1967)
14. Angol nemesi cím
15. Fordítva: rágáshoz kell
16. Goncsarov regényhőse, a tehetetlenség szimbolikus alakja
18. Nem másképpen
20. Az Aranyember egyik nőalakja
22. Egy nagy francia író keresztneve
24. Csinos, ízléses — közismert idegen szóval
25. A kicsépelt gabona szemetes alja
26. Egy óra-fajta tartozéka
28. Az ezüst vegyjele
29. Nem véglegesített tanár jelzője
31. Könyörög
32. A még zöld gyümölcsnek kell
34. Hiú, hiábavaló — régebbi magyar szóval
35. Az orvosok sportegyesülete
37. ...isi Szent Ferenc
38. Az összeg, amibe fogadunk
40. Hírügynökség betűjele
42. Többnyire repülőtereken látható meteorológiai eszköz
46. Hasznos négylábú
47. Ugyanez kétszer: magyar város
48. Finomabban: „közlés céljára más lapból átvesz"
49. A halállal ér véget
50. ... poetica
51. Azonos mássalhangzók
52. Legfőbb öröme: kárt, fájdalmat okozni
53. Mutatószócska
54. A liba hangja
55. Ybl monogramja
56. I. F. E.
58. Após
60. Papagáj-név
62. Kisebb katonai kötelék
64. Ritka férfinév
66. Ródli egynemű betűi
67. Érték — közismert idegen szóval

FÜGGŐLEGES

1. Női név, Flotow operájának címe
2. Az 58. vízsz. eleje
3. A jégkorszaki ember maradványainak lelőhelye Franciaországban
4. Csempész
5. Kellemes szag
6. ... morult
7. A Bajazzók zeneszerzője
8. Diploma nélkül „gyógyított"
9. Valamikor város volt az Eufrátesz partján
10. A történetírás múzsája
11. Közvetlenül, rögtön — — más szóval
12. Régi japán játék
17. Új-Zéland őslakó népe
19. ... cerin
21. A népgazdaság fontos ágazata
23. Pozitív tulajdonság, amely a műveltséghez vezet
27. G. S.
29. Indulatszó
30. B-vel csomó
33. Szintén
36. Valamilyen cselekvést végez
39. Az egészséges ember ilyen
41. Nemes lovak
43. Hangszer
44. A legkiválóbbakból álló vezető csoport
45. A szerkesztőségből a nyomdába kerül
57. Helyhatározó
59. Adélt becézik így
61. A „12 szék" egyik szerzője
63. Ókori üdvözlés fonetikusan
65. Megvan minden porcikája
68. Részvénytársaság

FLÖRT EGYKOR ÉS MOST
című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Ma azt a viszonyt hívják flörtnek, amiből nem születik gyermek."

100—100 forintot nyertek:

Boldog Jánosné, 2840 Oroszlány, Szeptember 6. u. 22.

Nagy Lilla, 9024 Győr, Bocskai u. 17.

Kontra Frigyes, 1065 Bp. Weiner Leó u. 15.

A díjakat postán küldjük el.

maaztaviszonyth
izmaelita kievi
tibi zamatos v
lébol lobab ij
ököl ks t ée dá
n lábazat d bek
cinterem seriff
szellemes rubel
ö mallorca s lö
lesni ri bender
rz névkártya t
kiüti oa aladin
akli ms hh dde
faenza fiastyuk
ka tikgyermek s